

Naslednja številka
Utripa Savinjske doline
bo izšla 26. maja 2021.

Cena: 1,46 EUR
Leto: XXII

ŠT. 4 | 22. april 2021

Utrip

SAVINJSKE DOLINE

- 8 Nobena oblika šolanja na daljavo ne more nadomestiti pouka v živo
- 16 Krize rojevajo tudi zanimive ideje: botrstvo nad drevesi
- 24 Z veseljem sem duhovnik in takšno življenje me tudi osrečuje
- 29 Epidemija vpliva tudi na stanje duha

Cepilo se bo tudi 98 maturantov

L. K.

Vlada je 15. aprila sprejela že peto spremembo nacionalne strategije cepljenja, v kateri je spremenila oz. dopolnila prednostne skupine za cepljenje.

Dodatno mednje po novem spadajo starši oziroma skrbniki posebej ranljivih kronično bolnih otrok in osebe, ki zaključujejo izobraževanje v srednjih šolah oziroma maturantje. Slednje je precej dvignilo prah, kajti s to dopolnitvijo se stroka ni strinjala. Kakorkoli, maturantje so morali najkasneje do ponedeljka, 19. aprila,

svojim osebnim zdravnikom sporočiti, ali se želijo cepiti, kajti cepljenje je tudi zanje prostovoljno. V Cepilnem centru Žalec je bilo takih dijakov zaključnih letnikov osemindvetdeset. Cepili jih bodo s cepivom Astra-Zenece, razen če gre za nepolnoletne dijake, ki bodo cepljeni s Pfizerjem. O tem, kako sicer poteka cepljenje v dolini oz. na območju Cepilnega centra Žalec in o težavah, s katerimi se pri tem soočajo, pa več na strani 7.

► Več o tem na str. 7.

Vsaj za praznike (domo)ljubite!

LUCIJA KOLAR

Lani v tem času smo se ukvarjali z maskami, letos so obrobna tema, za večino čisto avtomatska odločitev. Na tiste stranpoti nabav države smo nekako pozabili ... Kaj sledi naslednje leto?

Po enem letu omejevanja svobode, prepovedi, strahu pred virusom in nadvlade politike nad stroko, kar pomeni več zastraševanja kot argumentiranega pojasnjevanja, se končno pogovarjamo tudi o krizi stanja duha. O težavah v odnosih zaradi preveč zaprtosti med štiri stene ter premalo odprtosti in neformalnega druženja navzven, v živo, o psihičnem in fizičnem nasilju. Še hitreje kot covid oddelki se polnijo tisti psihiatrični, smo poslušali v minulih dneh. O tem, da so ljudje postali »čudni«, zaprti vase, laično ugotavljajo naključno izbrani Spodnjesevinjčani v naši anketi.

tiste mladostniške norčije in druženje med mladimi na žurih do zgodnjih jutranjih ur. V zadnjem letu smo jim odrekli pravico do šolanja v živo in druženje v učilnicah. In ko so končno izrazili, da si želijo v šole, in so mirno javno protestirali, jih je država oglobila. Morajo se zagovarjati na sodišču.

Ko je pritisk javnosti postal le prehud, so se pa odločili za korenček in jim ob nestrinjanju stroke »podarili« cepljenje za maturante, češ da ne bodo v skrbeh za okužbo, ko jih že tako skrbi, kako se bodo ob morda vprašljivi kakovosti letošnjega učnega procesa odrezali na zrelostnem izpitu. Za odločitev o tem so jim tako ali tako dali premalo časa. Pa kam je zašla ta družba?

Zgodovinar, direktor Muzeja novejšje zgodovine v Celju, in prvo ime popularne skupine Mi2 Tone Kregar je v pogovoru za nacionalni radio te dni komentiral: »Po eni strani govorimo o pasivnosti mladine, po drugi strani dopustimo skoraj brutalne kazni proti dijakom, ki so mirno protestirali /.../ Drzmem

Po enem letu šolanja in študija na daljavo nam je končno »prebilo«, da se največje nasilje z omejevanjem svobode na tak ali drugačni način pravzaprav dogaja nad mladimi.

Šolska psihologinja Nives Laul v pogovoru za naš časopis ugotavlja, da komuniciranja v živo ne more nadomestiti nobena virtualna interakcija, šolanje na daljavo pa ne tistega v živo. Pomanjkanje sproščenosti je zaradi varnostnih pravil problem še v tistih odnosih, ki jih imamo. »Če moraš pred vsakim kontaktom z drugo osebo pomisliti, da stojiš dovolj daleč, da imaš masko in ali se te tež masko sploh dovolj sliši, potem to vpliva na sproščenost,« pove Nives Laul. Človeka v živo (posebej v živo brez maske) tudi bolj začutiš. Govorica telesa, vonj, obrazna mimika, celo zvok v živo, nianse v komuniciranju, pri katerih ni pomemben samo govor ... Vse to je tisto, kar sodobna tehnologija ne more nadomestiti.

V drugem valu epidemije smo poudarjali starejšo populacijo, posebej varovance v domovih za ostarele. Po enem letu šolanja in študija na daljavo nam je končno »prebilo«, da se največje nasilje z omejevanjem svobode na tak ali drugačni način pravzaprav dogaja nad mladimi, ki druženje v vseh barvnih odtenkih v živo najbolj potrebujejo. Včasih smo pod »druženje« mislili

si reči, da so v tem trenutku ti mladi pokazali najbolj domoljubno dejanje, bolj domoljubno od marsikoga.« Naj dodam še komentar Igorja B. Berganta ob zaključku Odmevov na nacionalni TV, potem ko se je na zgornjo temo pogovarjal s predsednico Dijaške organizacije Slovenije Majjo Kalin: »Imate bolj jasno stališče kot marsikdo starejši.«

No, včasih smo bili odrasli boljši zgled ... »Bežimo, tecimo, kuga prihaja, virus se širi, bolezen razsaja, in če po čudežu kdo preživi, tega trgajo divje zveri,« pojejo družbenokritični Mi2jevci in v pesmi Proklete vijolice še: »Kaj je blo treba govoriti naokrog, pisat na Facebook, Twitter, Instagram in blog ...« Za praznike je pač treba iti ven, na koncert, če ne na kresovanje, pa vsaj na zrak, v hribe za 1. maj. In če sledim Tonetu Kregarju, ki je provokativno ugotovil, da pride po epidemiji razvrat, ljudje pa nehajo umirati in se spet začnejo ljubiti, si želim, da bi imel v vsej svoji pronicljivosti prav. In naj ne velja le za splošno populacijo, ampak tudi za politike, za vse.

Vsaj za praznike zares (domo)ljubite!

Šola bodo uradno odprli 30. aprila.

Prizidek k šoli v Braslovčah

T. TAVČAR

Na krajsi slovesnosti bodo 30. aprila predali namenu prizidek k OŠ Braslovče. Investicija je »težka« 1.320.704 evrov. Za sofinanciranje je občina pridobila tudi 207.115 evrov nepovratnih sredstev Ekosklada z naslova energetske učinkovite gradnje. Župan Tomaž Žohar je med drugim dejal: »Z dobrim sodelovanjem vseh, ki so pri gradnji sodelovali, smo uspešno zaključili enega pomembnejših, če ne celo najpomembnejši projekt tega mandata.«

S prizidkom se je tako povečala obstoječa jedilnica. V pritličju so sedaj skupaj s prenovljenimi tremi učilnicami in kabinetom še trije prostori, ki jih bo uporabljala Glasbena šola Risto Savin Žalec. V nadstropju je skupaj

pet učilnic in dva kabineta. V prizidku so tudi garderoba, kurilnica, stopnišče, hodniki, shramba, sanitarije, dvigalo. Gradbeno podjetje Remont je delo opravilo v predvidenem roku.

Glasbena šola "Risto Savin" Žalec

VPIS UČENCEV

v šolsko leto 2020/2021

Več na www.gszalec.si

Poslovanje javnih zavodov tudi v koronaletu pozitivno

 K. R.

Leto 2020 je zaznamovala epidemija koronavirusa, ki je vplivala tudi na poslovanje javnih zavodov.

Kot je zapisano v gradivu za 18. sejo Občinskega sveta, ki je bila včeraj (21. aprila), je kljub korona letu večina javnih zavodov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je Občina Žalec, poslovala s presežkom prihodkov nad odhodki.

Presežek prihodkov nad odhodki v višini 10.893 evrov, ki ga je v lanskem letu ustvarila I. Osnovna šola Žalec, bo tako kot pri drugih osnovnih šolah namenjen za financiranje investicij in investicijskega vzdrževanja javnega zavoda v skladu s finančnim načrtom zavoda za leto 2021. Na OŠ Griže so imeli v lanskem letu 3.838 evrov presežka prihodkov nad odhodki, na OŠ Petrovče 2.523 evrov in na OŠ Šempeter 10.388 evrov.

JZ Vrtci Občine Žalec je iz leta 2020 prenesel presežek prihodkov v višini 2.569 evrov (1.516 evrov po davku), ki jih bodo prav tako namenili za financiranje investicij in investicijskega vzdrževanja javnega zavoda v skladu s finančnim načrtom javnega zavoda za leto 2021.

V letu 2020 ustanovljeni Mladinski center Žalec (soustanoviteljica sta Občina Žalec in Študentski klub Žalec) zaradi epidemije ni mogel uresničiti svojega programa. Tako je iz leta 2020 v 2021 prenesel kar 12.794 evrov (11.608 po davku), ki jih bo tudi namenil za financiranje investicij in investicijskega vzdrževanja.

Občina Žalec je tudi ustanoviteljica JZ Žalske lekarne, ki je imel v letu 2020 196.367 evrov presežka prihodkov. Občina Žalec se je strinjala s predlogom sveta zavoda, da se del presežka skladno z zakonom o lekarniški dejavnosti nameni za solventno in likvidno poslovanje zavoda.

S presežkom prihodkov so poslovali tudi ostali zavodi, katerih ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Občina Žalec: Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec (622 evrov presežka ob prihodkih malo več kot milijon evrov), II. osnovna šola Žalec (4.118 evrov presežka), Glasbena šola Risto Savin Žalec (malo manj kot 1,5 milijona evrov prihodkov, 55.793 evrov

presežka), Medobčinska splošna knjižnica Žalec (613.834 evrov prihodkov, 22.454 evrov presežka), UPI ljudska univerza Žalec (695.026 evrov prihodkov, 57.048 evrov presežka), JZ Zdravstveni dom Žalec (6.281.527 evrov prihodkov, 287.702 evrov presežka) in Regijsko študijsko središče (158.263 evrov prihodka, 6.049 evrov presežka).

Na seji občinskega sveta je bilo predlagano tudi soglasje k ugotovljeni redni delovni uspešnosti in višini dela plače za redno delovno uspešnost ravnateljev oziroma direktorjev javnih zavodov, in sicer za vse ravnatelje osnovnih šol, tudi II. OŠ Žalec, JZ Vrtci Občine Žalec in glasbene šole, direktorice UPI ljudske univerze Žalec, Medobčinske splošne knjižnice Žalec in Žalskih lekarn ter direktorico Zdravstvenega doma Žalec ter njeno pomočnico za zdravstveno nego.

Na zahodu Žalca dom za starejše

 K. R.

Nova cestna povezava, namesto trikrakega štirikrako križišče, poleg vrtca pa dom za starejše občane in skrbovana stanovanja.

Svet Občine Žalec je obravnaval spremembe in dopolnitve odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za stanovanjsko sosesko Žalec – zahod. Poleg vrtca naj bi bila tam tudi dom za starejše in oskrbovana stanovanja.

Območje urejanja, ki je veliko 2,4 hektarja, je razdeljeno na tako imenovane funkcionalne enote. Tam so že zgrajeni in delujejo trgovski centri. Tokratne spremembe pa se nanašajo na enoti F4 in F6. V enoti F4 je predvidena nova cestna povezava in namesto trikrakega štirikrako križišče, ena od cest znotraj tega območja pa se bo na jugu zaključila kot slepa ulica z obračališčem za avtomobile.

V tako imenovani enoti F6 sta s predlaganimi spremembami in dopolnitvami odloka poleg vrtca umeščena dom za starejše občane in

objekt z oskrbovanimi stanovanji. Na območju doma za starejše občane je zdaj dopustna tudi umestitev negovalne bolnišnice.

Objekt vrtca naj bi bil velik dobrih 30 krat 56 metrov (tloris), s kletjo, pritličjem in enim nadstropjem. Dom za starejše občane naj bi imel tlorisno velikost 14 krat nekaj več kot 32 metrov, poleg kleti in pritličja pa še dve nadstropji in teraso. Dovoljena je tudi gradnja podzemne garaže pod domom. Predviden objekt za oskrbovana stanovanja naj bi imel tloris 15,5 krat 32,8 metra in imel poleg kleti in pritličja še tri nadstropja. Uvoz in izvoz zanj bo z vzhoda (z Gotoveljske ceste). Dovoljena je tudi gradnja nezahtevnih in enostavnih objektov, kot so nadkrite kolesarnice, pergole in podobno. Seveda odlok določa tudi gradnjo vse potrebne komunalne infrastrukture z ureditvijo zelenih površin.

Pomoč invalidki za nakup dvigala

 D. NARAGLAV

V Medobčinskem društvu invalidov Žalec lani zaradi aktualnih razmer niso mogli izpeljati tradicionalne dobrodelne pridelitve Človek – človeku, katere izkupiček namenijo invalidom za nakup invalidskih pripomočkov. Ker pridelitve torej ni bilo, niso mogli zbrati denarja in s tem pomagati invalidnim članom. V prejšnji številki našega časopisa so objavili dobrodelni poziv za pomoč invalidki Jasni Miljič iz Kasaz pri ureditvi dvigala do balkona v prvi etaži bloka. Na osemindeset naslovov pa so poslali prošnje z donatorskimi pogodbami.

Jasna je kot invalidka že dolgo vezana na voziček. Želi pa si prost izhod iz stanovanja, da bi je ne bilo treba nositi, kar je vezano na precejšnje napore družine in najbližjih.

Ker družina visoke naložbe, vredne več kot 7 tisoč evrov, ne zmore, so se za pomoč obrnili na MDI Žalec. Društvo se je takoj odzvalo, pridružila pa se je tudi Zveza delovnih invalidov Slovenije.

Na poziv in prošnje so se odzvala tudi nekatera podjetja in dva posameznika, tako da so zbrali dobro tretjino potrebnega denarja. Družina in društvo se vsem iskreno zahvaljuje, hkrati pa upajo, da se bodo k tej akciji pomoči pridružili še drugi.

Prispevke za Jasno Miljič lahko nakazate na posebni konto pri MDI Žalec na **TRR SI56040010047399815** pri NKBM.

Prostoferjevo prvo leto

 L. KOLAR T. T.

Projekt Prostofer, s katerim je Občina Žalec omogočila boljše mobilnost starejšim, je star že leto dni.

V poročilu za lansko leto so zapisali, da je opravil v tem času skoraj 5 tisoč kilometrov in da je bil pri uporabnikih dobro sprejet. V času epidemije pa so prostovoljci v najetem električnem vozilu pomagali pri razvozu toplih obrokov za socialno šibkejšim.

Za namen projekta Prostofer je Občina Žalec lani januarja sklenila pogodbo o najemu električnega osebnega vozila Renault Zoe. Prostofer je v občini zaživel 26. februarja. Ker je bila od 11. marca pa do 25. maja razglašena epidemija, je projekt miroval, osebno vozilo pa so uporabljali za razvoz toplih obrokov socialno šibkejšim in za druge potrebe civilne zaščite.

Sicer pa so od konca februarja do konca lanskega leta opravili 103 prevoze, ki jih je koristilo 27 različnih uporabnikov, prevoze pa je opravljalo 12 različnih prostovoljcev. Opravljeno

Projekt Prostofer so v občini dobro sprejeli.

no je bilo tudi šolanje Prostoferjev na poligonu v Šempetru. Občina v tem projektu sodeluje z zavodom Zlata mreža, ki nudi najem klicnega centra, pomoč pri postavljanju mreže lokalnih Prostoferjev, podporo, medsebojno povezovanje, izobraževanje ... Za najem vozila je občina tako v lanskem letu porabila skoraj 5 tisoč evrov, za aktivnosti Zlate mreže pa nekaj manj kot 1.600 evrov. Z vozilom Renault Zoe so lani v Žalcu prevozili skoraj

6 tisoč kilometrov. Največ starejših, upravičencev in uporabnikov Prostoferja, pa se je peljalo do zdravnika, bolnišnice (Celje, Topolšica), banke, pošte, trgovine. S pristopom k projektu je Občina Žalec omogočila starejšim večjo mobilnost, večjo socialno vključenost, medsebojno povezovanje, medsebojno pomoč ter boljše kakovost življenja. Sam projekt je dobro sprejet.

www.zalec.si, e: glavna.pisarna@zalec.si
Ulica Savinjske čete 5, 3310 Žalec
t: 03 713 64 20, f: 03 713 64 21

**RAZPIS
ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŽALEC
V LETU 2021**

Vsebina razpisa je objavljena na spletni strani Občine Žalec www.zalec.si.

Pobude za podelitev priznanj Občine Žalec sprejema Komisija za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja ter priznanja, Savinjske čete 5, 3310 Žalec do 28. maja 2021. Pobude lahko posredujete tudi na elektronski naslov: glavna.pisarna@zalec.si.

Predsednik komisije
Viktor Mitov

**Rezervacije
oglasov za MAJSKO
številko časopisa
sprejemamo
do 17. 5. 2021 na
utrip@zkst-zalec.si
ali 031 623 117.**

Ob praznikih,
27. aprilu, dnevu upora proti okupatorju
1. maju, prazniku dela in
9. maju, dnevu zmage,
vam čestitam in voščim,

da nas povežejo v domoljubju, srčnosti in v pogumu,
ter z najlepšimi željami, da ostanete zdravi.

Janko Kos, župan Občine Žalec

Kljub epidemiji v letu 2020 veliko narejenega

K. R.

Za sredo, 21. aprila, je župan Občine Žalec Janko Kos sklical 18. redno sejo Občinskega sveta.

Tudi tokrat so se svetniki zbrali v dvorani Doma II. slovenskega tabora, saj še vedno veljajo ukrepi za zajezitev širjenja koronavirusa. Na dnevnem redu je bilo enajst točk, med njimi je bil odlok o zaključnem računu proračuna Občine Žalec za leto 2020.

V letu 2020 se je v proračun Občine Žalec nateklo 20.162.946 evrov prihodkov, kar je le malo manj od predvidenih prihodkov v veljavnem proračunu (indeks 99,9). Vseh odhodkov je bilo 17.537.396 evrov, kar pomeni nekaj več kot 78-odstotno realizacijo. Investicijskih odhodkov je bilo skupaj 3.799.758 evrov. Najbolj je leto zaznamovala epidemija koronavirusa.

COVID leto 2020

Kot so v občinski upravi zapisali v obrazložitvi odloka o zaključnem računu proračuna, je bilo leto 2020 zaradi covida-19 težko leto. Vlada je epidemijo razglasila dvakrat (od 12. marca do 31. maja in od 19. oktobra dalje). Sprejela je vrsto ukrepov za preprečevanje in omejevanje širjenja koronavirusa ter tudi zakonov za omilitev posledic za gospodarstvo in prebivalstvo. V Občini Žalec so se zavedali, da so ob epidemiji najbolj prizadete najranjivejše skupine. Zato so v tem času zagotavljali tople obroke za socialno šibkejšo družine. Hrano so razdeljevali na lokaciji Enote vrtca Žalec I. Tistim, ki obroka niso mogli prevzeti, pa so prostovoljci Karitasa in Društva Želva Eureka hrano dostavljali na dom.

Namesto prireditev donacija

Zaradi spoštovanja ukrepov NIJZ, povezanih z epidemijo covida-19, je bila zelo okrnjena izvedba prireditev oziroma raznih dogodkov. Sredstva, ki so zaradi tega ostala v proračunu, je Občina Žalec kot donacijo namenila društvom, ki so aktivno sodelovala pri blaženju posledic epidemije, in sicer prostovoljnimi gasilskim društvom v Občini Žalec, Društvu Želva Eureka, Rdečemu križu OI Žalec, Slovenski filantropiji PE Hiša Sadeži družbe Žalec ter Škofijski karitas Celje za njene podružnice iz Petrovč, Griž, Gornje Ponikve in Gotovelj.

Pomoč gospodarstvu

Pomagali so tudi gospodarstvu, zlasti podjetnikom in podjetjem na področju gostinstva in turizma. Zaradi blaženja posledic epidemije je Občinski svet Občine Žalec julija lani sprejel Pravilnik o dopolnitvi Pravilnika o upravljanju s stvarnim premoženjem v lasti Občine Žalec, s katerim so bili najemniki gostinskih vrtov oproščeni plačila najemnine za 2020 in 2021. Občina je zagotovila tudi dodatna sredstva za pomoč gospodarskim subjektom s področja turizma in objavila razpis za ukrep 5 – Pomoč pri trženju storitev lokalne turistične ponudbe, ki je omogočal sofinanciranje do 50 % upravičenih stroškov razvoja novih turističnih produktov, promocijskega materiala, vzpostavitev novih digitalnih komunikacijskih orodij oziroma prenove obstoječih ter oglaševanja.

Kljub koroni investicije

Kljub razmeram zaradi covida-19 so se v občinski upravi trudili nadaljevati z vsemi v proračunu Občine Žalec za leto 2020 predvidenimi investicijskimi projekti. Zaključili so izgradnjo gospodarske javne infrastrukture v Poslovni coni Vrbje. Investicija je bila sofinancirana s sredstvi iz državnega proračuna (MGRT) in sredstvi proračuna EU iz strukturnih skladov.

Med večje investicijske projekte, ki so bili zaključeni v letu 2020, sodijo tudi izgradnja postajališča za avtodome v Vrbju, rekonstrukcija dela ceste skozi Šempeter ter obnove drugih občinskih cest, rekonstrukcija parkirišča pri zdravstvenem domu in sodišču v Žalcu, investicije na področju vodovoda in kanalizacije ter obnova parketa v telovadnici UPI – Ljudska univerza Žalec, ki je bila sofinancirana s pomočjo Fundacije za šport.

Investicije na komunalnem področju

V letu 2020 je Občina Žalec poskrbela za pripravo dokumentacije za nadaljevanje druge faze investicije v izgradnjo gospodarske javne infrastrukture v Poslovni coni južno od železnice. Investicija je sofinancirana s sredstvi iz državnega proračuna

in sredstvi proračuna EU iz strukturnih skladov, z njo pa nadaljujejo v letu 2021. Pripravili so tudi dokumentacijo za izgradnjo gospodarske javne infrastrukture v Poslovni coni Arnovski gozd – širitev. Tudi ta investicija bo sofinancirana z evropskimi in državnimi sredstvi, gradnja pa bo potekala v letih 2021, 2022 in 2023.

Na področju oskrbe z vodo so nadaljevali s pripravo investicijske dokumentacije za projekt Oskrba s pitno vodo v Savinjski regiji 1. sklop. Ta projekt bo Občina Žalec izvajala skupaj z ostalimi občinami Spodnje Savinjske doline, sofinanciran pa bo s sredstvi Evropskega kohezijskega sklada. V sklopu tega projekta bodo do leta 2023 na območju žalske občine zgradili vodovod Grmovje–Železno–Hramše.

Na kanalizacijskem področju so skupaj z občinama Braslovče in Polzela pripravili investicijsko dokumentacijo za projekt Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Savinje. Tudi ta projekt se bo izvajal do leta 2023 in bo sofinanciran s sredstvi Evropskega kohezijskega sklada.

V letu 2020 je Občina Žalec začela priprave na sanacijo mostu z dograditvijo pločnika čez Savinjo v Kasazah in na novogradnjo mostu čez Savinjo na lokalni cesti Žalec–Migojnice. Predviden začetek novogradnje mostu je v letu 2021 ter nadaljevanje v letu 2022. Ocenjena vrednost novega mostu je dva milijona evrov.

Turizem najbolj prizadet

Na osnovi sprejetega Programa razvoja podeželja Spodnje Savinjske doline in novega Pravilnika za sofinanciranje kmetijstva oziroma naložb v kmetijstvo ter tudi Pravilnika o sofinanciranju razvoja malega gospodarstva po novih shemah so s sofinanciranjem v višini 73.361 evrov pomagali triintridesetim vlagateljem s področja kmetijstva dokončati njihove investicije. Prav tako so s sredstvi proračuna spodbujali investicije in nove zaposlitve ter udeležbo na sejnih in druge trženjske aktivnosti dvajsetim podjetjem s področja malega gospodarstva.

Občina Žalec sicer vsa leta posveča posebno pozornost turizmu in njegovi promociji prek obiska fontane in kolesarskih turističnih produktov. S temi aktivnostmi bo nadaljevala tudi v prihodnjih letih. Turizem je panoga, ki je zaradi epidemije med najbolj prizadetimi. V letu 2020 je bilo zaradi vseh ukrepov za preprečevanje širjenja koronavirusa v žalski občini 11.810 nočitev, kar je za 3.622 nočitev manj kot leta 2019.

Na Ponikvi nujen nov vrtec

K. R. D. N.

Zaradi dotrajanosti objekta po mnenju stroke rekonstrukcija objekta ni smiselna, saj bi bil strošek bistveno višji kot strošek novogradnje.

Objekt stare šole na Ponikvi, v kateri je domoval vrtec, je dotrajan.

Na 17. seji občinskega sveta v marcu so svetnice in svetniki potrdili sklep o izpolnjevanju pogojev za spremembo podrobnejše namenske rabe z občinskim podrobnim prostorskim načrtom za jugozahodni del območja EUP PO-5 brez poprejšnje spremembe Občinskega prostorskega načrta Občine Žalec (OPN). Ta sprememba je osnova za začetek postopka izdelave OPPN za namen gradnje vrtca na Ponikvi pri Žalcu. Zakaj je potreben nov vrtec, so se svetniki seznanili pod točko Aktualne informacije.

Vrtec na Ponikvi pri Žalcu je enota JZ Vrtci Občine Žalec. Domuje v stavbi, ki je bila zgrajena leta 1879. Po strokovnem pregledu nosilnosti stavbe v letu 2009 je Občina Žalec lani pridobila še strokovno mnenje glede gradbenih konstrukcij objekta. Mesečno so zaposleni preverjali tudi stanje v kletnih prostorih. Na pobudo občinskega svetnika in krajana Ponikve Karla Borovnika je bil v februarju letos izveden še en strokovni ogled stavbe. Po mnenju stroke in glede na dotrajanost objekta, predvsem temeljev in kletne etaže, ki so ključni konstrukcijski element nosilnosti stavbe, rekonstrukcija objekta ni smiselna, saj bi bil strošek bistveno višji kot strošek novogradnje. Materiali v kletni etaži razpadajo, izgubljajo nosilnost in vezljivost, neprestani vdor vlage v zidovje pa proces propadanja materialov še nadaljuje. Na zunanji

fasadi je opaziti razpoke, ki potekajo ob okenskih odprtinah navpično in nakazujejo, da je zidovje na slabi podlagi. Ker je bila fasada zidarsko že večkrat pokrpana, se z zunanje strani dejansko stanje ne da razbrati. Pravo in s tem slabo stanje je razvidno ob ogledu konstrukcije (temeljev, sten in obokov) v kleti. Objekt ni potresno stabilen, prav tako je njegova nosilnost s propadanjem materialov v kletni etaži z vsakim letom slabša.

Da so izključili vsakršno verjetnost ogrožanja zdravja in življenja otrok ter zaposlenih v enoti vrtca Ponikva, je s 1. marcem letos dejavnost dveh oddelkov s 34 otroki začasno preseljena v enoto Šempeter in enoto Žalec. Občina Žalec pa je pristopila k zbiranju ponudb za izdelavo idejne zasnove 2-oddelčnega vrtca Ponikva z možnostjo prizidave dodatnega oddelka. Vrednost celotne projektno-tehnične dokumentacije je ocenjena na okoli 48.800 evrov.

V marcu je Občina Žalec začela tudi postopek za spremembo podrobnejše namenske rabe z občinskim podrobnim prostorskim načrtom (OPP) za jugozahodni del enote urejanja PO-5. Predvideno območje gradnje novega vrtca je na območju Kvedrove domačije, praktično nasproti lokaciji obstoječe enote vrtca na Ponikvi. Občina Žalec že ima sklenjeno pogodbo za nakup zemljišča. Ocenjena vrednost investicije vključno z zunanjo ureditvijo je od 800.000 do 1.000.000 evrov.

Nov vrtec bodo gradili na območju Kvedrove domačije nasproti obstoječega vrtca na Ponikvi.

Živel 1. maj,
praznik dela!

Svetniška skupina SD

Samo en
KLIK do nas

www.facebook.com/
utripsavinjskedoline

Novi kilometri kanalizacije v treh občinah

 T. TAVČAR

V projektu, vrednem več kot dva milijona evrov, sodelujejo občine Braslovče, Polzela in Žalec, zgradili pa bodo skoraj 3,4 kilometra kanalizacije in dve črpališči, za 245 prebivalcev Savinjske doline.

S podpisa pogodb županov z izvajalci gradbenih del

V dvorani Doma kulture v Braslovčah so v sredo, 31. marca, predstavili projekt Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Savinje – občine Braslovče, Polzela in Žalec, v katerem sodelujejo tri občine Spodnje Savinjske doline. Občina Braslovče je nosilka projekta, sodelujeta še občini Polzela in Žalec. Pogodbe so podpisane s tremi izvajalci. Dela bodo potekala od aprila letos in vse do septembra 2023. Operacijo sofinancirata slovenski državni proračun in Evropski sklad za regionalni razvoj.

Kot je na novinarski konferenci v uvodu povedal župan Občine Braslovče Tomaž Žohar, je celotni projekt vreden natančno 2.120.235,21 evra skupaj z davkom na dodano vrednost. Na razpisu jim je uspelo pridobiti nepovratna državna sredstva in sredstva Evropske unije.

Ministrstvo za okolje in prostor bo prispevalo nekaj manj kot 190 tisoč evrov, Evropski sklad za regionalni razvoj pa skoraj 760 tisoč evrov.

Operacija predstavlja izgradnjo komunalne infrastrukture za odvajanje in čiščenje odpadne vode skladno s slovensko in evropsko zakonodajo. Tako prispeva k varovanju in zaščiti vodnih virov ter zmanjšanju vplivov na okolje. V okviru projekta bo izvedena investicija za dograditev javne kanalizacije v dolžini 3.450 metrov in izgradnjo dveh črpališč na območju aglomeracije ID 8.235 Polzela (aglomeracija nad 2.000 populacijskih enot), ki leži na območju občin partneric. Ob tej priložnosti so župani občin podpisali pogodbe z izvajalci gradbenih del, izbranih na javnih razpisih. Tako bodo tri podsklope gradili različni izvajalci.

V Braslovčah, kjer bodo z deli začeli najprej, predvidoma sredi aprila, bo kanalizacijo v neto vrednosti dobrih 295 tisoč evrov gradilo podjetje AGM Nemec iz Dola pri Hrastniku. Letos bo tako na območju Orle vasi in Pariželj zgrajenih 1.650 metrov kanalizacijskih vodov.

Drugi podsklop je predstavil župan Občine Polzela Jože Kužnik. Povedal je, da so na razpisu izbrali podjetje Nivig Šoštanj, ki bo na območju Brega pri Polzeli in v centru Polzele zgradilo 1.095 metrov kanalizacije v vrednosti 281.386,37 evra. Tudi v Občini Žalec se zavedajo pomena takšnih investicij. Po besedah župana Janka Kosa bodo morale občine v prihodnje v te namene investirati še kar nekaj svojih lastnih sredstev in sredstev Evropske skupnosti. Na območju Občine Žalec bo 704 metre dolg kanalizacijski vod v vrednosti 168.340,54 evra gradilo podjetje Velika Pirešica.

V občinah Polzela in Žalec projekt zajema tudi izgradnjo dveh črpališč. Pogodbe z občinami so podpisali direktorica podjetja AGM Nemec Maja Nemec, direktor podjetja Nivig Luka Petrak in direktor podjetja Tegar Tomo Ilijaš. Skupno se bo tako na novo kanalizacijsko omrežje, ki bo v letu 2023 povezano z že obstoječo komunalno infrastrukturo, speljano do centralne čistilne naprave v Kasazah, priključilo večje število gospodinjstev, skupaj 245 prebivalcev na območju projekta Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Savinje – občine Braslovče, Polzela in Žalec.

Del obnovljene ceste

Obnova ceste v Poljčah

 T. TAVČAR

Občina Braslovče je v mesecu marcu zaključila rekonstrukcijo lokalne ceste Kamenče–Parižlje v naselju Poljče.

Vozišče so razširili s prvotnih treh metrov na pet v dolžini tristo petnajst metrov. Odvodnjavanje so uredili

preko cestnih bankin, debelina nove asfaltne prevleke pa je deset centimetrov.

Dela je izvajalo podjetje Remont NG. Vrednost del je znašala 45.080 evrov z DDV, financirala pa jih je Občina Braslovče iz proračuna.

Izgubo ZKTŠ bo pokrila občina

 T. TAVČAR

Na 15. redni seji, ki so jo organizirali v Kulturnem domu Vrnsko, je Občinski svet Občine Vrnsko med drugim potrdil dobitnike priznanj občine za leto 2020.

Priznanja Občine Vrnsko za leto 2020 bodo tako dobili: plaketo Občine Vrnsko Stanka Žičkar, vodja zdravstvene nege in oskrbe v Zavodu sv. Rafaela Vrnsko za dolgoletno vzorno, inovativno, strokovno in strpno vodenje zdravstvene nege in oskrbe; priznanje Občine Vrnsko Katjuša Rajovec, ustanoviteljica Zavoda za zaščito in dobrobit živali Muri za ozaveščanje na področju dobrobiti živali, spodbujanje odgovornega lastništva in za pomoč živalim; prostovoljci Župnijske karitas Vrnsko in Občinske organizacije Rdečega križa Vrnsko za aktivno sodelovanje pri zaježitvi novega koronavirusa in skrbi za najranljivejšo populacijo starejših občanov.

Vranski občinski svet je v drugi obravnavi potrdil Odluk o postopku, pogojih in merilih za sofinanciranje izvedbe protiprašne zaščite na javnih cestah in cestnih priključkih v Občini Vrnsko, v nadaljevanju pa dal soglasje k novi ceni storitve pomoči na domu. Nova cena je 19,64 evra na uro, kar predstavlja 4,6-odstotno zvišanje glede na leto 2019. Ob 72,8-odstotni subvenciji Občine Vrnsko je strošek storitve pomoči

na domu za Občino Vrnsko 14,29 evra, cena za uporabnika pa ostane nespremenjena in znaša 5,35 evra na uro.

Poleg tega je svet potrdil, da za predstavnika ustanoviteljev v Svet zavoda II. Osnovne šole Žalec za mandatno obdobje 2021–2025 imenuje Sonjo Cencelj in za predstavnika ustanoviteljev v Svet zavoda Zdravstveni dom »dr. Jožeta Potrate« Žalec za mandatno obdobje 2021–2025 Marjana Pečovnika, mag. pharm.

Svetniki so potrdili tudi sklep o pokritju izgube Zavoda za kulturo, turizem in šport Vrnsko za leto 2020. V letnem poročilu za leto 2020 je razvidno, da je zavod v letu 2020

posloval negativno. Poslovno leto je bilo zaključeno negativno v skupni višini 8.247 evrov (za izvajanje javne službe 2.187 evrov ter za izvajanje tržne dejavnosti 6.060 evrov).

Zaradi epidemije koronavirusa je bila športna dvorana za uporabnike zaprta od druge polovice marca do maja in od oktobra do konca leta. Tako je bila tržna dejavnost skoraj onemogočena. Zavod je za izvajanje javne službe kot prodaje blaga in storitev na trgu ustvaril le 13 % vseh prihodkov, v čemer vidijo glavni razlog za nastalo izgubo. Zaposleni v ZKTŠ so v epidemiji delovali kot podporna služba Civilne zaščite Vrnsko. Delo so opravljali delno od doma, delno v poslovnih prostorih oziroma na terenu.

"Treba je mnogo preprostih besed, kakor: kruh, ljubezen, dobrot, da ne bi slepi v temi na križpotjih zašli s pravega pota."
(J. Pauček)

Spoštovane občanke in občani, čestitam vam ob 1. maju, mednarodnem prazniku dela, z željo, da čim prej spet pride čas, ko bomo lahko ponovno delali brez omejitev ter tako razvijali svoje potenciale in ustvarjalnost.

Želim vam prijetno in veselo prvomajsko praznovanje.

Tomaz Žohar, župan Občine Braslovče

Gradnja II. faze čistilne naprave

Začela se je izgradnja II. faze Čistilne naprave Vrnsko, s katero se bo njena kapaciteta povečala z obstoječih 700 PE na 1.400 PE. Tam se čistijo odpadne vode z območja Vranskega in dela Brodov. Že leta 2005 je Občina Vrnsko pridobila gradbeno dovoljenje za izgradnjo čistilne naprave v dveh fazah. Prva faza izgradnje je bila končana leta 2005 in je zadostovala tedanji obremenitvi z odpadnimi vodami, danes pa ne več, saj je obremenjena že z več kot 1.000 PE. Zato je njena dograditev nujna.

Gradbena dela izvaja podjetje S5 Projekt iz Žalca, ki je bilo kot naju-

godnejši ponudnik izbrano v postopku oddaje javnega naročila. Izvedel ga je upravljavec ČN Vrnsko in izvajalec gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih voda na območju Občine Vrnsko Javno komunalno podjetje Žalec. Vrednost pogodbenih del znaša skupaj z davkom na dodano vrednost nekaj manj kot 243 tisoč evrov, končana pa morajo biti do konca tega leta.

Glede na populacijske trende in trende gospodarskega razvoja predvidevamo, da bi kapaciteta tako dograjene čistilne naprave morala zadostovati vsaj za nadaljnjih petnajst let.

V Taboru letos praznik brez praznovanja

D. NARAGLAV

V soboto, 24. aprila, praznuje svoj občinski praznik Občina Tabor. Ta datum je spomin na kmečke upore v 17. stoletju, ki so se začeli prav na gradu Ojstrica.

Na dan praznika goduje tudi taborski farni patron sv. Jurij, ki ga obeležujejo s tradicionalnim šentjurskim sejmom. Letos žal ne bo ne praznovanja in ne prireditev ob občinskem prazniku, a tudi ne slavnostne seje in sejma. Slednji je bil osrednji in najbolj množični dogodek vsakoletnega praznovanja. Razlog vsemu temu je seveda trdovraten koronavirus, ki zaradi preprečevanja širjenja okužbe onemogoča organizacijo in izvedbo takšnih dogodkov.

Kot nam je povedal župan Marko Semprimožnik, bodo praznovali doma, brez druženja. Da imajo praznik, bo opaziti le po izobešenih zastavah in bolj praznični številki njihovega občinskega glasila Novice izpod Krvavice, kjer bodo blišč in veselje praznovanja obelodanili s fotografijami minulih let. Nagovor župana, ki bi ga imel na slavnostni

razveselili stanovalci tega zaselka, saj so imeli prej le makadamsko prometno povezavo z ostalimi naselji.

Naslednji zaključen projekt je bil cestni odsek makadamske ceste na Vinograde. »Problem smo začeli reševati že v letu 2019, kajti lastnika zemljišča sta bila SIDG in SKZ Republike Slovenije, ki smo jima desetletje plačevali precej visoko najemnino za uporabo.«

Voda, kanalizacija in drugi projekti

»V letu 2020 smo naredili tudi novo tlakovano pot na pokopališču, kar je bila že večletna želja krajanov. Poleg tega smo izpraznili večstanovanjski objekt Tabor 14. Po izračunu statikov je hiša izredno nevarna za bivanje in zato predvidena za rušenje. Nekaj časa smo se poigravali z mislijo na adaptacijo, ampak že precej površni izračuni so pokazali, da

se kljub temu nadajam uspeha.«

Glede skupnega projekta spodnesavinjskih občin pa: »Kar se tiče skupnega projekta vseh občin SSD, to je vodooskrbe, smo lani zadevo pripeljali tako daleč, da bomo letos lahko začeli z gradnjo. Za nas Taborčane to pomeni zamenjavo dela primarnega vodovoda v Lokah in nov vodohran, ki smo ga v preteklosti imenovali rezervoar na Vinogradih. Gre za sofinanciranje s strani sredstev kohezije in manjšega lastnega deleža občine. Veliko truda namenjamo tudi varstvu in ohranjanju narave. Poleg sofinanciranja odvoza nevarnih odpadkov je glavna v igri fekalna kanalizacija Ojstriška vas vzhod. Po težkih, večletnih naporih smo v preteklem letu pridobili pravnomočno gradbeno dovoljenje. Okvirni finančni načrt z lastnimi sredstvi za izgradnjo je razdeljen na dve leti, začeli pa naj bi letos. Natančen rok za začetek še ni znan, ker malo taktiziramo, upajoč na kakšen razpis, na katerem bi bili upravičeni do sredstev države ali morda celo Evrope. Za zdaj ne kaže najbolje,« je še dodal župan in se po pesimistični izjavi pohvalil, da so na področju telekomunikacij na razpisu pridobili evropska sredstva za postavitev notranjih in zunanjih WiFi točk, ki uporabnikom omogočajo brezplačen dostop do interneta. Omrežje je vzpostavljeno in že služi svojemu namenu. Tudi družba Telekom je v občino vložila kar nekaj sredstev in kmalu bo večji del območja opremljen s telekomunikacijskimi optičnimi vodniki. Dela na terenu še vedno potekajo.

»S sofinanciranjem Fundacije za šport smo posodobili tudi telovadnico v Domu krajanov. Prostor je obnovljen v skladu z najvišjimi športnimi standardi in tudi vizualno izredno lepo opremljen. Žal pa zaradi trenutne situacije telovadnica ni izkoriščena v tolikšni meri, kot bi si uporabniki želeli.«

Ob zaključku pogovora pa je župan Marko Semprimožnik še povedal: »Za vse, kar smo dobrega naredili, kljub pregovornemu metanju polen pod noge, se najlepše zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz občinske uprave ter režijskega obrata, podžupanu, občinskemu svetu in vsem ljudem dobre volje, ki so nam na kakršen koli način pomagali na poti do uspeha. Zavedati se moramo, da to počnemo zase in za naše zanamce. Zaradi tega postaja kakovost življenja v naši lokalni skupnosti boljša in privoščimo si jo v največji možni meri. Iskrene čestitke ob prazniku z upanjem, da bo prihodnje leto spet tako kot nekoč.«

Izgradnja krožnega križišča

Popolna zapora ceste Letuš–Rečica ob Paki

T. TAVČAR

Dela pri obnovi mostu čez Savinjo v Letušu potekajo po programu, kot si ga je zadalo podjetje Markomark Nival, ki bo poskrbelo za celovito obnovo. Vzporedno z obnovo mostu pa se je pred dnevi začela v križišču za Mozirje in Šmartno ob Paki izgradnja krožnega križišča.

Zaradi rekonstrukcije mostu in

izgradnje krožnega križišča bo tako do vključno 10. maja popolna zapora ceste Letuš–Rečica ob Paki. Obvoz je urejen skozi Gorenje. Pogodbeno vrednost gradbenih del znaša 967.450 evrov, financira pa jih Direkcija za infrastrukturo in spada med največje projekte v tem delu Savinjske doline.

Obnova mostu čez Savinjo v Letušu

NOVIČKE

T. T.

Za večjo požarno varnost

Prostovoljno gasilsko društvo Braslovče (PGD) je v nedeljo, 28. marca, v Gasilskem domu Braslovče organiziralo pregled gasilnikov za občane, možno pa je bilo kupiti tudi nove.

PGD Braslovče ima namreč pooblastilo za izvajanje tovrstnih pregledov. Odziv občanov je bil zadovoljiv, saj se zavedajo, da lahko gasilnik, ki ga imajo doma, ob nastanku požara reši premoženje ali celo človeško življenje. Treba ga je pregledati enkrat letno oziroma po vsaki uporabi.

Tečaji gasilcev

9. aprila se je v GZ Žalec začel 34-urni tečaj za gasilca pripravnika. Trenutno predavanja izvajajo na daljavo, na tečaju pa je 30 tečajnikov.

V zadnjem mesecu dni se je raznih specialnih usposabljanj v organizaciji Gasilske zveze Slovenije v Gasilski šoli na Igu ter v enotah Pekre in Sežana udeležilo 30 gasilcev iz Gasilske zveze Žalec.

Marko Semprimožnik

seji, se bo preselil na strani občinskega glasila. Kaj vse so v Občini Tabor postorili od lanskega do letošnjega praznika in kaj načrtujejo v prihodnje, pa je povedal tudi za Utrip Savinjske doline.

»Leto 2020 se je začelo povsem običajno, uvodni sestanki med občino in različnimi izvajalci so stekli, aktivnosti so bile zastavljene. V mesecu marcu pa je udarilo. Spopad z epidemijo ni bil enostaven, kajti na tem področju prav nihče ni imel potrebnih izkušenj. Če bi mi kdo pred letom dni dejal, da bom pisal odloke in odredbe, namenjene občanom v boju proti virusu, bi ga malo povprašal po zdravju. Zgodilo se je ravno to. Sledila je akcija nabave zaščitnih sredstev, mask, razkužil, priprave in navajanje na delo od doma, nadgradnja računalniških sistemov za sestanke na daljavo in še tisoč drugih stvari, poveznih z dodatnimi neplaniranimi stroški in aktivnostmi. Vse to se je nekako izšlo, kljub temu da je pomenilo to za vse nas dodatno delo, ki se je zažiralo v našo osnovno dejavnost. Vendar nismo popuščali in nabor zaključenih projektov je nadpovprečno lep. Na področju cestne infrastrukture smo renovirali kar lepo število kilometrov makadamskih cest, ki potekajo po naših hribih. To sicer počnemo vsako leto, tako da vsaka cesta pride na vrsto približno na štiri leta. V sodelovanju z uporabniki, v skladu z občinskim odlokom smo asfaltirali cesto v Grabn. Ceste so se še posebej

strošek nikakor ni upravičen. Pridobili smo vso potrebno dokumentacijo in v kratkem bomo pričeli z rušenjem. Del zemljišča pod stavbo, ki je bil v zasebni lasti, smo uspešno pridobili v našo last in prav tu bo nekoč mogoče postaviti kaj novega. Da pa ne bi samo podirali, smo odkupili hišo v strogem centru Tabora, nekdanjo Tekavčevo hišo, a ne le zaradi potrebe po novih stanovanjskih kapacitetah, temveč tudi zaradi njene strateške lege in bojazni pred morebitnim neprimernim priseljevanjem za naše okolje. Na tej zgradbi smo lani že zamenjali streho, letos pa bomo z adaptacijo nadaljevali. Še posebej se veselimo ureditve zemljišča pred stavbo. To se bo urejalo v sklopu letos začetega projekta z nazivom »Jurijev trg«, v okviru širše ureditve centra Tabora,« je povedal Marko Semprimožnik in dodal: »Še vedno smo v igri državnih kolesarskih povezav. Za našo občino je to cesta skozi Zaglink. Pot do uresničitve projekta že dolgo traja, vendar

Spoštovani!

Ob prihajajočih državnih praznikih, dnevu boja proti okupatorju in prazniku dela, vam želimo vse dobro.

Vsem občankam in občanom čestitamo tudi ob občinskem prazniku Občine Tabor, ki ga praznujemo v tem mesecu.

Marko Semprimožnik, župan Občine Tabor, občinski svet in občinska uprava Občine Tabor

Občankam in občanom Občine Prebold čestitamo ob dnevu boja proti okupatorju in prazniku dela.

Občina Prebold

Kombinirana seja v živo in po Zoomu

D. NARAGLAV

Za možnost sodelovanja na seji preko Zooma so se odločili le dva svetnika in trije člani občinske uprave.

Kljub temu da je 21. redna seja Občinskega sveta Občine Prebold imela kar 17 točk dnevnega reda in je potekala kombinirano, s fizično prisotnostjo svetnikov v Dvorani Prebold in preko Zooma, je bila končana v dobri uri.

Svetniki so prislunili poročilu nadzora namembnosti prihodkov in porabe sredstev na področju najema stanovanj in poslovnih prostorov za leto 2019. Poročilo je predstavila predsednica nadzornega odbora Petra Kobal Šorli, ki je pojasnila, da je bil cilj nadzora ugotoviti, ali preboldska občinska uprava ustrezno načrtuje in zakonsko porablja proračunska sredstva. Na podlagi opravljenih preverjanj NO ugotavlja, da je potrebno na področju najema poslovnih prostorov večja aktivnost OU za redno izpolnjevanje pogodbenih obveznosti in s tem zagotovitev rednih prihodkov v proračun. Prav tako je potrebno zagotoviti izvajanje javnega interesa na stanovanjskem področju. V zvezi s tem je NO predlagal nekaj priporočil. Nekatera med njimi so že uresničena.

Po seznanitvi s poročilom NO je bil na vrsti Zaključni račun proračuna občine za leto 2020. Predstavil ga je župan Vinko Debelak in ob tem med drugim povedal, da so bili prihodki ustvarjeni z indeksom 103,7 odstotka v primerjavi s prejetim in veljavnim proračunom za leto 2020, in sicer v višini dobrih 4.726.237 evrov. Odhodki pa so bili izvedeni z indeksom 76,9 odstotka, glede na sprejeti in veljavni proračun odhodkov, kar

pomeni v višini dobrih 4.524.611 evrov. Občinski svet je zaključni račun tudi sprejel. Enako je v nadaljevanju sprejel tudi sklep o uvrstitvi novega projekta v proračun 2021 in 2022 ter s tem povezane predloge sklepov. Gre za novo proračunsko postavko LAS »S kolesom in peš za zdravo življenje vseh«, hkrati s tem pa se ukinja proračunska postavka Energetska samooskrba stavb v lasti občine v letošnjem proračunu.

V nadaljevanju seje so svetniki potrdili dopolnitev letnega načrta z nepremičnim premoženjem za predlagane parcele v k. o. Latkova vas in k. o. Gornja vas. Prav tako so potrdili nakup dela pokopališča v Preboldu po ceni 22 evrov za kvadratni meter. Gre za 2.264 kvadratnih metrov zemljišča, ki še ni last Občine Prebold, občina pa tudi za ta lastniško še neurejen del zaračunava grobnino za najem grobnega mesta. V naslednji točki dnevnega reda so svetniki potrdili Odlok o kategorizaciji občinskih javnih cest. Imenovali pa so tudi predstavnika v Svet zavoda Glasbene šole Risto Savin Žalec, in sicer svetnika Miho Fonda iz Latkove vasi.

Seja se je nadaljevala z obravnavo in sprejetjem predloga o določitvi cen uporabe športnih prostorov, ki jo je podala OŠ Prebold. Kot je bilo povedano, so cene oblikovane v skladu s Pravilnikom o upravljanju, uporabi in oblikovanju cen za najem športnih prostorov v občini. Gre za uporabo prostorov v večnamenski dvorani vrtca in športnih prostorov v OŠ

Prebold. Cenik vključuje ekonomsko in znižano ceno. Tako je cena najema velike telovadnice po ekonomski ceni 30 evrov na uro, znižana cena pa 25 evrov na uro, za večnamensko dvorano v vrtcu je ekonomska cena 16 evrov, znižana pa 11 evrov na uro. Po ceni 16 oziroma po znižani 13 evrov na uro je mogoče najem polovice velike telovadnice oziroma male telovadnice. Za uporabo športne sobe in plezalne stene pa je enotna cena 5 oziroma 3 evre na uro.

Pod 12. točko dnevnega reda so svetniki obravnavali Stanovanjski program Občine Prebold za obdobje od 2021 do 2025. Kot je bilo povedano, je program pripravljen skladno z veljavno zakonodajo. V njem je izkazano zatečeno stanje na stanovanjskem področju in program obnove ter nakup novih stanovanj v tem obdobju. Sicer pa je program mogoče spreminjati glede na izkazane potrebe občanov in potreb lokalne skupnosti. Občina je lastnica 60 neprofitnih stanovanj, ki so namenjena za oddajo občanom z nižjimi dohodki. Predlagani stanovanjski program je bil dan v 45-dnevno javno obravnavo. Tej točki je sledilo poročilo o izvajanju akcijskega načrta za izboljšanje in uresničevanje enakih možnosti invalidov v Občini Prebold v letu 2020. Nato je župan Vinko Debelak predstavil Analizo izvajanja strategije razvoja občine za leto 2019. Ob zaključku seje je sledila še informacija o poteku projekta LIFE BiotHOF.

S 16. seje braslovškega občinskega sveta

Nove cene, malo razprave

T. TAVČAR

Sklep o določitvi javne infrastrukture na področju kulture

Braslovški svetnice in svetniki so se v sredo, 14. aprila, sestali na 16. redni seji občinskega sveta, ki je tudi tokrat zaradi epidemije potekala v dvorani Doma kulture Braslovče. Med drugim so obravnavali predlog cene socialnovarstvene storitve pomoč na domu.

Pomoč na domu za občane Občine Braslovče v obliki javne službe izvaja Dom Nine Pokorn. V to socialnovarstveno storitev je bilo v letu 2020 vključenih okrog 23 občanov, za katere je bilo povprečno mesečno opravljenih 175 ur neposredne socialne oskrbe. Prevladuje gospodinjstva pomoč. Svetniki in svetnice so za leto 2021 sprejeli nove cene, ki pa se za uporabnike niso zvišale. Potrdili pa so povišanje subvencije občine na 72 odstotkov cene pomoči družini na domu in podali soglasje k ceni ure socialnovarstvene storitve pomoč družini na domu v višini 21,32 evra za delovni dan oziroma v višini 26,73 evra za delo ob nedeljah in 28,53 evra za delo ob državnih praznikih in dela prostih dnevih, in sicer od 1. 5. 2021 dalje. Izhajajoč iz podatkov za leto 2020, ko je bilo v Občini Braslovče opravljenih povprečno 175 ur neposredne socialne oskrbe, ocenjujejo, da je povišanje cen pomenilo povišanje proračunskih izdatkov v letu 2021 za okoli 900 evrov.

Brez pripomb je občinski svet imenoval Katjo Tomažič iz Parizelj za članico Sveta zavoda II. OŠ Žalec za mandatno obdobje 2021–2025.

V nadaljevanju seje so potrdili sklep

o določitvi javne infrastrukture na področju kulture v Občini Braslovče. Ministrstvo za kulturo RS je občine pozvalo k uskladitvi podatkov in sklepov o določitvi nepremičnin s statusom javne kulturne infrastrukture. Na področju Občine Braslovče je kot javna infrastruktura s sklepom opredeljen le Dom krajanov Gomilsko. Sklep je sprejela še bivša Občina Žalec. Občina Braslovče je s sprejemom novega sklepa kot kulturno infrastrukturo na območju Občine Braslovče opredelila tri objekte, vključno z opremo, in sicer: Dom kulture Braslovče, Občinsko knjižnico Braslovče in Kulturni dom Letuš. Sklep bo posredovala Ministrstvu za kulturo RS, status pa bo zaznamovan v zemljiški knjigi.

Po krajši razpravi je občinski svet potrdil predlog Odloka o OPPN za del enote urejanja prostora Letuš-vikend naselje na desnem bregu v okvirni površini 1.380 kvadratnih metrov za dva objekta.

Ob koncu seje je župan Tomaž Žohar podal nekaj aktualnih informacij. Občina Braslovče je nabavila dva nova merilnika hitrosti »vi vozite«, ki bosta postavljena na državni cesti Soteska–Šentrupert v Malih Braslovčah ter na občinski lokalni cesti v Rakovljah. Razširitev lokalne ceste Parizlje–Kamenče v kraju Poljče je končana, vrednost del je nekaj več kot 48 tisoč evrov, nadaljujejo se dela na projektu izgradnje fekalne kanalizacije z ureditvijo na Gomilskem, dela v tej fazi bodo končana v roku enega meseca.

Kar štiriurna seja na daljavo

T. TAVČAR

Občina Polzela po desetih letih sprejela spremembe in dopolnitve Občinskega prostorskega načrta.

Na 15. seji občinskega sveta, ki je bila 20. aprila, so svetniki in svetnice med drugim soglasno potrdili težko pričakovan Odlok o spremembah in dopolnitvah Občinskega prostorskega načrta občine Polzela (OPN SD2). Seja je potekala na daljavo.

Spremembe in dopolnitve OPN SD2 ohranjajo osnovne cilje prostorskega razvoja Občine Polzela, zapisane v veljavnem OPN, v katerem so opredeljene razvojne potrebe občine, in sicer širitev poselitvenih območij, razvoj turističnih dejavnosti in razvoj gospodarske javne infrastrukture (ureditev prometne in okoljske infrastrukture). Spremembe omogočajo širitev poselitve, a jo hkrati tudi racionalizirajo, omogočajo razvoj gospodarstva, omejujejo njegove vplive, omogočajo razvoj turizma, ga usmerjajo v trajnostne oblike, omogočajo posodobitev infrastrukture, a hkrati zagotavljajo ohranjanje obstoječih vrednot prostora in okolja. OPN je temeljni prostorski dokument. Zato poleg razvoja postavlja tudi omejitve ter s tem zagotavlja trajnostni razvoj in kakovost bivanja. Veljati bo začel 14. maja letos.

Na seji je bil sprejet tudi Zaključni račun Občine Polzela za leto 2020. Proračun Občine Polzela za leto 2020 je bil sprejet v začetku januarja 2020, kasneje, v septembru 2020 pa

je bil sprejet še rebalans proračuna, s katerim se je zaradi spreminjajočih se dejavnikov skozi leto proračun ponovno uravnesel.

Na komunalnem področju je občinski svet sprejel dva odloka. Najprej je sprejel Odlok o podlagah za odmero komunalnega prispevka za obstoječo komunalno opremo na območju Občine Polzela, katerega namen je uskladitev posameznih določb obstoječega odloka z novim Zakonom o urejanju prostora in Uredbo o programu opremljanja stavbnih zemljišč. Ob upoštevanju novih izhodišč in glede na vrednost zgrajene komunalne infrastrukture se komunalni prispevek v osnovi poveča za približno 10 odstotkov, končni izračun pa je odvisen ob bruto tlorisne površine novega objekta, površine gradbene parcele ter dejanskih priključkov na komunalno in cestno infrastrukturo. Odlok o komunalnem prispevku za novo komunalno opremo na nepozidanih

stavbnih zemljiščih na območju Občine Polzela je novi odlok, katerega sprejem določa Zakon o urejanju prostora, ki nepozidana stavbna zemljišča razvršča v več razvojnih stopenj, pri čemer sta zlasti pomembni dve, in sicer 3. razvojna stopnja, kjer gre za neopremljeno zemljišče in še ni zgrajene komunalne opreme, in 4. razvojna stopnja, kjer gre za urejeno zazidljivo zemljišče. Ta odlok določa odmero komunalnega prispevka na neopremljenih nepozidanih stavbnih zemljiščih in je za okoli 20 odstotkov višji.

Kot zadnjega je občinski svet sprejel še Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za EUP MO LS 11 v naselju Ločica ob Savinji z oznako LOČICA V. Obravnavano območje se nahaja v naselju Ločica ob Savinji, severozahodno od lokalne ceste (Otoševci–Cepin). Občinski podrobni prostorski načrt (OPPN) določa umestitev 21 novih stanovanjskih hiš.

SLIKOPLESKARSTVO
Terlav

Beljenje notranjih površin in fasad
Dekorativni opleski
Izdelava izolacijskih fasad
Peskanje kovinskih predmetov
DELO NA VIŠINI Z DVIŽNO KOŠARO

SLIKOPLESKARSTVO ANDREJ TERGLAV, S. P.
Andraž 96 b, 3313 POLZELA,
tel. 03 5720673, gsm. 041 216 214, www.terglav.si

Naročnik: Stranka Alenke Bratušek, Ljubljana

Čestitke ob dnevu upora proti okupatorju

Spomnite se odločnosti in poguma našega naroda, ki je 27. aprila 1941 vzel usodo Slovenije v lastne roke. Naj bosta enotnost in domoljubje tistega časa vzgled za sedanjost in bodočnost.

SAB Lokalni odbor stranke SAB Žalec

V Žalcu eden izmed osmih cepilnih centrov v Savinjski regiji

Lucija Kolar T. T.

Trenutna precepljenost na območju Cepilnega centra Žalec je 16,2 odstotka s prvim odmerkom in 5,6 odstotka z drugim.

Cepljenje proti covidu-19 je trenutno v Sloveniji vroča tema. Prekinitve dobav, premajhne količine za ambiciozne načrte precepljenosti (do junija naj bi dosegli cilj 60 odstotkov ali 1,2 milijona cepljenih državljanov), slaba organizacija s strani države, so teme, ki te dni polnijo medije. O tem, kako poteka cepljenje v naši dolini, in o tem, ali se pojavljajo kakšne težave, smo naslovili vprašanje na ZD dr. Jožeta Potrate Žalec, ki je eden izmed osmih cepilnih centrov v Savinjski regiji, zadolžen za cepljenje v Spodnji Savinjski dolini. Odgovorila nam je direktorica dr. Hana Šuster Erjavec.

»Cepljenje na območju Spodnje Savinjske doline poteka v skladu z nacionalno strategijo cepljenja. Spremembe strategije,časne zaustavitve cepljenj (denimo z Astrazeneco), spreminjajoče dobave cepiva (enkrat dobimo toliko cepiva, kot je prijavljenih za določeno skupino, drugič več kot polovico manj), seveda narekujejo tudi spremembe pri cepljenju v naši dolini, otežujejo naše delo in nemalokrat povzročajo tudi nezadovoljstvo pri pacientih,« je povedala dr. Hana Šuster Erjavec.

Trenutno cepijo starostno skupino 60 do 64 let

Do danes so bili na območju ZD Žalec cepljeni že oskrbovanci domov za starejše in tamkajšnji zaposleni,

zaposleni v zdravstvu ter starejši nad 65 let. »Nekaj ljudi iz skupine 65 do 69 let bomo sicer cepili še v tem tednu, saj je bilo v zadnji pošiljki nekaj manj cepiva, kot smo si želeli. Prav tako še vedno poteka cepljenje starejših nad 70 let, ki so se prijavili pred kratkim. Če se kdo iz skupin 65, 69 ali nad 70 let, ki še ni bil cepljen, prijavi na cepljenje, zanj dobimo cepivo prednostno in ga cepimo po navadi že v naslednjem tednu. Enako velja za zdravstvene delavce, ki se še želijo cepiti (npr. prebolezniki). Ti se lahko po strategiji cepijo takoj. Za njih je na razpolago cepivo Astrazeneca. Prednost imajo tudi oskrbovanci domov za starejše, ki se še niso cepili oziroma so preboleli covid-19 in je od okužbe preteklo šest mesecev.«

V tem trenutku sicer redno cepijo starostno skupino od 60 do 64 let, za katero so minuli četrtek naročili cepivo Pfizer. »Še prejšnji teden je bilo za to skupino predvideno cepivo Astrazeneca. Trenutno cepimo tudi kronične bolnike od 18 do 60 let, za katere smo lahko naročili cepivo Astrazeneca,« je pojasnila dr. Šuster Erjavec.

Cepijo v cepilnem centru in pri družinskih zdravnikih

»Cepljenje pacientov po starostnih skupinah poteka po posameznih ambulantah družinske medicine po celotni Spodnji Savinjski dolini (teh ambulant je osemnajst), cepljen-

Posebne skupine cepijo v prostorih Centra za krepitev zdravja v Žalcu.

je kroničnih bolnikov pa centralno v prostorih Centra za krepitev zdravja. Nadaljujemo tudi s cepljenjem skupine nujnih služb, ki smo jo začasno morali prekinili zaradi spremembe nacionalne strategije. To skupino cepimo v Cepilnem centru Žalec v prostorih Centra za krepitev zdravja. Centralno na enem mestu smo organizirali tudi cepljenje za šolnike. Vsi cepilni centri po Sloveniji pa čakamo v tem mesecu na enoten informacijski program Ministrstva za zdravje, ki bo poenotil naročanje in omogočil centralno vođenje seznamov.« Ravno to pa državi očitajo cepilni centri in tudi mnogi

zdravniki ter z obilnim »administriranjem« preobremenjene medicinske sestre po državi.

Spremembe dobav cepiva in težave s seznammi

Kar precej težav tudi v Žalcu povzročajo spremembe nacionalne strategije in dobave količin cepiv, ki se razlikujejo od naročenih (te pa formirajo glede na število prijavljenih na cepljenje): »Organizacijo sproti prilagajamo količinam cepiva in skupinam cepljenih po strategiji, odvisno od dobavljenih količin cepiva, saj je potrebno dobavljeno cepivo porabiti v določenem času. Ozko grlo je v tem trenutku dobava zadostnih količin cepiva. Kadri so preobremenjeni. Vedno nove zadolžitve, ki jih dobivamo, pa zaposlene še dodatno izčrpavajo. Še težje pa je to, da ne moremo vsem ustreči. Nekateri so nezadovoljni, ker ne morejo izbirati cepiva. Tako, denimo, zavračajo eno vrsto cepiva in se z njo ne želijo cepiti, spet drugi bi se s tem cepivom cepili, pa še niso na vrsti.«

Cepljenje ni avtomatsko, če ljudje ne izrazijo želje, jih ne uvrstijo na seznam. O tem je dr. Hana Šuster Erjavec povedala: »Nekateri ljudje se preprosto ne prijavijo pri zdravni-

ku, da bi jih uvrstil na seznam, ker zmotno mislijo, da še niso na vrsti za cepivo, čeprav bi bili po starosti ali zdravstvenem stanju že upravičeni. Zato pozivamo vse, ki so starejši od 60 let in se še niso cepili, pa se želijo, da pokličejo osebnega zdravnika, ki jih bo uvrstil na seznam. Zanje bomo v Cepilnem centru Žalec takoj naročili cepivo.«

Reden nadzor

Mnogi menijo, da se ob tem dogajajo nepravilnosti, na splošno so ponekod v Sloveniji ugotovili kršitve glede preskakovanja seznamov. Kako je v Žalcu?

»Inšpekcijske službe so redno pri nas. Pri nadzorih za nazaj niso odkrile nepravilnosti, trenutno pa potekajo nadzori na način, da je potrebno hkrati s prijavo cepiva poslati tudi cepilni seznam, ki ga inšpektor pregleda. Na ta način se morebitne nepravilnosti onemogočijo. Nekdo, ki bo, denimo, v mesecu maju dopolnil 60 let, ne sodi v starostno skupino od 60 do 64 let, ampak v skupino pod 60 let, zato zanj ne smemo naročiti cepiva. Inšpekcijski pregledi so vsakodnevni, po posameznih ambulantah in zelo dosledni.«

Največ plastenk in pločevink

T. TAVČAR

V Občini Braslovče še vedno odkrivajo nova črna odlagališča odpadkov, a jih je manj.

V Braslovčah že več let zapored poteka organizirano pomladansko čiščenje in urejanje okolja v organizaciji Občine Braslovče in Turističnega društva Braslovče. Po posameznih krajih so se društva, ki so pristopila k akciji, in posamezniki dogovorili s koordinatorji akcije za čas izvedbe, in sicer se je akcija začela 27. marca in zaključila 17. aprila.

V akciji je sodelovalo 162 oseb in skupaj zbralo okoli 45 kubičnih metrov odpadkov. Med odpadki je bilo največ plastike in pločevink. Zbrane odpadke so odložili na za to posebej določena zbirna mesta ali pa so jih odpeljali v center za ločeno zbiranje odpadkov na Žovnek. Še vedno pa udeleženci odkrijejo nova črna odlagališča odpadkov, napolnjena z gumami, gradbenim in drugim materialom, ki ne sodijo v naravo. Jih je pa manj kot pred leti.

Pohvalno je, da so udeleženci akcije poskrbeli za varnost ob razpisanih epidemioloških razmerah ter da se je akcije udeležilo večje število mlajših oseb.

Z akcije zadnji dan v gozdu v okolici brunarice Turističnega društva Braslovče

GOZDARSTVO TOČAJ

☎ (031 806 861) E-mail: tocaj.uros@gmail.com

Sečnja lesa - spravilo lesa - prevozi lesa
podiranje v urbanem okolju - odkup lesa

(HRAST - SMREKA - BUKEV)

UNIFOREST
PRODAJALNA

SERVIS
motornih žag in vrtnih strojev

Pripravite svojo kosilnico na novo sezono košnje in ji zagotovite profesionalen, hiter in cenovno ugoden servis:

- Menjavo olja in zračnega filtra
- Čiščenje stroja
- Ostrenje noža
- Pregled delovanja stroja
- Predsezonski servis
- Možnost prevzema na vaši lokaciji

Latkova vas 81d
3312 Prebold
T 03 / 777 14 23
M 051 665 566
E prodajalna@uniforest.si

DELOVNI ČAS
ponedeljek - petek: 7.00 - 16.00
sobota: 7.00 - 12.00

Nobena oblika šolanja na daljavo ne more nadomestiti pouka v živo

BINA PLAZNIK, LUCIJA KOLAR BINA PLAZNIK

S šolsko psihologinjo na Gimnaziji Celje Center, Polzelanko Nives Laul, smo se pogovarjali o tem, kako je epidemija posegla v življenje mladostnikov in kakšen izziv je v teh razmerah za družbo, starše in učitelje.

Epidemija covid-19, ki nam že dobro leto kroji življenje, je vplivala tudi na stanje duha v družbi, vse bolj pa tudi na otroke in mladostnike. Šolanje na daljavo, omejitve druženja in drugo so grobo posegli v njihovo mladost. Veliko je govora o otopelosti in travmah, ki naj bi jih povzročili ukrepi, povezani s koronavirusom. Poročajo tudi o polnih psihiatričnih oddelkih v bolnišnicah, precej več pritiska pa je tudi na različne telefone, ki mladim pomagajo v stiski.

Kako lahko to kot šolska psihologinja, svetovalna delavka in profesorica psihologije na Gimnaziji Center komentirate?

»Spremembe, ki smo jih morali v svojem načinu življenja in bivanja v preteklem letu narediti vsi, mladi in odrasli, so bile na začetku morda še vznemirljive, z meseci, ki minevajo, pa, kot opažam, povzročajo vse več tesnobe in slabe volje. Občutek ujetosti in pomanjkanje nadzora sta pogosta med ljudmi in, seveda, tudi med mladimi. A odrasli gledamo na življenje z druge perspektive kot otroci ali mladostniki. Naša življenjska situacija ni enaka njihovi, oni nimajo perspektive preteklosti in prihodnosti, kakršno imamo mi, ki smo že dlje časa na svetu.

V zadnjih tednih od srednješolcev vse pogosteje slišim žalostne izjave, kako zamujajo doživetja, ki bi jih bili sicer kot 16-, 17-, 18-letniki deležni in kako teh let ne bodo nikoli dobili nazaj. Dijaki zaključnih letnikov, tudi tretješolci, imajo vse več skrbi glede pridobljenega znanja in zaključka šolanja. Zavedajo se, da šolanje na daljavo ni enako običajnemu pouku. Potem so tu še stranski učinki zaprtosti med štiri stene, za šolo je tu pomembna predvsem pasivnost. Za socialni razvoj otrok in mladih pa je, po mojem mnenju, navajenost na odsotnost stikov z vrstniki škodljiva. Vemo, da si v medosebnih interakcijah otroci in mladostniki oblikujejo identiteto, najdejo svoje

»Če so pri otrocih tu še zelo pomembni starši, postajajo v mladostništvu vse pomembnejši vrstniki. Teh interakcij ne more nadomestiti nobeno virtualno druženje. Prav tako trdim, da nobena oblika šolanja na daljavo ne more nadomestiti pouka v živo.«

mesto v svetu in si nasploh oblikujejo podobo sveta in samega sebe. Če so pri otrocih tu še zelo pomembni starši, postajajo v mladostništvu vse pomembnejši vrstniki. Teh interakcij ne more nadomestiti nobeno virtualno druženje. Prav tako trdim, da nobena oblika šolanja na daljavo ne more nadomestiti pouka v živo. Sama zelo uživam pri delu z dijaki v razredu, v opazovanju njihovih odzivov na snov, v diskusiji o stvarih, ki jih obravnavamo. Pri delu preko videokonference ostane le malo tega, peščica dijakov se običajno odziva, a razreda kot celote in vseh dijakov, ki so tiho, ne vidiš, ne začutiš. Že pred desetletji so bili v psihologi-

Nives Laul

ji poučevanja in učenja poskusi programiranega učenja, učenja na daljavo. A se niso obnesli. Le zakaj?»

Koliko stika z mladimi imate v tem času šolanja na daljavo? Ali sploh lahko zaznate probleme in jim pomagate?

»S kolegico, s katero delava v svetovalni službi Gimnazije Celje Center, se zelo trudiva, da imava čim več pogovorov z dijaki preko videoklicev, če je to le mogoče. So namreč tudi dijaki, ki si tega ne želijo, saj se o svojih težavah ne morejo pogovarjati od doma ... Je pa kakovost tovrstne komunikacije precej drugačna kot pri pogovoru v živo. Ko gre za svetovanja v zvezi s študijem, izbirnimi predmeti, vpisom ipd., je neverbalna komunikacija manj pomembna (čeprav, ravno preko nje pri študijskem svetovanju včasih ugotovimo, kaj vse muči dijaka in se potem pogovarjamo tudi precej širše od izbire fakultete). Pri pogovorih o stiskah, s katerimi se, na srečo, na naju prav tako pogosto obračajo, pa pogovor na daljavo ne more biti enakovreden pogovoru v živo. Če konkretnije odgovorim na vprašanje, trudimo se vsi skupaj, razredniki, učitelji, svetovalna služba, vodstvo šole, da imamo čim več stika z dijaki tudi na daljavo. A je to precej težje, zahteva več napora nas vseh, tudi dijakov, učinek pa je manjši. Ko smo v šoli, lahko dijaki kadar koli potrkajo na vrata kabineta katerega koli učitelja. Ali pa se zaletimo na hodniku ali v vrsti pred wc-jem (smeh). Mimogrede se lahko kaj zmenimo in rešimo

nem zdravju, odnosih, povezanosti duševnega in telesnega zdravja sicer v šolah govori, a temu ni odmerjen ustrezen čas v kurikulumu. Cilj je, da se to spremeni. Bomo videli, kako nam bo to v prihodnje uspelo.

V celjski regiji imamo tudi dobro organizirano delovanje aktiva svetovalnih delavk. Srečujemo se običajno na štirinajst dni in se podpiramo tako v strokovnem kot tudi psihološkem smislu – smo kot nekakšna intervizijska skupina. V času korone naša srečanja potekajo preko videokonferenc in mislim, da je bil v zadnjem letu ta naš stik še pomembnejši kot v preteklosti, saj

»Če bomo kot družba ozavestili, da je duševno zdravje prav tako pomembno kot fizično in da ni nič narobe, če si ob težavah poiščemo pomoč, bomo kot družba lahko zelo napredovali.«

smo tudi mi, svetovalni delavci, kot tisti, ki imajo najbolj osebno, intimen stik z dijaki, občutili dodatno stisko: kako pomagati, kako se lotiti nekaterih težav na daljavo, kakšen pristop ubrati, kaj narediti s tem, kar nam povedo, ko smo doma zaprti tudi sami ... Ukvarjali smo se tudi z zelo tehničnimi stvarmi: kako izvesti vpis na daljavo, informativne dneve itd. Moram se pohvaliti, da smo bili v preteklem letu vpisa novincev med najbolj utečenimi regijami. Dogovorili smo se, kako bodo stvari potekale, in zadeva je stekla učinkovito in brez zapletov. Tu se je res pokazalo, da poti so, če je tudi volja zanje.«

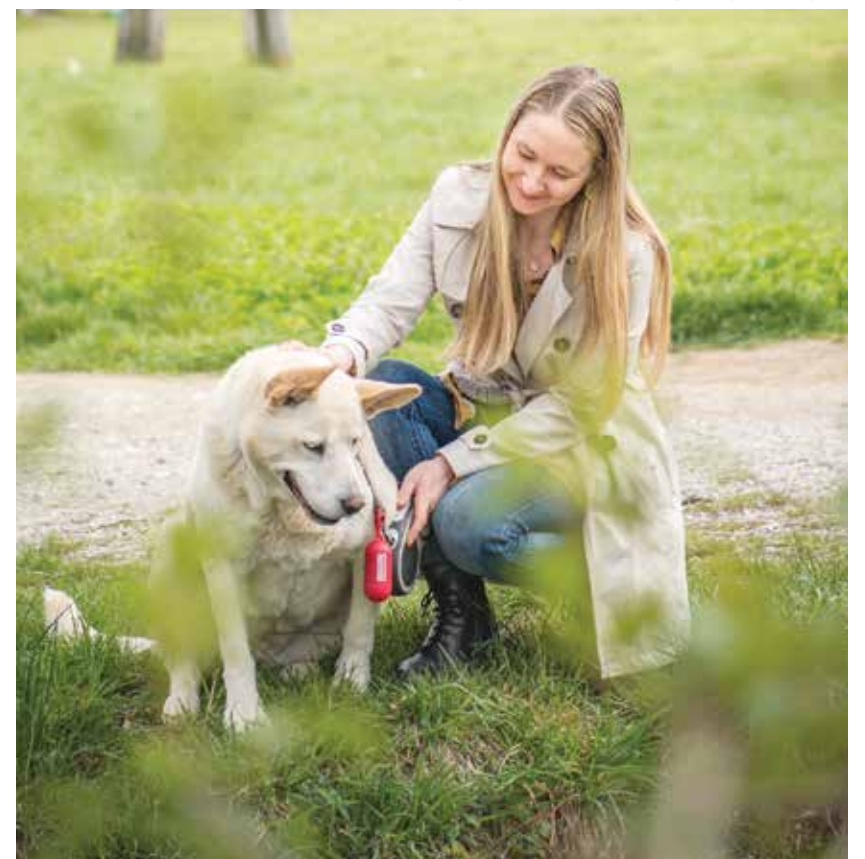
Kako so se stiske mladih v teh 'korona' časih spremenile? Ali so morda izpodrinile vsakdanje težave ali so se prejšnjim naložili novi izzivi?

»Vsakdanje težave, ki jih ljudje imajo, so seveda povezane z življenjem v svetu, v katerem smo. Sedaj

smo v drugačnem svetu, kot smo bili februarja lani. Spremenile so se torej tudi naše vsakodnevne težave. Če so tretješolci pred dvema letoma spomlad razmišljali o tem, kam bodo šli na maturantski izlet, danes morda razmišljajo, ali jih čaka cepljenje in ali bo to jeseni vplivalo na njihovo vrnitev v šolo. Posledično so tudi stiske sedaj nekoliko drugačne. Ostajajo težave, povezane z odnosi doma, ki so se ponekod stopnjevale, saj so bili pač vsi družinski člani več časa skupaj doma. Ostajajo skrbi glede šolske uspešnosti in dosežkov, ki pa imajo, kot sem omenila prej, drugačne, konkretnije skrbi kot v preteklosti – vprašanje, ali bo oz. kako uspešen bo na maturi, se je pridružila skrb, ali bo v času mature zdrav ali pa morda v karanteni čakal, da čas mine, ali bo do mature uspel osvojiti tisto, kar je morda v času šolanja na daljavo malce prespal, kako bo naslednje leto delal, ko pa si je v zadnjem letu šolanja na daljavo pridelal luknje v znanju ... Torej, vsakdanje težave ostajajo, morda malce drugačne kot prej, poleg tega pa so se nam vsem naložili novi izzivi, s katerimi se navajamo živeti in spopadati.«

Kateri izmed teh ukrepov je po vašem najslabše vplival na stanje duha mladostnikov, pomanjkanje druženja z vrstniki, druženje v razredih v šoli, šolanje na daljavo, splošna klima v družbi ...?

»Na to težko odgovorim, saj smo ljudje različni in posledično nimamo vsi enakih potreb. Koga, ki je bolj introvertiran, pomanjkanje družbe ni tako prizadelo kot ekstravertiranega dijaka, ki vsak dan hrepeni po številnih stikih z ljudmi. Mislim pa, da tako mladim kot vsem ostalim najbolj manjka sproščenosti v odnosih. Zaradi tega so odnosi tudi bolj napeti, več je nestrpnosti. Če moraš pred vsakim kontaktom z drugo osebo pomisliti, da stojiš dovolj daleč, da imaš masko, ali se te čez masko dovolj dobro sliši ipd., potem to seveda vpliva na sproščenost. Mladi pravijo, da jim

»Poti so, če je tudi volja zanje,« pravi Nives Laul.

Ko so se letos v šolo vrnili maturanti, smo psihologinje in športni pedagogi skupaj oblikovali delavnice, ki jih tedensko izvajamo med uro športa in so namenjene pogovoru, povezovanju, razbremenitvi, sprostitvi, torej psihofizičnemu zdravju. To smo naredili z mislijo, da bodo po tako dolgi odsotnosti in tik pred zaključkom zadnjega letnika potrebovali ne le znanja, ampak tudi psihološko podporo in oporo, da bodo leto uspešno pripeljali do konca. Dijaki so delavnice dobro sprejeli. Želimo si, da bi v prihodnje imeli možnost, da eno uro na teden v vseh razredih namenimo tovrstnim vsebinam. Vemo, da se o dušev-

Želimo si, da bi lahko fontano odprli vsaj v začetku maja

 LUCIJA KOLAR T. T.

Dobro leto omejitev, ki jih je prinesla epidemija korone, je bilo zelo posebno tudi za Zavod za kulturo šport in turizem Žalec.

Zaradi epidemije je odpadla večina prireditev, športnih, turističnih in kulturnih, posebej v dvorani Doma II. slovenskega tabora, pa tudi prireditve na zunanjih površinah. Turizem je v času korone utrpel največ škode. Fontana se je lani odprla z zamikom, tudi letos 1. april ni bil datum dviga pip, z občasnimi odprtimi intervali so bili zaprti ekomuzej in Savinova hiša. Samevala je Ponirkova postojanka pri Ribniku Vrbje in še kaj. Direktor ZKŠT Žalec mag. Boštjan Štrajhar pravi, da si pred letom dni ni predstavljal, da bomo s takimi omejitvami morali preživeti več kot leto dni. V pogovoru je predstavil tudi načrte za prihodnje. Novost letošnjega leta je, da je zavod postal upravljalec žalske tržnice.

Kako ste preživeli leto epidemije, kako ste delovali?

»Spomnim se, kot bi bilo včeraj, ko je bila marca lanskega leta razglašena epidemija. Mislil sem si, da bomo kakšen teden koristili dopuste, potem pa bo vse tako, kot je bilo prej. Verjetno si nihče od nas ni predstavljal, da bo leto dni kasneje ne samo podobno, temveč slabše. Tako kot je svetovna turistično-gostinska panoga utrpela neznanske finančne, kondicijske in kadrovske izgube, je bil tega deležen tudi naš zavod. Poslovni rezultat ZKŠT Žalec je bil zaradi ukrepov, ki smo jih izvedli, sicer pozitiven, a grenak priokus nad prepovedjo izvajanja prireditev in strah, koliko časa bo to še trajalo, ostaja. V zavodu smo koristili ukrepe čakanja na domu, vendar pa to ne reši problemov, temveč jih do neke mere še stopnjuje. Zaposlenim se 20 odstotkov nižja plača vsekakor pozna, izgubimo pa tudi delovno kondicijo, fokus, medčloveške stike. Ker je bilo večji del leta prepovedano izvajanje prireditev, smo nekatere dogodke prenesli na splet. To je sicer alternativa, vendar se nikakor ne more primerjati s koncertom, predstavo, kakršnokoli kulturo v živo. Spletni gledalci si tako v povprečju ogledajo posnetke v dolžini le treh minut, nato pa vsebino zamenjajo z drugo. Medij tudi ne prenaša širokega spektra doživetij, ki jih lahko izkusimo v živo. To je tako kot šolanje na domu, ljubezen na drugi strani oceana. Daleč od oči, daleč od srca, pravi pregovor. V zadnjem letu se je ta ljudska modrost še kako potrdila.«

April je mesec, ko pipe ponovno odpre žalska fontana piva; letos je že drugo leto, ko zaenkrat ostajajo spuščene. Kako je fontana »prežive-la« koronsko leto? Kakšni so načrti za fontano in delovanje v letošnjem letu?

»Šestega septembra 2016, na občinski praznik Občine Žalec, je Fontana piv Zeleno zlato prvič dvignila svoje pipe. Pred tem je bilo nemalo diskusij, dvomov, nasprotovanj, da je to zgrešena investicija, da ljudje ne bodo obiskovali parka, v katerem bi potem pili pivo. A vse skupaj je bilo skrbno načrtovano, tehnično dovršeno in park sredi Žalca oz. fontana piv se je res vpisala na svetovni turistični zemljevid. Raziskava ekonomske fakultete je pokazala, da je kar 94 odstotkov slovenskih prebivalcev, starih med 18 in 60 let, slišalo za fontano piv ter da vedo, kje je. Gre torej za izjemen uspeh načrtovalcev, za izjemno ekipo tako na občinski ravni kot v zavodu, ki fontano upravlja. Fontana piv je mišljena kot magnet, ki privabi obiskovalce, a hkrati ni namenjena le sama sebi, temveč temu, da obiskovalci spoznajo, obišejo tudi druge znamenite točke v Žalcu in v SSD. V šesti sezoni se bo na fontani predstavilo sedemindvajset slovenskih craft pivovarjev. Mi smo bili popolnoma pripravljene na odprtje že 1. aprila, in to ne bi bila prvoaprilska šala. Fontano bomo odprli, ko ne bomo v prekršku, predvidevam, da v začetku maja.«

Kako je z lansko sezono – je bilo kljub izrednim razmeram njeno poslovanje dobro?

»Namesto načrtovanih in zelo verjetno realno doseženih 40.000 prodanih vrčkov smo prodali nekaj več kot 23.000. A glede na vso znano situacijo to niti ni slabo. Zaradi

V akciji Žalec časti pivo bodo v šesti sezoni pripravili številne prireditve in aktivnosti. Med drugim bodo obiskovalci za štiri zbrane žige izbranih turističnih lokacij v SSD pri fontani dobili brezplačno hišno pivo Kuvec. Na fontani piv bodo junija podelili znake odličnosti za več vrst piva na prireditvi Naj slovensko pivo 2021. Pripravili bodo akcijo »Prinesi svoj vrček«, ko bodo lahko ljudje prinesli fontanski vrček, ki ga že imajo doma, in po ugodnejši ceni degustirali pivo.

ukrepov smo bili namesto sedem odprti le pet mesecev. Tujcev skoraj ni bilo, avtobusni izleti, ki so vsa leta prej močno pripomogli k obisku ekomuzeja in fontane, so bili popolnoma ustavljeni. Uspelo nam je privabiti domače goste, ki so za nas najbolj vredni. Z vsemi racionalizacijami in tudi z zmanjšanjem števila zaposlenih smo uspeli leto v zavodu končati s pozitivno ničlo.«

Slišali smo, da bo imela letos fontana dva ambasadorja. Ali lahko izdate, kdo sta in zakaj dva?

»Ambasador pripomore pri promoviranju destinacije in h kulturnemu

pitju. To bo mister simpatikus in svetovni prvak v velterski kategoriji Dejan Zavec. Da bo ambasadorstvo uravnoteženo, pa bo njegova protitež pevka Alya, ki jo prav gotovo tudi vsi dobro poznamo. Prepričan sem, da bomo med sezono morali pripraviti en dvoboj med njima, ki bo zagotovo neboleč in simpatičen.«

Za varnost na fontani, ko bo odprta, je poskrbljeno ...

»Tehnika točenja na fontani piv je že od samega začetka zasnovana tako, da ultravijolična svetloba pri vsakokratnem spustu pipe v kozarec pipo razkuži. Poleg vseh ostalih že znanih ukrepov je to v dani situaciji najpomembnejše. Na to temo bomo v prihodnjih dneh posneli tudi kratek predstavitveni film. Ker je fontana na prostem, bo tudi druženje varno.«

S 1. aprilom pa je ZKŠT Žalec dobil v upravljanje tudi žalsko tržnico, ki je bila do sedaj v domeni JKP Žalec. Kaj to pomeni, kako ste se lotili tega dela, ki je vendarle nekoliko drugačno od ostalih dejavnosti zavoda?

»Tržnica, ki je neposredno pri fontani, se v običajnih časih uporablja tudi za dogodke, ki jih prireja naš zavod. Z upravljanjem tržnice bo tako prirejanje dogodkov enostavnejše. Na zavodu imamo v upravljanju že šest velikih objektov, kulturni dom, športni center, ekomuzej, Savinovo hišo, Fontano piv Zeleno zlato, Ponirkovo postojanko pri Ribniku Vrbje. Upravljanje tržnice tako pravzaprav ne predstavlja posebne zalogaja, bo pa seveda treba narediti določene notranje organizacijske prerazporeditve.«

Zavod tudi v času korone ni spal, pripravljali ste številne nove aktivnosti, ki se bodo predvidoma dogajale v toplejšem delu leta. Kaj načrtujete?

»Vsako leto pripravimo nekaj novosti. Verjamem, da bodo na fontani v šesti sezoni najbolj privlačne doslej, saj bodo lahko obiskovalci za štiri zbrane žige izbranih turističnih lokacij v SSD pri fontani dobili brezplačno hišno pivo Kuvec, in to brez drobnega tiska. Gre za t. i. turistično transverzalo. Letaki bodo na voljo po vsej Spodnji Savinjski dolini, vsak pa si ga lahko natisne tudi

mag. Boštjan Štrajhar

na naši spletni strani. Na tak način želimo vzbuditi ljudi, da obišejo Savinjsko dolino. Na Bledu, v Portorožu, v Kranjski Gori smo vsi bili že velikokrat, zdaj je čas, da za dan ali dva obišeemo Žalec, saj ima kaj ponuditi.

Poleg tega bomo junija na fontani piv podelili znake odličnosti za več vrst piva na prireditvi Naj slovensko pivo 2021. Poleg stroke bodo lahko glasovali tudi pivoljubci in kulinarčno-turistični novinarji. Gre za doslej še neizvedeno ocenjevanje, in kje drugje, če ne v Žalcu, v središču hmeljarstva in pivovarstva, se spodobi, da to izpeljemo.

Cenimo lokalno prebivalstvo, zato bomo imeli časovno omejeno akcijo »Prinesi svoj vrček«, ko bodo lahko ljudje prinesli fontanski vrček, ki ga že imajo doma, in po ugodnejši ceni degustirali pivo.

Poletni koledar prireditev je pripravljen in upamo, da ga bomo lahko v celoti izvedli. Vse se bo začelo drugi teden junija s kolesarsko dirko po Sloveniji s startom v Žalcu. Gre za enkratni dogodek, medijski domet pa se meri v enajstih milijonih ogledov. Izkoristili bomo prireditve, da predstavimo Žalec domačim in tujim gledalcem. Seveda želimo spodbuditi tudi lokalno prebivalstvo, saj s tem spektaklom pride na račun tudi mnogo kolesarskih navdušencev.

Vsak petek in soboto bo dogajanje ali na Šlandrovem trgu ali pri fontani. Verjamem, da bodo nekateri ukrepi vlade še vedno ostali. Poskrbeli bomo, da bodo obiskovalci dogajanje v živo spremljali varno. Seveda bo poleg glasbe tu še velika razstava v Dvorcu Novo Celje, pa že peta likovna kolonija Zeleno zlato, razstave v Savinovi hiši, poletna muzejska noč v ekomuzeju. Za jesenski del leta si vsi

želimo vrnitev gledališč. Kako bo s tem, pa bo treba še malce počakati.«

Ponirkova postojanka pri Ribniku Vrbje bi znala poleg fontane kot lokacija na prostem najprej »odpreti teraso«. Kako je s tem?

»V Ponirkovi postojanki na Vrbju lahko od aprila dalje dobite pijačo za seboj. Takoj ko se bodo lahko odprle tudi gostinske terase na našem območju, pa bo mogoče tudi normalno obratovanje. Do takrat načrtujemo sanacijo stolpa za opazovanje ptic ter ploščadi pred jezerom. Naj ob tej priložnosti nagovorim vse obiskovalce ribnika, da svoje avtomobile parkirajo na parkirišču pred zapornico in se do ribnika odpravijo peš. Promet se je tam v lanskem letu kar precej povečal, s tem pa idilična podoba ribnika z okolico izgublja svojo podobo. V kratkem bo na območju urejena ali elektronska zapornica ali dvizni stebriček, so pa potrebni dogovori z vsemi lastniki zemljišč, ki jih je okoli sto.«

ZKŠT Žalec je tudi izdajatelj Utripa Savinjske doline, ki izhaja neprekinjeno, ves čas epidemije, kaj menite o tem?

»Utrip je pomemben povezovalac Spodnje Savinjske doline. V časih, ko je ljudstvo razklano med levimi in desnimi, med teoretiki zarot in drugimi, je časopis tudi v času epidemije prebiral več kot 30.000 bralcev. Poleg pokrajine, imena, kulturne dediščine, ki nas zaznamuje, je tudi Utrip že več kot dvajset let skupni imenovalec prebivalcev doline. Želimo si, da bi nas Utrip še naprej povezoval, saj stari slovenski pregovor pravi V slogi je moč. Le s povezovanjem in skupnim delovanjem bomo lahko dosegli več za vse nas, kar pa je na koncu koncev tudi cilj javne službe – služiti ljudem.«

Dividenda 2,40 evra bruto

  T. T.

Delničarji so na 28. seji skupščine družbe SIP Strojna industrija, d. d., Šempeter v Savinjski dolini (zastopanih je bilo dobrih 75 odstotkov delnic z glasovalno pravico) potrdili predlagane sklepe in potrdili poročila družbe o poslovanju v minulem poslovnem letu 2020.

SIP, d. d., Šempeter je v poslovnem

letu 2020 na dan 31. 12. 2020 izkazal bilančni dobiček 10.398.423,68 evra. Delničarji so potrdili, da se njihov del v višini 968.366,40 evra nameni za izplačilo dividend po stanju na dan sklica skupščine (2,40 evra bruto na delnico). Ostali del bilančnega dobička v višini 9.430.057,28 evra ostane nerazporejen.

Iskrene čestitke ob prihajajočih državnih praznikih. Ob dnevu boja proti okupatorju se spomnimo, da svoboda ni vedno samoumevna. 1. maj - praznik dela, pa praznujmo z zavestjo, da je delo vrednota, kijo moramo ceniti in spoštovati.

Kolektiv ZKŠT Žalec

Mlečno kraljico izbrali v virtualnem okolju

LUCIJA KOLAR ROK DEŽELAK

V Mlekarni Celeia so izbrali že 14. ambasadorko slovenskega mleka in mlečnih izdelkov.

Naslov mlečne kraljice je osvojila 21-letna Ajda Podlesnik, ki prihaja z družinske kmetije v vasi Svibno pri Radečah. Ob prevzemu krone je poudarila, da živimo v časih, kjer se bolj kot kdaj koli prej zavedamo pomena lokalno pridelane hrane in prav tukaj vidi eno od ključnih sporočil svojega poslanstva. Na letošnji poziv za 14. mlečno kraljico je sicer prispelo kar 51 prijav. Izbor je že drugo leto potekal v virtualnem okolju.

V Mlekarni Celeia že skoraj desetletje in pol posebno pozornost namenja mladim, ki se zavedajo pomena osveščanja in promocije o zdravi, v domačih krajih pridelani hrani. »Vedno znova smo veseli odziva mladih deklet, ki se vidijo v uresničevanju našega skupnega poslanstva, si želijo novih izkušenj in se zavedajo predvsem pomena domače, slovenske hrane, ki ima

korenine v naših krajih. O lokalnosti in poreklu namreč v teh časih govorimo bistveno več kot kdaj koli prej,« je poudarila vodja projekta Mlečna kraljica Zelene doline Slovenije Neli Zdolšek.

Izbor kandidatke je opravila strokovna komisija, ki je največ glasov podelila 21-letni Ajdi Podlesnik. Ajda prihaja z družinske kmetije v vasi Svibno pri Radečah. Nekoč aktivna plesalka in mažoretka je danes trenerka mažoretk. V prostem času pridno pomaga tudi na domači kmetiji. Študira kemijsko tehnologijo na Univerzi v Mariboru. »Naziv Mlečne kraljice je zagotovo izjemna čast, a hkrati tudi pomembna obveza promocije zdravega, uravnoteženega načina prehrane in naše, slovenske hrane. Želim si, da bi lahko skozi različne aktivnosti stopila na pot novim izzivom, izkušnjam, ljudem. Skoraj zagotovo pa bomo veliko v

Nova mlečna kraljica je poleg enoletnega najema sponzorskega avtomobila ob zmagi prejela krono Zlatarne Celje in po meri izdelano obleko modne oblikovalke Maje Štamol.

stiku prek družbenih omrežij,« je dodala Ajda Podlesnik.

Ajda je študentska kemijske tehnologije, a zelo rada pomaga na domači kmetiji.

Maja peta dražba Polzele

T. T.

Izklicna cena bo predvidoma znašala malo manj kot 2 milijona evrov (na prvi dražbi 2,8 milijona evrov), kar pomeni 70 odstotkov ocenjene likvidacijske vrednosti tovarne.

Pogled na del objektov Tovarne nogavic Polzela

Stečajni upravitelj Zlatko Hohnjec je pripravil nov predlog prodaje polzelske tovarne nogavic. Tovarniški kompleks in še nekaj preostale opreme bo dal na dražbo, za katero datum še ni določen, ker morajo prej o prodaji svoje mnenje povedati še ločitveni upniki. Predvidoma pa bo peti poskus prodaje še v mesecu maju.

Tovarniški kompleks Polzele, ki bo predmet nove dražbe, sestavlja več zgradb in zemljišč v skupni izmeri 52.400 kvadratnih metrov. Čeprav si je nepremičnine v minulih štirih letih ogledalo več morebitnih kupcev,

takšnega, ki bi bil zanje pripravljen plačati več kot dva milijona evrov, na Polzelo še ni bilo.

Stečajni upravitelj Zlatko Hohnjec je ponudbe za nakup kompleksa skupaj z vso opremo in zalogami prvič zbiral kmalu po stečaju. Takrat je za celotno premoženja pričakoval najmanj 2,8 milijona evrov, kolikor znaša tržna vrednost nepremičnin. Kupcev ni bilo. Nato je z zbiranjem ponudb spet poskusil konec leta 2017, ko je cena padla na 2,4 milijona evrov. Prodaja spet ni uspela, neuspešna je bila tudi dražba pol leta kasneje, na kateri je bila izklicna

cena še nižja. Zato se je odločil, da bo najprej lastnika poiskal za zalogo izdelkov in blagovno znamko, kar mu je tudi uspelo. Uspešna je bila tudi spletna dražba, na kateri je prodal večino strojne opreme.

Nazadnje je nepremično premoženje z opremo, ki je še ostala, prodajal na dražbi februarja letos. Izklicna cena je bila malo manj kot 2,4 milijona evrov. A kupcev spet ni bilo, čeprav je že ves čas zanimanje za morebitni nakup nekoč velike in uspešne tovarne nogavic kar precejšnje.

Vodilni po okolju prijaznih sistemih

T. T. KRONOTERM

Podjetje Kronoterm iz Trnave, ki izdeluje toplotne črpalke, je tako rekoč edini izmed vseh slovenskih proizvajalcev, ki je ustrezal kriterijem evropskega okoljskega urada za izbor.

Ekipo zaposlenih pri Kronotermu, ki daje prihodnost zelenemu gospodarstvu v Evropi

Evropski okoljski urad (EOU) je opravil popis 53 podjetij blagovnih znamk evropskih proizvajalcev ogrevalnih sistemov in njihovih ciljev k ogljikni nevtralnosti. Slovensko podjetje Kronoterm iz Trnave je uvrstil med vodilne proizvajalce ogrevalnih sistemov v Evropi, s čimer smo Slovenci prehiteli večja in prepoznavnejša globalna podjetja.

Uporaba fosilnih in trdih goriv je tako v gospodinjstvih kot v industriji še vedno prepegosta. Sektor ogrevanja in hlajenja je namreč odgovoren za polovico letne porabe energije v EU in tretjino emisij CO₂. EU želi proizvajalce ogrevalnih sistemov spodbuditi k preusmeritvi in prilagoditvi na okolju prijazne ogrevalne sisteme, kot so npr. toplotne črpalke. Toplotne črpalke so ogrevalni sistem prihodnosti, saj v EU prihranijo kar 9,16 milijona ton CO₂ letno.

V poročilu popisa EOU so vse vključene proizvajalce ogrevalnih sistemov razvrstili med »voditel-

je«, »sledilce«, »zaostale« in »temno stran«, odvisno od tega, v kolikšni meri so bili njihovi portfelji združljivi s podnebnimi cilji Evrope. Izbrali so 53 podjetij, ki se ukvarjajo s proizvodnjo in razvojem ogrevalnih sistemov za gospodinjstva. Kar 38 podjetij ni želelo razkriti svojih namer glede razogljčenja oz. so potrdili, da ne nameravajo svojih dejavnosti spremeniti in prilagoditi. Zgolj šest podjetij v raziskavi, med njimi tudi slovensko podjetje, izdeluje izključno okolju najbolj prijazne ogrevalne sisteme. Kronoterm so v poročilu glede na dejavnosti in ukrepe tako uvrstili med enega izmed »voditeljev«.

Kronoterm je tako rekoč edini izmed vseh slovenskih proizvajalcev, ki je ustrezal merilom. Izbor med vodilne proizvajalce v segmentu toplotnih črpalk ter okolju prijaznih ogrevalnih sistemov pa postavlja podjetje Kronoterm na zemljevid podjetij prihodnosti ter zelenega gospodarstva v Evropi.

Razvojna agencija Savinja
Gospodarsko interesno združenje

AKTUALNE INFORMACIJE – MAJ 2021

Občine Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor, Vransko in Žalec objavljajo

**PODALJŠANJE
prijavnega roka na razpis
Inovator leta Spodnje Savinjske doline 2020**

Zaradi aktualnih epidemioloških razmer se rok za prijavo na razpis INOVATOR LETA SPODNJE SAVINJSKE DOLINE 2020 podaljšuje na 15. maj 2021.

Za priznanje in denarno nagrado lahko kandidirajo fizične osebe – avtorji inovacij s stalnim bivališčem na območju občin Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor, Vransko in Žalec – ali fizične osebe – avtorji inovacij, ki so svojo inovacijo razvili in implementirali na območju teh občin.

Več informacij na RA Savinja, www.ra-savinja.si ali tel. 03/713 68 60.

Vabljeni k prijavi po načelu, da
»NOBENA INOVACIJE NI NEUMNA, NEUMNO
PA BI BILO NE ISKATI NOVIH«

Lokalna akcijska skupina Spodnje Savinjske doline (LAS SSD)
Lokalna akcijska skupina Spodnje Savinjske doline (LAS SSD) vse zainteresirane obvešča, da je Upravni odbor LAS SSD sprejel sklep, da se rok za oddajo vlog na Javni poziv za izbor operacij za Evropski sklad za regionalni razvoj v letu 2021 PODALJŠUJE do sobote 15. maja 2021.

Vabljeni k sodelovanju!

Kljub pomislekom odprli turistično sezono

 D. NARAGLAV

V Turističnem društvu Šempeter so odprli sezono v obeh turističnih biserih, ki ju imajo v upravljanju, v Jami Pekel in Rimski nekropoli.

Odprtje Rimske nekropole je bilo pod vprašajem, saj je lanska sezona prinesla izgubo. Zaradi epidemije in prepovedi obratovanja so imeli 1.714 obiskovalcev, kar je le 20 % obiska preteklih let. Zato je bila prva odločitev, da letos antični park ostaja zaprt. Računajoč na ugoden odziv države, so se v TD Šempeter odločili, da turistično sezono otvorijo tudi v Rimski nekropoli in ne le v Jami Pekel.

ven v Sloveniji in Evropi in je turistični biser sredi Šempetra. Rimska nekropola sodi med najpomembnejše in najlepše ohranjene antične spomenike. Gre za muzej na prostem, ki zaradi vremenskih razmer počasi propada. Situacija ni rožnata in zahteva ukrepanje in ustrezno zaščito. V nadaljevanju zapisa je moč prebrati, da je lastnik zemljišča, na katerem so antični spomeniki, SAZU Ljubljana, vknjiženi pa so pri Pokra-

rala za sredstva norveškega sklada, ki bi omogočala trajno zaščito omenjenega spomenika. Žal niso bili izbrani in tako Rimska nekropola še naprej propada.

Podobno kot KD Šempeter je tudi Občina Žalec naslovila prošnjo na Ministrstvo za kulturo. Pozvala je ministra in strokovne službe, da na skupnem sestanku dorečejo, kako bodo zagotovili finančna sredstva za vzdrževanje. Občino

Pogled na Rimsko nekropolo, ki zaradi izpostavljenosti vremenskim razmeram počasi, a zanesljivo propada

Zaradi lanske finančne izgube in propadanja Rimske nekropole, ki je kulturni spomenik državnega in evropskega pomena, sta na Ministrstvo za kulturo poslala dopis tako Turistično društvo Šempeter kot Občina Žalec, natančneje župan Janko Kos. Turistično društvo Šempeter je v svojem dopisu, naslovljenem neposredno na ministra Vaska Simonitija, zapisalo, da so člani TD Šempeter ponosni, da kot amaterji že več kot petdeset let upravljajo ta kulturni spomenik, ki je edinst-

jnskem muzeju Celje, ki naj bi bil tudi izvajalec strokovnega muzeološkega nadzora.

Izvajanje varstva kulturne dediščine naj bi opravljal Zavod za varstvo kulturne dediščine Celje, vendar so poredkoma dostopni z nasveti. Kot izvajalec upravljanja nastopa po pogodbi Občina Žalec, ki se zaveda, kako pomemben spomenik je Rimska nekropola. Prav zaradi tega je skupaj s Turističnim društvom Šempeter že pred leti kandidi-

zima tudi, kako slovenski kulturni ponos zaščititi in ohraniti pred propadanjem (zaradi izpostavljenosti vremenskim razmeram, kot je kisel dež, detajli dobesedno izginjajo) in tako pomembno prispevati k ohranitvi kulturne dediščine v slovenskem in evropskem prostoru. TD Šempeter in Občina Žalec nestrpnost čakata na odgovor. Oglela oziroma delovnega srečanja naj bi se udeležili tudi predstavniki SAZU, ZVKD OE Celje, Pokrajinskega muzeja Celje.

Postne jaslice v Drešnji vasi

 T. TAVČAR

Jasličar Jože Stepišnik ob postnih jaslicah pri kužnem znamenju v Drešnji vasi

Letos mineva že tristo let od znamenitega Škofjeloškega pasijona, ki prikazuje Kristusovo trpljenje in je najstarejše ohranjeno dramsko besedilo v slovenskem jeziku. Ljudje so že v preteklosti uprizarjali Kristusovo trpljenje, med drugim tudi s pasijonskimi ali postnimi jaslicami, ki se v ljudskem izročilu imenujejo »resne jaslice«.

V Drešnji vasi že vrsto let obeležujejo postni in velikonočni čas s tradi-

cionalno razstavo Ko zacveti dren in zadišijo potice. Letos že drugi to ni mogoče zaradi epidemije.

Jasličar Jože Stepišnik, ki je bil v minulih letih tudi glavna gonilna sila pri razstavi Ko cveti dren in zadišijo potice in pri razstavi božičnih jaslic, je pred veliko nočjo postavil postne jaslice pri kužnem znamenju ob vhodu v vas. V velikonočni čas so nas najprej pospremile tradicionalne butare, nato pa so sledile upodo-

bitve Jezusovega trpljenja pred veliko nočjo, vse od molitve na Oljski gori, ko je potil krvavi pot, bičanja, kronanja s trnjevo krono, nošenja križa do križanja in vstajenja, ki ga ponazarjata jagnje na križu in vzklík veselja aleluja. Ker v ta čas spada tudi velikonočni blagoslov, je postavil pri križu tudi košaro s tipičnimi velikonočnimi jedmi kot spomin na nekdanjo velikonočno razstavo.

Farovški kozolec čaka, da bo lahko znova zaživel kot pred korono.

Farovški kozolec brez običajnega vzdušja

 D. N.

Pod njegovo streho v Galiciji lani ni bilo skoraj nobene prireditve, če že, pa v omejenem in dovoljenem obsegu.

Tako kot povsod po Sloveniji tudi v KS Galicija zelo pogrešajo nekdanje čase, ko so lahko uživali in se veselili ob najrazličnejših dogodkih in praznovanjih. Večina aktivnosti je ostala nerealizirana. To žalostno usodo, ki jo kroji zdravstvena kriza, pa doživlja tudi farovški kozolec, ki ga je pred leti za razne prireditve uredilo Turistično društvo Galicija.

Odpadla sta tradicionalna trgatev in martinovanje s srečanjem zaselkov krajevne skupnosti, ki so se predstavljali s svojimi kulinaricnimi dobrotami, pa blagoslov Tomosovih motorjev (štirjakov) in še kaj. Kljub vsemu pa so člani turističnega društva opravili vse potrebno pri vzdrževanju objekta in prostora ter trte Jakobine, ki raste ob kozolcu in

je potomka najstarejše vinske trte na svetu z mariborskega Lenta.

Kot je povedala predsednica TD Galicija Gabi Sedminek, so tudi letos uspešno opravili rez trte in uredili gredo z zelišči ter druge cvetlične aranžmaje v kraju. Pripravljajo tudi letno gledališče pri kozolcu, s čimer bodo pridobili še eno zanimivo dejavnost. Ko je bilo možno druženje desetih ljudi, so članice KS Galicija izdelale veliko butaro. Pobudnica akcije oziroma izdelave je bila dolgoletna članica društva Breda Lorger, ostale pa so pomagale priskrbeti potrebni material. Butaro so postavili ob kozolec. Žal pa zaradi ukrepov vlade niso mogle izpeljati tradicionalnega blagoslova velikonočnih jedi z jerbasi na glavah.

Zeleni ključ Galeriji okusov

 T. T., TTA NOVICE

Zeleni ključ pomeni, da prejemnik spoštuje stroge kriterije, ki jih je določila Mednarodna fundacija za okoljsko vzgojo FEE.

Okoljski znak Zeleni ključ gostom zagotavlja, da z izbiro certificiranega turističnega obrata neposredno pripomorejo k varovanju okolja. Obrati namreč vzdržujejo visoke okoljske standarde s pomočjo stroge dokumentacije in pogostih kontrolnih pregledov.

Certifikat Zeleni ključ lahko pridobijo hoteli in hostli, manjši nastanitveni obrati, kampi in počitniški parki, kongresni centri, restavracije in turistične atrakcije.

V Galeriji okusov se zavedajo pomena varovanja okolja, pomembnosti odkupa lokalnih surovin, družbene odgovornosti tako do

zaposlenih kot širše, ohranjanja kulturne in naravne dediščine. Zato so tudi prvi prejemnik certifikata Zeleni ključ med restavracijami v Sloveniji.

Razvijajo številne trajnostne kulinarčne projekte in dogodke, med katerimi velja izpostaviti »River food«, mednarodno trajnostno zastavljeni projekt, kjer se gostje postavijo v vlogo »chefa« in spoznavajo lokalno okolje doline s pestro kulinariko, zgodovino in ruralno kulturo lokalnih proizvajalcev. Gostje zaključijo popotovanje z interaktivno kreacijo svojega menija.

Na treh akcijah 197 krvodajalcev

T. TAVČAR

Pripravili so jih na Polzeli, Žalcu in Šempetru.

V veroučni učilnici župnije na Polzeli je 24. marca potekala prva letošnja krvodajalska akcija, kjer je kri darovalo 71 krvodajalcev. Na letošnji drugi akciji 31. marca v Hotelu Žalec pa je bilo kar 80 krvodajalcev. Obe je izvedel Zavod za transfuzijsko medicino Ljubljana s sodelovanjem Območne organizacije RK Žalec in Občinskih organizacij RK Polzela in Žalec. Tretjo letošnje krvodajalsko akcijo so pripravili v dvorani Gasilskega društva Šempeter v četrtek, 8. aprila. Odvzem krvi je opravil Transfuzijski center Celje, udeležilo pa se ga je 46 krvodajalcev.

Organizatorji in izvajalci akcije so bili z odzivom zadovoljni. Zaradi epidemije je potekala na prilagojen način. Krvodajalci so predhodno prejeli SMS-sporočilo s prošnjo, da pokličejo transfuzijski center in se naročijo na točno uro odvzema. Na odvzem krvi so prihajali na pet minut, s čimer so organizatorji poskrbeli, da ni bilo gneče v prostoru. Krvodajalci so tako kri oddali varno in brez čakanja v vrsti. Pred vhomom v prostore, kjer je potekal odvzem krvi, so preverjali ustreznost

Z akcije na Polzeli

Žalčani tretji

T. TAVČAR

Udeležilo se ga je kar 883 mladih gasilcev iz 73 gasilskih zvez, iz GZ Žalec 69 mladih gasilcev.

Letošnji državni gasilski kviz za mlade gasilce je bil izpeljan zgolj v virtualni obliki, saj epidemiološke razmere drugačne oblike ne dovoljujejo. Mladi gasilci in mentorji so tako lahko preverili, kakšno teoretično znanje o gasilstvu imajo.

Virtualni kviz je potekal v spletnih učilnicah, kjer je večinoma sledil konceptu vprašanj dosedanjega kviza, kjer tekmovalci odgovarjajo na vprašanja z obkroževanjem, opisovanjem, dopolnjevanjem. Sta pa bili namesto praktičnih nalog dodani dve novi nalogi, in sicer »spomin« in »poveži slike«.

Virtualni kviz, ki je potekal v marcu, je bil netekmovalnega značaja. Udeležilo se ga je kar 883 mladih gasilcev in njihovih mentorjev iz vse Slovenije, od tega 69 udeležencev iz desetih gasilskih društev iz Gasilske zveze Žalec, kar jih po številu uvršča na 3. mesto med vsemi sodelujočimi zvezami. Tekmovanja so se udeležili tekmovalci iz 175 gasilskih društev iz 73 gasilskih zvez in iz vseh 17 gasilskih regij.

Po doseženih točkah so se tekmovalci iz GZ Žalec skupno uvrstili na 3. mesto med 73 GZ Slovenije.

Med izzrebane udeležence je GZ Slovenije razdelila praktične nagrade, v GZ Žalec jih je dobilo 8

Edvard Kugler

tekmovalcev.

Predsednik Gasilske zveze Žalec Edvard Kugler je o kvizu povedal:

»Organizacija kviza v takšni obliki je bila smiselna in v tem času edina možna. S tem mladi gasilci ohranjajo stik z gasilstvom in svojimi mentorji, saj so vse ostale oblike dejavnosti mladih gasilcev, kot so tekmovanja, srečanja, letovanja in usposabljanja, zaradi epidemije že celo leto v veliki večini onemogočene. Otroci so tudi zaradi rednega šolskega dela večji dela z računalniki in virtualnimi orodji, zato jim takšna oblika kviza ne predstavlja nobenih težav. Vesel sem, da je v virtualnem kvizu sodelovalo toliko mladih gasilcev iz GZ Žalec.«

Kviz prvič virtualno

T. TAVČAR

V programu za letos imajo dva nova projekta, in sicer »Savinjska pivojada« in »Pivopecikl«.

Društvo podeželske mladine Spodnje Savinjske doline je v soboto, 27. marca, pripravilo prvo virtualno skupščino preko aplikacije Zoom. Pred skupščino so za člane pripravili tradicionalni kviz, ki so ga letos poimenovali »Mladi in Savinjska«.

Kviz so v društvu pripravili v sodelovanju s Kmetijsko-gozdarskim zavodom Celje, izpostava Žalec, in s podjetjem Uniforest iz Latkove vasi, ki je priskrbelo bogate nagrade. Tematika kviza je bila tokrat zgodovina in splošne informacije o Savinjski dolini, o Zvezi slovenske podeželske mladine ter o Društvu podeželske mladine Spodnje Savinjske doline. Kviz je potekal preko aplikacije Kahoot in se ga je udeležilo 26 članov društva. Prvo mesto je zasedel Jan Šanca iz Gotovelj, na drugo mesto se je uvrstil Urh Račnik iz Braslovč in na tretje Klara Ribič iz Petrovč.

Blaž Jelen

Po kvizu so nadaljevali s skupščino, kjer so najprej prisluhnili poročilu predsednika Blaža Jelena o lanskem delu društva ter si zadali program dela za letošnje leto. Zaradi koronavirusa je bilo delo društva precej okrnjeno. Za letos pa so si med drugim zastavili dva nova projekta z naslovoma »Savinjska pivojada« in »Pivopecikl« (izdelava kolesa), s katerima želijo v društvu organizirati izobraževalno-zabavni dogodek, ki bo privabil nove člane ter promoviral društvo ter občine Spodnje Savinjske doline.

Dušan Pungartnik

Kristina Potočnik

Janez Koprivec

darovalcev in izmerili njihovo telesno temperaturo.

O akciji smo povprašali naključne krvodajalce v Žalcu. **Dušan Pungartnik:** »Odločitev o tem, da bom tudi sam postal krvodajalec, sem sprejel še kot otrok, saj je bil tudi moj oče vse življenje krvodajalec. Do sedaj sem kri daroval 48-krat in upam, da

bo številka 50 dosežena zelo kmalu. Kri pomeni življenje, ki bi ga rad še dolgo živel tudi sam. In dokler bom lahko, bom daroval kri za vse, ki jo bodo potrebovali. Ne nazadnje gre tudi za dober občutek, da sem nekaj dobrega storil za sočloveka. Postanite krvodajalci tudi Vi.«

Kristina Potočnik: »Doma sem iz Žalca, krvodajalka pa sem že tri leta. Do sedaj sem kri darovala osemkrat.

Akcij se udeležim v Žalcu vedno, razen lani, ko sem bila v času akcije bolna. Menim pa, da bi se akcije lahko udeleževalo več ljudi, saj nikoli ne veš, kdaj boš sam potreboval to dragoceno tekočino.«

Janez Koprivec: »Med krvodajalce sem se vpisal že davnega leta 1991. Akcije se udeležim vsako leto, tako sem do sedaj daroval kri že šestdesetkrat. Ta novi sistem z SMS-sporočili, da te pokličejo, je na mestu. Tako ni predolgega čakanja za odvzem krvi, posebej še sedaj v tej korona situaciji.«

Naslednja, četrta krvodajalska akcija bo 10. junija v Preboldu.

27. april

Dan upora proti okupatorju!

Svetniška skupina

Živel 1. maj, praznik dela

Naj vas prvomajsko praznovanje ne glede na omejitve napolni s potrebno energijo in razumom, ki sta v času preizkušnje posebej potrebna. Delo ima vedno svojo vrednost, pravo veljavo pa mu vedno dajejo ljudje.

SAB Lokalni odbor stranke SAB Žalec

tic@zkst-zalec.si

Cvetna nedelja v maskah, blagoslov na prostem

 T. TAVČAR, D. NARAGLAV, B. PLAZNIK

Velikanke so postale krajše, a cvetna nedelja je bila vseeno v znamenju butaric.

Med nošnjo butare do Slomškovega doma na Ponikvi, kjer je bil blagoslov

Strogi protikoronski ukrepi med velikonočnimi prazniki so veljali tudi letos. Že drugo leto zapored tako verniki tega največjega krščanskega praznika niso praznovali v cerkvah. Praznovanje cvetne nedelje je bilo tako v cerkvah v prilagojeni obliki, saj so vanje lahko prišle le peščice vernikov. Zato so blagoslov butar in oljčnih vejic po župnijah v Spodnji Savinjski dolini opravili pred cerkvijo v maskah, s predpisano razdaljo, razkužili itd.

Vnuki Semprimožnikovih na trgu Vransko z butaro velikanko

pa so opravili tudi blagoslov ognja in jedi v manjših skupnostih po vaseh, ki so ga z blagoslovljeno vodo opravili gospodarji ali gospodarice na svojih domačijah.

V Preboldu vsako leto na cvetno nedeljo poleg številnih butar in butaric prinesejo župljani k blagoslovu tudi dve butari velikanki, eno iz Matk in eno iz Kaplje vasi. Tudi letos so bili tamkajšnji gasilski društvi in ostali vaščani zvesti tradiciji, izdelali so le manjši butari.

V Kaplji vasi so običajno ustvarili klasično butaro velikanko, dolgo dvajset in več metrov. Nosilo jo je lepo število nosačev. Letos je bila pol manjša. Prav tako je niso nosili, ampak so jo do cerkve, kjer so jo postavili na običajno mesto na desno stran glavnega vhoda v cerkev, pripeljali s traktorjem. Tam pa je ostala in krasila celotne velikonočne praznike. Butara iz Matk je bila običajno pol manjša od tiste iz Kaplje vasi in so jo iz pet kilometrov oddaljene vasi do Župnijske cerkve sv. Pavla prinesli fantje in možje. Letos je bila še bistveno nižja, a vseeno velika. Po končanem blagoslovu pa so jo tudi letos odnesli nazaj v svojo vas.

Za počastitev cvetne nedelje sta 6,7 metra dolgo butaro velikanko za svoje vnučke izdelala Jožef in Marijana Semprimožnik z Jeronima. Bila je večja od vseh ostalih, ki jih je Jožef napravil do sedaj, tradicionalno vsako leto. Rože, ki so jo krasile, pa so bile dar Dragice in Ane iz Merince. Butara je bila v Cerkvi sv. Mihaela na Vranskem to cvetno nedeljo največja. Bila je tako velika, da so jo morali s pomočjo domačega župnika, Jožeta Turineka, privezati na ograjo kora. Tam je varno stala in krasila bogoslužje. Mašo je daroval duhovnik, domačin Dori, ki je bil doma na obisku, službuje pa v Berlinu.

Ustvarjali tudi v domu starejših

Veliko bolj veselo kot v zaradi prepovedi druženja »sušnih« mesecih je bilo izdelovanje butar v Domu starejših Prebold, ki so ga pripravili stanovalci skupaj s članicami Medgeneracijskega centra Prebold. Slednje so s sabo prinesle ves potrebni material za izdelavo in okrasitev butar. Večino tega so prostovoljke naredile že doma, kar je omogočalo, da so naredili še toliko več butar. Ob delu je bilo veselo, z obilico smeha in obujanja spominov na mladostno doživljanje velike noči. Veselo in zanimivo je bilo tudi ob blagoslovu

Oskrbovanci skupaj s prostovoljkami MGC Prebold med izdelovanjem butar

Več dni je butare pridno delalo od šest do osem prostovoljk. Njihovi izdelki so bili na voljo pred domačo cerkvijo tri nedelje po vseh mašah, v

tristo osebam v Občini Polzela. Pred časom so vzpostavili svojo spletno stran na Facebooku.

Blagoslov butar in oljčnih vejic je Jože Kovačec, soupravitelj župnije Polzela, opravil pred Župnijsko cerkvijo sv. Marjete na Polzeli.

soboto pred cvetno nedeljo pa še na ploščadi ob Supermarketu Tuš.

Kot je povedal vodja Župnijske karitas Polzela Blaž Jelen, bo denar, ki so ga zbrali, deloma porabljen za nakup obutve, za šolske potrebščine osnovnošolskim otrokom in dijakom, deloma pa ga bodo namenili za nakup hrane in higienskih potrebščin za družine v stiski. Nekaj ga bo ostalo tudi za poplačilo položnic ali pomoč ob nenadnih dogodkih. Pred prazniki pa so za socialno ogrožene občane delili tudi pakete s hrano, ki so jo prejeli od Evropske unije: sladkor, pekovske izdelke, moko, olje, testenine, fižol, pelate ... Od tega so 80 odstotkov pomoči razvozili na domove, ostalo pa so prišli iskat upravičenci v prostor Župnijske karitas Polzela. Obveščeni so bili osebno ali po pošti. Pomagajo okrog

V Župniji Braslovče so imeli na cvetno nedeljo dve maši. Tudi tu so mladi in starejši z otroki prišli na blagoslov butar.

Med postavitvijo letošnje butare v Preboldu, ki je bila pol manjša od prejšnjih, ki so bile visoke več kot dvajset metrov.

Velike butare namesto velikank

Kljub težjim pogojem praznovanja cvetne nedelje in velikonočnih praznikov zaradi koronavirusa se na Ponikvi pri Žalcu niso povsem odrekli ustaljenim oblikam praznovanja. Tradicionalno butaro velikanko, ki je v višino merila enajst metrov, so tokrat naredile družine, ki živijo v neposredni bližini Župnijske cerkve sv. Pankracija. V butaro je bilo vpleteno zelenje, ki sicer sestavlja njihovo tradicionalno ponkovško butaro: leska, dren, božje drevce (bodika), brin, bršljan in vrba. Obred blagoslova butar s sveto mašo je potekal na prostem pred Slomškoviim domom. Na velikonočno soboto

Prostovoljke pri izdelovanju butar

butar, ki ga je v domu opravil domači župnik Damjan Ratajc. S sabo je prinesel tudi blagoslovljene oljne vejice, s katerimi je nadvse razveselil stanovalce. Ti so se nekaj dni zatem lotili še priprav na praznovanje velike noči, kjer ne gre brez orehove potice in pirhov. Te dobrote so z veseljem ustvarjali oziroma pekli stanovalci v gospodinjstvem oddelku Iskrice, kjer tudi sicer zainteresirani varovanci doma ustvarjajo razne priboljške tudi ob božiču in drugih priložnostih. V preteklih letih, z izjemo lanskega in letošnjega, ko je vmes posegel koronavirus, so tu med drugim nastajale tudi potice in kolači za sodelovanje na preboldskem festivalu potic.

Več kot dvesto butar Župnijske karitas Polzela

V Župnijski karitas Polzela so letos prizadevne roke številnih članic izdelovale butare za cvetno nedeljo. Nekatere so bile okrašene zgolj s suhim cvetjem iz barvastega krep papirja, nekatere tudi s svežim zelenjem.

zagožen

SPLETNA TRGOVINA

- 24-urni dostop.
- Varno nakupovanje iz udobja vašega doma.
- Hitro in enostavno brskanje med »policami«.
- Pridobitev posebnih ugodnosti.

www.eshop-zagozen.si

MATERIAL ZA VODOVOD IN KANALIZACIJO!

Obredi so se preselili na splet in televizijo

BINA PLAZNIK B. PLAZNIK, M. TERGLAV, J. LAJLAR

Zaradi epidemije covid-19 je tudi letošnje praznovanje velike noči potekalo v prilagojeni obliki.

Barvanje pirhov na veliko noč je poseben užitek za otroke.

Dekoratívni zajčki »splezajo« v času tudi na drevo in ga takole krasijo.

Mnogi župniki so blagoslovi-li velikonočne jedi na zunanjih površinah. Izvedli so t. i. »drive-in žegnanje«. Nekateri verniki so se tovrstne oblike blagoslova udeležili, drugi so spremljali obred po televiziji iz mariborske stolnice. Ravno tako je bilo z mašami na veliko noč in velikonočni ponedeljek, ki so jih nekateri župniki prenašali tudi po spletu. Na velikonočno nedeljo je bilo, z določenimi omejitvami, od 5. do 22. ure dovoljeno prehajanje med statističnimi regijami brez omejitev, če so osebe prehajale z namenom obiska velikonočnega praznovanja. A še v tem primeru je bilo praznovanje z druženjem omejeno na dve gospodinjstvi in na pet ljudi. Velikonočni zajtrki in druženja v družinskih krogih so vendarle potekali in ne bomo vedeli, koliko »mladih« družin je v resnici sedelo za mizo staršev. Verjame-mo, da jim je v teh »zaprtih« časih druženje prineslo nekaj duševnega miru in svobode, ki je v zadnjem letu ni prav veliko.

Življenje je v prazničnih dneh kljub epidemiji torej teklo po svoje, ljudje so pripravljali velikonočne jedi, barvali pirhe in pekli potice po vsej dolini. Družinskih užtkov ob tem jim korona vendarle ni vzela. Kako so obeležili praznik velike noči, nam je povedala Maja Terglav iz Založ: »Nam pomenijo velikonočni prazniki veliko veselja, ustvarjanja in prihod velikonočnega zajčka, kar našim najmlajšim prinaša največje veselje. V soboto dopoldne imamo prip-

V družini Maje Terglav jajčke tradicionalno barvajo v čebulnih olupkih, na jajčka pa odtisnejo motive cvetk, ki jih natrgajo na domačem travniku.

Ustvarjalnost je morda v času, ko imamo omejitve gibanja, še bolj prišla do izraza; doma izdelane kokoške pa so tako okrasile cvetočo gredico.

rave na polnjenje košarice. Jajčke barvamo v čebulnih olupkih, ker se nam zdi to najbolj naravno. Najprej se odpravimo na travnik, kjer natrgamo cvetke, ki se najbolje vidijo na lupinici. Potratno potico spečemo iz domače skute in orehov. Nato dodamo ostale dobrote, ki so namenjene za ta praznik. Ko je košarica pripravljena, jo odnesemo v cerkev, da dobi svoj blagoslov. V nedeljo zjutraj se usedemo za mizo in poskusimo vse te dobrote. Potem pa sledi največje veselje za naše najmlajše, in sicer iskanje zajčkovih dobrot, ki jih je zajček skrival na različna mesta. Ta praznik je veselje tako za nas starejše kot za naše najmlajše.« Tako ali drugače obeležijo veliko noč, ustvarjajo, se družijo in iščejo pisanko tudi drugod po dolini.

Božji grob v Levcu

T. TAVČAR

Turistično-kulturno društvo Levce že četrto leto zapored na vaškem prizorišču sredi kraja, pri družini Juhart, pripravlja ponazoritev Božjega groba. Članom skupine za ohranjanje kulturne dediščine in tradicije, ki deluje v okviru omenjenega društva, je sicer žal, da letos za krajane niso mogli pripraviti svečanosti, ki bi jo pospremil blagoslov patra Ivana Arzenška, župnika v Petrovčah. A vladni ukrepi so to preprečili.

Kot je povedala predsednica TKD Levce Petra Žagar, Božji grob

Petra Žagar ob Božjem grobu

v Levcu ponazarja skalno votlino, kamor je Jožef iz Arimateje položil mrtvo Jezusovo telo. V grobu leži dva dni, na velikonočno nedeljo pa Jezus iz groba »izgine«. Lokacija groba ob vaški cesti je tudi letos

ponudila vernikom priložnost, da so se za trenutek ustavili in v mislih molili, zlasti na veliko soboto, ki je dan celodnevnega čaščenja Jezusa v Božjem grobu.

Župnik Martin Cirar med blagoslovom jedi v središču vasi na Gomilskem

Velikonočni »drive in žegen«

T. TAVČAR

Zaradi letošnjega ponovnega zaprtja cerkva in prepovedi vseh verskih obredov so se nekateri župniki po dolini znašli z novo, »varno« obliko blagoslovljenja.

Na Gomilskem župnik Martin Cirar, v Petrovčah pater Vanči Arzenšek, v Preboldu, Mariji Reki in Andražu župnik Marjan Ratajc so imeli na veliko soboto s prilagojeno različico blagoslova velik odziv med verniki, ki so prihajali tudi iz drugih župnij.

Pater Vanči Arzenšek, župnik v Petrovčah, je imel grenko izkušnjo iz lanskega leta, ko se je njegova dobronamerna ideja blagoslovljenja iz kabrioleta po vaseh končala z anonimno prijavo. Letos se je odločil, da izvede blagoslov velikonočnih jedi na prostem po obratnem načelu, da se v avtomobil usedejo verniki in se pripeljejo na blagoslov z avtomobili.

Povabil je župljane iz Petrovč in okolice na ploščad za petrovško baziliko, kjer je najprej opravil molitev in blagoslov, potem pa so se avtomobili zvrstili v koloni, odprli okna. Pater je vsakega vernika posebej pokropil z blagoslovljeno vodo ter mu zaželel blagoslovljene in vesele velikonočne praznike. Obreda se

je udeležilo okrog osemdeset avtomobilov. Ljudem se je to zdelo zelo lepo. Patru Vančiju so vsi, ki so se ga udeležili, izrekli hvaležnost, da se je tako domiselno odzval na trenutne epidemiološke razmere, saj jim je tako polepšal velikonočne praznike.

Za blagoslov jedi po »drive-in« sistemu pa so se, podobno kot v Petrovčah, odločili tudi v Župniji Gomilsko. Martin Cirar, župnik na Gomilskem, je o tem povedal: »Med počasno vožnjo in malo postanka sem podelil blagoslov številnim, ki so prišli ne samo z Gomilskega, temveč tudi iz drugih krajev. Lahko rečem, da je prišlo kakih sto avtomobilov. Nam je bilo naklonjeno tudi zaprtje ceste, saj ni kakšnega večjega prometa, razen lokalnega.«

Blagoslov jedi je na več lokacijah v Preboldu, Mariji Reki ter Andražu nad Polzelo na podoben način kot v Petrovčah in na Gomilskem opravil tudi preboldski župnik Damjan Ratajc.

Pater Vanči med blagoslovom velikonočnih jedi

»ŠO NČEK«
ŠEMPETER

Vlasta Radič s. p., Rimska cesta 98, Šempeter
www.informacija.net/prodajalna-obutve-solncek

Delovni čas:
od ponedeljka do petka med 8. in 19. uro,
sobota med 8. in 13. uro.

OBUTEV ZA VSE STAROSTI IN PRILOŽNOSTI.
NOVI MODELI ZA POMLAD IN POLETJE
ŽE NA POLICAH!

Tel: 041 634 229
03/700 03 50

Krize rojevajo tudi zanimive ideje: botrstvo nad drevesi

 DARKO NARAGLAV

Triinštirideset različnih sadnih dreves so posadili s pomočjo botrov, posameznikov, lokalnih prebivalcev in prispevali k ozelenitvi kraja. Gre za dobro delo in svojstveno druženje lokalnega prebivalstva.

Marjan je »grašičan«, saj je otroštvo in mladost preživel s starši v prebolski graščini.

Na področju nekdanjega odtočnega kanala Tekstilne tovarne Prebold, ki so ga že pred desetletji zasuli, se spleta zanimiva zgodba, ki je morda edinstvena v Sloveniji in tudi v svetu. Glavni akter je stanovalac blokovskega naselja Na zelenici, Marjan Krajnc, ki se je odločil očistiti to področje in zasaditi sadno drevje. Zamislil si je svojstveno akcijo, tako imenovano botrstvo nad sadnimi drevesi. Vsakdo, ki je prispeval sadiko, je s tem postal boter, sadno drevo pa je dobilo njegovo ime. Trenutno je posajenih že trinštirideset različnih sadnih dreves, od jablan, češenj, sliv, breskev, češpelj, orehov ... Zanimanje za botrstvo pa še narašča.

Da se je vse skupaj začelo, je v veliki meri »kriva« zdravstvena kriza in z njo omejeno gibanje, pomanjkanje socialnih stikov, dogodkov in vsega drugega, kar je prinesla ta epidemija, ki je ohromila državo in svet. Očitno pa je v tem primeru prinesla tudi nekaj dobrega, pozitivnega, saj spodbudila zanimivo in koristno akcijo, ki bo imela dolgotrajne koristi – sadni vrt in hkrati tudi park občanov, stanovalcev blokovskega naselja Na zelenici. Kako se je vse skupaj začelo in kako je potekalo delo, smo povprašali glavnega akterja Marjana Krajnc, ki je bil lani v začetku epidemije tudi eden tistih občanov, ki so se lotili šivanja zaščitnih pralnih obraznih mask in s tem pomagal prebroditi njihovo pomanjkanje.

»Res je, vse se je začelo zaradi korone, zaprtja države in omejene-

ga druženja. Že nekaj časa je v moji glavi rojila misel, kako narediti nekaj koristnega za skupnost, družino in zase. Koronski čas je to pospešil in odločil sem se za čiščenje zemljišča nekdanjega odtočnega kanala tekstilne tovarne, na katerem so drevesa in kjer je v smeri blokov tudi manjša protipoplavna brežina. Na to zemljišče, ki je najverjetneje v lasti Agencije Republike Slovenije za okolje, so vrtničkarji odlagali kamenje, vejevje, plevel, da so počistili svoja

Skica botrstva na Marjanovi garaži, ki predstavlja ureditev sadovnjaka z imeni botrov

dvorišča, pa še marsikaj drugega, kar bi dejansko sodilo na odpad. Med drugim tudi gradbeni material,« je povedal Marjan. »Najprej sem določil odpad zažgal in prvovrstni humus, ki se je naredil skozi vsa ta leta odlaganja plevela, zvozil na vrtove. Po odvozu se je prikazala lepa površina in sem s še večjim veseljem poprijel za delo in junija že kosil s kosilnico v dolžini tridesetih metrov. Pred tem je sosed Franci Medved kosil s koso,« je pojasnil Marjan, ki je rojeni »grašičan«, kot pravijo stanovalcem prebolske graščine, ki žal zaradi denacionalizacije propada,

Marjan Krajnc se je odločil očistiti zemljišče in nasaditi sadno drevje s pomočjo botrstva.

mu je ideja o botrstvu. Letos januarja je narisal prvi osnutek (načrt), kako naj bi izgledal sadovnjak, in plakat z napisom »Botrstvo od odpada do sadovnjaka, sadika tvoja, sadež naš«, ki ga je pritržil na vrata svoje garaže. Odziv sprva ni bil tak, kot bi si želel, vendar ga to ni omajalo in poleg enajst posajenih dreves je še naprej kopal luknje, hkrati pa se ubadal z odstranjevanjem velike količine kamenja, ravnanjem tal, grabljanjem ... Narisal je tudi nov, boljši in

val za čiščenje, a se je nato odločil za botrstvo. Spet drugi prijatelj Jani je prispeval prikolico uležanega hlevskega gnoja, prve sadike češpelj pa je prispeval čebelar Rado,« je razpredal svojo zgodbo o botrstvu Marjan. Pri saditvi sadnega drevja so poleg botrov pomagali tudi njihovi otroci, vnuki in zato so drevesa poimenovana po njih. Trenutno je posajenih trinštirideset sadnih dreves, od tega devet češpelj, osem jablan, sedem sliv, pet češenj, osem breskev, trije oreh in ena figa ter ena hruška.«

Park občanov Na zelenici

Marjan pa s tem dela še ni končal. Nadaljuje s čiščenjem pod drevesi, ponovno je veliko požiganja, obrezovanja, razkopavanja, grabljanja vse do tamkajšnje hiše in do protipoplavnih kanalov čez cesto nasproti nekdanje tekstilne tovarne in sedanje industrijske cone s podjetjem Odelo. Občinski delavci so iz očiščenelega dela s tovornjakom odpeljali devet dvestolitriških zarjavelih sodov, hladilnikov, salonitk, hladilno skrinjo in še marsikaj, kar so pod drevesa navozili skozi leta brezvestni onesnaževalci okolja.

»Zelo sem vesel in ponosen na vse botre, na opravljeno delo, ki je trajalo od marca 2020 do letošnjega aprila in se bo še nadaljevalo, kajti z botri se sedaj začena zgodba vzdrževanja sadovnjaka. Z njim ter tamkajšnjimi drevesi vrbami pa tudi nastanek t. i. Parka občanov Na zelenici,« je vesellega obraza poudaril Marjan in dodal, da je v ta namen že uporabil dve drevesi, iz katerih so nastale klopi, postavljene v kvadrat. Omogočajo druženje večjega števila stanovalcev. Za idejo in izvedbo grede Marjanu vse čestitke, enako tudi vsem, ki so prepoznali njegova prizadevanja in se vključili v ta projekt, ki je nedvomno vreden posnemanja.

Botri se še kar pojavljajo in treba je skopati nove luknje.

v njej pa živi le še nekaj stanovalcev.

Od odpada do sadovnjaka

Ponosen na opravljeno delo je Marjan še naprej kuril, razkopaval kamenje, grabil ... V jeseni je dolžina očiščenelega področja merila že petdeset metrov. Pred zimo je na tem območju posadil devet avtohtonih češpelj, nato pa še dve češnji. Okrog novega leta se mu je porodila ideja o pravem sadovnjaku. Pogovarjal se je s prijatelji. Bolj ko je svoje razmišljanje delil z njimi, bolj se je zavedal, da tega ne bo zmogel sam. Porodila se

izpopolnjeni plakat za botrstvo.

»Zanimanje za mojo idejo se je hitro povečalo, kljub temu pa je bilo potrebno še veliko pojasnil o tej zamisli. Nekatere sem za botrstvo prepričal sam, potem so se začeli pojavljati botri sami od sebe. Pojavil se je tudi boter, ki noče biti imenovan. Svoje botrstvo pa je podaril otrokoma Tari in Timu. Navdušenje nad mojo zamisljo je izrazil tudi prijatelj Franci iz Liboj in je tako tudi postal boter. Recimo, boter je postal tudi Vinko, ki je sprva rekel, da bo prispe-

Taborski zajčki in pirhi

 D. N.

Zajčki kot iz Disneyjeve risanke

Turistično društvo Tabor je s svojo predsednico Hani Zamuda in njenim možem Feliksom, ki jima ne zmanjka idej in volje, tudi minule velikonočne praznike polepšalo kraj z izvirnimi dekoracijami v neposredni bližini občinske stavbe. Prav tako sta zakonca podobno okrasila tudi svoj domači vrt.

Kot je povedala Hani Zamuda, se njihovo društvo trudi, da tudi v koronskem času društveno delo ne zastane. Tako so nastali tudi letošnji zajčki in cvetovi, ki so jih izrezali iz vezanih plošč in jim z ustvarjalno domišljijo in barvami dali lep videz. Zajčki so taki kot v Disneyjevi risanki, dodatno velikonočno podoba pa ustvarjajo še pirhi v pletenih peharjih. Ustvarili so tudi dve ovčki, ki krasita njihovo letošnjo butaro ob cesti pred cerkvijo. Prav tako se bliža občinski praznik, ko goduje farni patron sv. Jurij. Tako kot lani ga tudi letos ne bodo mogli praznovati, kot bi si želeli. Bodo pa v društvu in na občini poskrbeli, da bo praznik vsaj na zunaj prepoznaven.

spec. okulist Dr. Arsen Janjič

spec. oftalmolog Dr. Miran Falež

NAROČILA NA:

03 700 06 30 | 051 326 677

www.optika-simona.si

28let

STROKOVNOST JE PRI NAS NA PRVEM MESTU

ZA VAS SMO ODPRTI OD PON.-PET. 8.-18. URE IN SOB 8.-12. URE

KAJ DOGAJA?

Medvrstniška pomoč, od 26. 4. naprej
Lahko berljiva ustava RS, 27. 4. ob 17.00
Izdelovanje visoke grede, 6. 5. ob 16.00
Potopis: Peru in Ekvador, 7. 5. ob 19.00
Vloga Evropske unije danes, 8. 5. ob 19.00
Predavanje Andreje Semolič, 12. 5. ob 11.00
Izdelajmo fanzin, 13. 5. ob 18.00
Delavnica izdelave cocktaila, 14. 5. ob 19.00
Drevo: kdo ali kaj, 19. 5. ob 18.00
Mali Center Želja, 20. 5. ob 16.00
Kviz leta: Kuzman in Novak, 28. 5. ob 20.00

www.mc-zalec.si

MCZ
MLADINSKI CENTER ŽALEC

IZZIV NA KM ŽALSKI IZZIV NA 158 KM

Od 1. maja do 30. maja skupno prekolesari 158 km in opravi kolesarski izziv.

Čas in dnevno razdaljo si razporejaš sam, za beleženje pa uporabljal aplikacijo (priporočamo: Strava).

Dokazilo o opravljenem IZZIVU NA KM pošlji na info@mc-zalec.si ali sport@zkst-zalec.si.

Vsi, ki boste opravili izziv do vključno 30. maja se boste potegovali za glavno nagrado in druge praktične nagrade.

Ne pozabi k izzivu povabiti prijatelje, se slikati za Instagram in FB ter nas označiti #izzvna km.

MCZ **ZKST**
ŽALEC

NAJLEPŠI KRAJ, HIŠA IN KMETIJA 2021

Za sodelovanje
prijavite
hišo, kmetijo, poslovni objekt,
obnovljeni objekt kulturne dediščine, kraj ...

Celoten razpis in prijavnice
so na voljo
na www.zkst-zalec.si ali v TIC-u Žalec.

Prijave zbira TIC Žalec
do petka, 21. maja 2021.

PODEŽELSKA TRŽNICA ŽALEC SOBOTA od 8.00 do 12.00

Vedno sveže in domače

ZKST
ŽALEC

PONIRKOVA POSTOJANKA Ribnik Vrbje

Od ponedeljka do petka
od 10. do 12. ure in od 15. do 19. ure
Sobota, nedelja, prazniki od 10. do 19. ure

V času prepovedi obratovanja gostinskih lokalov zaradi epidemije je vzpostavljeno samo prevzemno mesto s ponudbo "to go".

ZKST
ŽALEC

utrip
SAVINJSKE DOLINE

MALI OGLASI ZA VSE

utrip@zkst-zalec.si ali 031 623 117.

KMEČKA TRŽNICA PREBOLD
vsako soboto od 8.00 do 10.30
v Dolenji vas 47.

Vabljeni!

Žalec
V OBJEMU ZELENEGA ZLATA

ZKST
ŽALEC

ŽALEC časti

Pridite na izlet v Žalec in mi vam častimo pivo!

Vabimo vas na aktiven izlet v zeleno prestolnico slovenskega hmeljarstva in pivovarstva ter na hladno pivo ob koncu uspešnega raziskovanja okolice. Doživite Žalec skozi naravne danosti, zgodovinske trenutke ali kulinariko.

Vaše raziskovanje in doživljanje zelene destinacije bo nagrajeno. Kako?

Z nakupom vstopnic ali storitev pridobite žig na izbranih lokacijah. Ko zberete vsaj štiri, ste vabljeni k Fontani piv v Žalec, kjer vam v Trgovini Zeleno zlato postrežejo s hladnim hišnim pivom Kukec.

**ZBERI ŽIGE
na lokacijah...**

www.turizem-zalec.si

Brez knjig tudi v času korone ne gre

  T. TAVČAR

Kljub omejitvam zaradi epidemije v Medobčinski splošni knjižnici Žalec tudi v letu 2020 niso držali križem rok, na novo so vpisali 450 članov.

Utrinek iz Medobčinske splošne knjižnice v Žalcu

Vseh, ki aktivno obiskujejo knjižnico, je v Spodnji Savinjski dolini že 7.018. Izbirajo lahko med več kot 200.000 knjigami, kolikor jih je v vseh enotah knjižnice. Največ, skoraj 100.000, jih je seveda v Medobčinski splošni knjižnici Žalec. Lani so močno razširili tudi ponudbo elektronskih knjig, začeli pa so ponujati tudi zvočne knjige, ki so novost v Sloveniji.

Jolanda Železnik, direktorica knjižnice, je povedala: »Večinoma vsi, ki so naši zvesti dolgoletni člani, so v koronaletu potrdili, da brez knjig preprosto ne gre. Zakaj menimo

tako? V spomladanskem valu je bila knjižnica zaprta sedem tednov, v jesenskem pa so bile storitve zelo omejene, a je število aktivnih članov komaj malo manjše kot leto prej.«

V knjižnici so v tem letu med drugim izdali knjigo Ivana Dolinarja z naslovom Liboje. Pripravili so tudi gradivo za almanah, ki ga bodo izdali ob 30-letnici Slovenije. Za oskrbovance domov, ki berejo, so pripravili razstavo z utrinki srečanja preteklih let in pozdravi županov, saj se lani niso mogli družiti na tradicionalni prireditvi Ko spregovori srce, zmore glava, zmorejo roke. Posebej

pa so ponosni tudi na serijo pogovorov Covid-19 kot izziv, ki jih je vse, z izjemo enega, vodila direktorica žalske knjižnice. Namen teh pogovorov, ki jih je snemala Savinjska televizija, je pomagati zaježiti širjenje virusa in blažiti njegove posledice.

Po ponovnem »lockdown« intervalu v prvi polovici aprila (od 1. do 12. aprila) so zdaj vse občinske knjižnice in krajevne knjižnice Griže in Petrovče odprte.

V prostorih knjižnice v Žalcu so pred veliko nočjo pripravili razstavo grafičnih upodobitev pirhov že preminulega likovnega pedagoga in slikarja madžarskega rodu Arpada Šalamona, ki je bil v petdesetih letih prejšnjega stoletja eden izmed prvih učiteljev moderne likovne vzgoje v Prekmurju.

S sodelovanjem z Elizabeto Vrisk, ki je bila ravnateljica osnovne šole v Dobrovniku, so nastale pisanice, ki so žarele tudi na razstavi v žalski knjižnici. Vriskovi je uspelo obnoviti in ohraniti pisanje na obarvana jajca, in sicer s pomočjo voska. Arpad Šalamon je večino teh motivov prerisal na linolej, črte in obliko izrezal ter na poseben papir odtisnil s tiskarsko barvo. Tako je nastala umetniška grafika. Vsak odtis ima svojo zaporedno številko opusa. Velja tudi za enega izmed najaktivnejših ustvarjalcev ekslibrisov na svetu, saj so njegovi grafični odtisi v arhivih galerij, knjižnic in zbirkah po vseh celinah. Naredil je tudi ekslibris za Medobčinsko splošno knjižnico Žalec.

Na podlagi 9. člena Pravilnika o podelitvi priznanj Zveze kulturnih društev "Savinja" Žalec Upravni odbor Zveze kulturnih društev "Savinja" Žalec

objavlja

RAZPIS ZA PODELITEV PRIZNANJ ZVEZE KULTURNIH DRUŠTEV "Savinja" ŽALEC ZA LETO 2020

Priznanja Zveze kulturnih društev "Savinja" Žalec so:

1. imenovanje častnega člana zveze in
2. znaki zveze: zlati, srebrni in bronasti.

Skladno s Pravilnikom o podelitvi priznanj Zveze kulturnih društev "Savinja" Žalec se deli: eno imenovanje za častnega člana, en zlati znak, dva srebrna znaka in dva bronasta znaka.

Priznanja bodo podeljena dobitnikom na redni letni skupščini zveze.

Rok za prijavo je 28. maj 2021.

Pisne pobude pošljite na naslov: Zveza kulturnih društev "Savinja" Žalec – komisija za podelitev priznanj, Aškerčeva 9a, 3310 Žalec, s pripisom: Priznanja ZKD Savinja Žalec ali po e-pošti na naslov: uros.govek@zkst-zalec.si.

Celoten razpis je objavljen na: www.zkst-zalec.si.

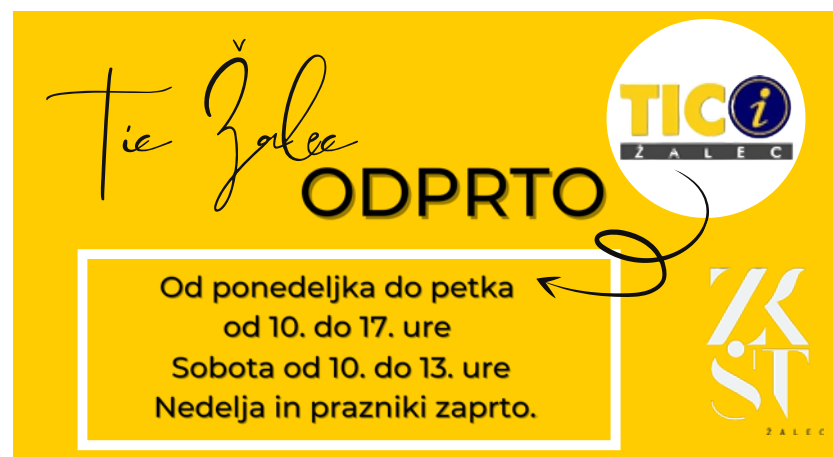
Savinjska ima četrto muziko

 L. K.

V letu 2021 bodo v polzelskem Društvu Dobra ideja s pomočjo donatorjev izdali že četrto kompilacijo avtorske glasbe Savinjskih glasbenikov. Letos so jo naslovili Savinjska ima NOVO muziko 2021.

Idejni vodja projekta Jurij Žohar je ob tem povedal: »Namen projekta je podpora glasbeni kulturi v Savinjski dolini in predvsem posa-

meznikom, ki ustvarjajo avtorsko glasbo in njihovem razvoju. Končni izdelek razpošljemo medijem po vsej Sloveniji. Posamezni 'singli' se zavrtijo na različnih radiih, tudi na nacionalnem radiu. K sodelovanju vabimo vse glasbenike, ki ustvarjajo in, ki skozi glasbo izražajo svoj pogled na življenje in na svet.«

SLIKAJ 4 RAZLIČNE IZVODE ČASOPISA UTRIP SAVINJSKE DOLINE IN SODELUJ V NAGRANI IGRI NA

FACEBOOK STRANI
FONTANE PIV ZELENO ZLATO
@fontanpiv

Pomlad na vasi preko spleta

D. N.

Gasilska mladina PGD Latkova vas vsako leto pripravi prireditev z naslovom Pomlad na vasi.

Lansko leto zaradi epidemioloških razmer prireditve ni bilo mogoče izpeljati v živo v prostorih društva. Tudi letos jim situacija tega ni omogočala, zato so se znašli po svoje in naredili spletno prireditev. Otroci so se zelo potrudili in pripravili posnetke, v katerih so deklamirali, peli, igrali in pripovedovali šale. V spletni predstavi je sodelovalo kar osemnajst otrok, ki so pokazali svoje talente in razveselili starše, babice, dedke in drugo občinstvo. Predstavljeni video je bil na ogled le nekaj ur.

Spletna prireditev je nastala v sodelovanju z Nadjo Klančnik, ki je vse prijetne posnetke otrok združila v celoto. Zahvala za to spletno prireditev gre torej vsem otrokom, njihovim staršem, mentorjema in še posebej Nadji Klančnik, ki je mladim gasilcem priskočila na pomoč in ustvarila odlično sestavljen in montažno oblikovan videoposnetek.

Prireditev je s svojimi posnetki ustvarilo osemnajst otrok.

Podpisali pogodbo z glasbeno založbo RTe

L. K. ARHIV SKUPINE

Skupna BO! pripravlja že svoj četrti album.

Rock band BO-člani benda

Glasbena skupina BO! je s skladbo Mostovi prepričala založbo ZKP RTV Slovenija, ki jo je vzela pod svoje okrilje. Z njo so podpisali pogodbo. To je v časih omejitev za glasbenike precejšen dosežek.

Skladba Mostovi je del prihajajočega albuma z naslovom Modra, ki ga skupina BO! še pripravlja. BO!jevci imajo sicer za sabo že desetletje ustvarjanja in koncertiranja ter tri studijske albume Dirka za notranji mir (2012), Okrogli svetovi (2014) in King Kong (2018). Prihajajo iz Savinjske doline, kjer imajo tudi vaje in studio.

Skupino, ki je z delovanjem začela že leta 2009, nanjo pa je vplivala grunge glasba (to je zvrst rock glasbe, ki se je razvila konec osem-

desetih let 20. stoletja v Seattlu (ZDA), širši javnosti je postala znana ob izidu albuma Nevermind skupine Nirvana). Skupino sestavljajo: pevec in pisec besedil Boštjan Meh, basist in producent novega albuma Jurij Žohar ter vodja benda in kitarist Robi Kugler.

»V teh čudnih časih smo vsi na preizkušnji. Prepovedi so družbo razdelile, občutili pa smo jih tudi sami. Naše ustvarjanje se je bistveno spremenilo, nas spravilo pred ekrane in od nas zahtevalo drugačne pristope. Virtualna izvedba glasbenih idej je zahtevna, ekran in internetne povezave pa filtri tehnoloških razsežnosti,« ustvarjanje muzike v času covida-19 komentirajo BO!jevci.

ŽALEC časti
Pridite na izlet v Žalec in mi vam častimo pivo!
www.turizem-zalec.si

DVOREC NOVO CELJE: V ODBOJU SVETLOBE 28. MAJ-3. OKTOBER 2021

ANA KUČAN (fotografija, makete), GORAZD VILHAR (barvna fotografija), MOJCA ZLOKARNIK (slike, grafike), SABA SKABERNE (objekti, instalacije), MARKO A. KOVAČIČ (video, kipi, objekti) in SANDI ČERVEK (slike).

Izbrana dela šestih umetnic in umetnikov s svojo enkratnostjo in posebnostjo ustvarjajo kontraste, a hkrati so skladna v žlahtnem estetskem učinku dvorskih likovnih pripovedi.

VSTOP PROST.

ZKS

V RAVNOVESJU

Pestri ponudbi jogurtov LCA 0 ZELENE DOLINE, brez dodanega sladkorja in sladil, se je pridružil NOV OKUS. Nežni borovnici in igrivi malini smo dodali še tretji izbor, spomladanski okus brusnice in acai jagod.

Z vsebino, ki sledi trendom BREZ DODANEGA SLADKORJA in BREZ LAKTOZE.

Inovativni jogurti LCA 0 'brez dodanega sladkorja in sladil', s svojim nežnim, manj sladkim okusom, dokazujejo, da so odličen izbor za zdravju prijazen obrok. So brez laktoze, zato si jih lahko, brez kančka slabe vesti, privoščijo tudi osebe, ki so občutljive na mlečni sladkor.

Kakor vsi izdelki blagovne znamke ZELENE DOLINE, so tudi jogurti LCA 0 izdelani 'Iz najboljšega mleka slovenskih kmetij' in ponosni nosilci oznake 'Brez GSO'.

Brez dodanega sladkorja in sladil

PRIDELANO - PROIZVEDENO
BREZ GSO
SINO KONVENCIONALNO ORGANIZIRANO

IZBRANA KAKOVOST
Slovenija

ZELENE DOLINE

NOV OKUS

BRUSNICE + ACAI JAGODE

www.zelenedoline.si

Najmlajša slovenska olimpijka novim izzivom nasproti

PETER KAVČIČ BINA PLAZNIK, D. N., STA

Le dva meseca zatem, ko je Nastja Govejšek za sabo zaprla osnovnošolska vrata, je pri rosnih petnajstih letih doživela olimpijski krst na igrah v Londonu.

Pisalo se je leto 2012. Nastja Govejšek si je v Aquatics centru pripravila 28. mesto v disciplini 100 metrov prosto. Postala je najmlajša slovenska olimpijka vseh časov. Ta status še vedno ohranja. Dandanašnji, na pragu 24. leta starosti, je tekmovalnemu plavanju že pomahala v slovo. Iz Griž se je ne tako dolgo nazaj s starši preselila v le streljaj oddaljeni Pongrac. Svet, ujet med Bukovico, Gozdnikom, Kamnikom in Homom, je navdihu-

druga za drugo. Vstaja se podobno kot pri nas ob petih zjutraj, uro kasneje je že prvi trening v vodi, pa čez dan še en vodni trening, vadba v fitnesu in seveda šolsko delo.

V šoli sem sicer res uživala. Odgovarjal mi je sistem. Pouka res ni bilo tako veliko, a redoljubnost in sprotno delo sta bili zelo pomembni vrline. Bilo je res razgibano in v času izpitov tudi zelo naporno. Nalog in testov je med letom veliko, zato pa

manj osebne. Tam si pač le eden od mnogih dobrih plavalcev. Boril si se za pozornost trenerja, za mesto v ekipi. Sam si moral iskati informacije, ali je plavalna tehnika dobra ali ne. Moj prejšnji trener v Velenju Jure Primožič me je odlično poznal. Točno je vedel, kdaj nisem bila razpoložena ali sem imela kakšne težave. In je ustrezno odreagiral. Tudi za pogovor je bil vselej na voljo. V Ameriki pa si na nek način le številka.«

Plavanje je zaznamovalo vaše otroštvo, vašo mladost. Posvetili ste mu ogromno časa. Je cena življenja dvoživke prehuda?

»Sploh ne. Plavanje mi je ogromno vrnilo. Graditi osebnost skozi šport je čudovito. Videla sem veliko sveta, obogatila znanje tujih jezikov, spoznala veliko odličnih osebnosti. Nепrecenljivo. Ni mi žal niti za hip. Imela sem odlično družbo v klubu. Čeprav je bilo tudi veliko odrekanih, bi absolutno še enkrat prehodila to pot.«

Nastopili ste na vseh največjih prvenstvih. Različnih kolajn se je v vseh teh letih nabralo veliko. Katera vam je najbolj pri srcu?

»Zelo mi je pri srcu bronasta kolajna, ki sem jo osvojila na Olimpijskih igrah mladih v Nanjin-

Nastja danes z veličastnim bronastim spominom

z mano so bili tudi moji domači. Veselje je bilo neizmerno.

Sam nastop v Londonu pa je bil ena velika izkušnja. Biti del olimpijske družine je res fantastično in jasno eden od vrhuncev kariere. V London so prišli navijat vsi moji domači. Prostor na tribuni, ki je bila povsem razprodana, je žal dobila le sestra Tamara. Več kot ene vstopnice se pač ni dalo dobiti. Mi je pa njihova podpora ogromno pomenila.«

Prav domače okolje in družinska podpora je pogosto ključ do uspešne športne zgodbe.

»Pri meni je že tako. Imela sem podporo staršev, starih staršev. Vsi so mi ogromno pomagali. Dvakrat

ti treninga v vodi. Kakšne bodo posledice?

»Plavanje žal že tako nima ustreznega statusa. Plavaš, ker te to veseli, ker si v dobri družbi in ker ti starši to omogočijo. Od plavanja se ne da živeti. Bojim se, da bode posledice zaprtja bazenov katastro-

»Plavanje mi je ogromno vrnilo. Graditi osebnost skozi šport je čudovito. Videla sem veliko sveta, obogatila znanje tujih jezikov, spoznala veliko odličnih osebnosti. Nепrecenljivo. Ni mi žal niti za hip. Imela sem odlično družbo v klubu. Čeprav je bilo tudi veliko odrekanih, bi absolutno še enkrat prehodila to pot.«

falne. Izgubili bomo vsaj eno generacijo plavalcev, na rezultatih se bo to zagotovo poznalo. Tako dolgo ostati brez treninga v vodi je za mladega plavalca v razvoju hud udarec. Cena bo visoka. Pa ne gre tu le za tekmovalno plavanje. Izpad plavalnih tečajev je še ena temna plat te zgodbe. Znanje plavanja je pač zelo pomembna veščina in tudi tu bo izgubljeno težko nadomestiti.«

Sedaj je na prvem mestu študij. Se najde kakšna minuta za hobije?

»O, ja. Si rada vzamem čas. S slikarstvom se ukvarjam že nekaj let. Sem bolj samouk, učim se prek videa. Sem pa bila pred leti v slikarski šoli Rudija Španzla v Novem Celju. V mojem primeru res le za hobi, sproščanje. Niti ne maram preveč, da me kdo gleda, ko ustvarjam. Imam pa rada, če mi kdo kaj pokaže ali kaj popravi. Slikam predvsem naravo, živali. Sicer pa tudi rada kolesarim, plezam z očetom, hodim v hribe.«

Nova kariera je pred vrati. Kje se vidite po končanem študiju?

»Ah, kar zahtevno vprašanje. Mene zelo zanimajo finance. Rada bi ostala v tej stroki. Predvsem si želim čim prej skozi študentsko delo pridobiti izkušnje, da v praksi spoznam dela in zakonitosti na tem področju.«

Polna načrtov. Odločnosti ji ne manjka. Z vsemi izkušnjami se bo lažje in samozavestno spopadla z izzivi, ki prihajajo. Ni strahu, da ne bi uresničila svojih načrtov. Vsega se loti z vedrino, nasmeš ostaja njen zaščitni znak.

Nastja je bila tudi serijska zbiralka državnih rekordov.

joč kot njena življenjska zgodba, ki je kljub temu da se je šele komaj dobro začela, že bogato popisana.

In s čim je Nastja trenutno najbolj okupirana?

»Študiram na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, in sicer bančni in finančni menedžment. Trenutno sem v prvem letniku podiplomske stopnje. Občasno še vedno plavam, vzdržujem kondicijo, resno tekmovalno kariero pa sem zaključila lani po prihodu iz ZDA. Odločitev ni bila lahka, a samo od plavanja se pač ne da živeti, izobrazba pa mi tudi predstavlja pomembno vrednoto.

»Plavaš, ker te to veseli, ker si v dobri družbi in ker ti starši to omogočijo. Od plavanja se ne da živeti. Bojim se, da bode posledice zaprtja bazenov katastrofalne. Izgubili bomo vsaj eno generacijo plavalcev, na rezultatih se bo to zagotovo poznalo.«

Večina mojih vrstnikov, v družbi katerih sem vselej uživala, je tako ali tako končala kariero že pred mano. Več kot sedemnajst let sem posvetila plavanju, nešteto ur preživela v vodi, a ni mi žal. Uživala sem in ogromno pridobila. Konec koncev mi je plavanje odprlo tudi vrata za študij onstran Atlantika. Kot plavalca sem dobila štipendijo, brez katere si tovrstnega študija ne bi mogla privoščiti. Samo letna šolnina na Univerzi v Louisvillu, kamor sem bila vpisana, je namreč okoli 40.000 ameriških dolarjev.«

Kakšno je bilo študentsko življenje vrhunske športnice v Združenih državah Amerike?

»Bilo je zelo naporno. Tam se res veliko trenira, ogromno je tekmovalni. Tekme med šolami si sledijo

morda manj pritiskov ob koncu leta, če si seveda prej redno opravljal svoje naloge.

Ti pa profesorji, če pokažeš voljo, z veseljem priskočijo na pomoč in ti gredo na roko. So zelo razumevajoči.

Za zabavni del študentskega življenja ni bilo veliko časa. Plavalci smo bili pač večji del šolskega leta zelo obremenjeni. Upoštevali smo pravila znotraj ekipe in moram reči, da smo bili pri tem vsi zelo dosledni. Nekaj več priložnosti je bilo le v času pred sezono, v septembru in oktobru. Moram pa dodati, da če ne bi odšla na študij v tujino, bi po srednji šoli nehala plavati. Pri nas je namreč zelo težko uskladiti kariero plavalca in študij.«

Lani ste sicer načrtovali odhod iz ZDA, zgodil pa se je vseeno nekaj mesecev prej, kot je bilo predvideno.

»Ha-ha. Ja, res je. Pobeg na vrat na nos. Letalsko karto sem kupila le tri ure pred letom, spakirala štiri leta življenja in odšla na letalo. Razlog je bila epidemija. Sprva, ko sem slišala, da je v Sloveniji že hudo, onstran luže še ni bilo panike. A situacija s covidom-19 se je tudi v Ameriki zelo hitro poslabšala. To je bil razlog, da sem se slaba dva meseca prej, kot sem načrtovala, vrnila v domovino. Redni del študija sem potem zaključila od doma, torej na daljavo. Brez težav, ker sem takšnega načina študija že bila vajena.«

Slovenski trenerji pogosto pravijo, da vsi naši plavalci, ki se odločijo za študij v ZDA, tam naza- dujejo. Kakšna je razlika v trenažnem procesu?

»Res je. Sama sem se tega dobro zavedala, a sem bila pripravljena tvegati. Tam je sistem drugačen. Trenira se ogromno, odnos med trenerjem in plavalcem pa je precej

Nasmeh ob čisto svežem dosežku leta 2014 Nastjo krasi tudi danes.

gu. Pripravila sem si jo v disciplini 50 metrov delfin. To je res veliko tekmovalje, mnogi nosilci kolajn so kasneje krojili sam svetovni vrh tudi v članski konkurenci. Odmevno je bilo tudi drugo mesto s člansko mešano štafeto na evropskem prvenstvu v kratkih bazenih na 4 x 50 metrov mešano v Chartresu v Franciji leta 2012. Pa številne mladinske mednarodne kolajne in tudi domači naslovi. Veselih trenutkov je bilo obilo.«

Pri petnajstih ste nepričakovano dobili priložnost za nastop na olimpijskih igrah. Je to občutek, kot da bi se odprla vrata raja?

»Seveda sem si enkrat želela nastopiti na OI kot večina športnikov, a leta 2012 olimpijskega nastopa nisem imela v načrtu. Formo sem tempirala za Evropsko mladinsko prvenstvo, potem pa sem kot ena najobetavnejših mladih plavalk dobila olimpijsko vstopnico. Novico sem sprejela na tekmovalju v tujini,

na dan vožnje na treninge v Velenje, spodbuda v vsakem trenutku, še zlasti v času kriz, pa seveda finančna podpora. Sestra Tamara je pa tako ali tako najbolj »kriva«, da sem začela s plavanjem. Ona je kot starejša začela prva trenirati plavanje in tako sem tudi sama končala v bazenu.«

V obdobju zlovesčega virusa so bili bazeni zaprti. Predvsem mladi plavalci so ostali brez možnos-

Ko je leta 2012 Nastja nastopila na Olimpijskih igrah v Londonu, sta bila v slovenski reprezentančni odpravi še dva športnika iz Krajevne skupnosti Griže. Oba judoista, Lucija Polavder in Rok Drakšič. Če bi njihove domove povezali v trikotnik, ta po zračni liniji ne bi imel niti pet kilometrov obsega. Griže so bile takrat res fenomen. To je zgodba za strani tudi kakšnega tujega športnega časnika.

Šempetrske odbojkarice tretje

T. T. PETRA UDRIH

Odbojkarice Odbojarskega kluba SIP Šempeter v Savinjski dolini so v težki in napeti končnici državnega prvenstva ponovile lanski uspeh.

Šempetranke so se razveselile tretjega mesta.

Zmago 3:1 (25/14, 25/19, 23/25, 30/28) so osvojile tretje mesto Državnega prvenstva 2020/2021. Šempetranke so po zmagi v Novi Gorici tudi na domačem terenu zadržale nalet nasprotnic GEN-I Volleyja in si okoli vratu zanesljivo nadele bronasto odličje, kar je izjemen uspeh, potrditev odličnega dela ekipe in celotnega kluba.

»Sipovke« so tako zaključile z nastopi na državnem parketu Sportklub prve odbojarske lige za ženske v tej sezoni. Opozorile so nase in dokazale, da si zaslužijo mesto med najboljšimi v državi in da gre za ponovno izjemno uspešen zaključek prvenstva, za izvrstno in konstantno ekipo z izjemnimi potenciali, s klubom z visokimi ambicijami. Na tekmah so večkrat pokazale neustrašnost pred močnimi nasprotnicami. Prikazale so nekaj izjemnih predstav in pričarale lepe zmage.

»Sipovke« so v končnici tudi po več kot deset dni dolgem premoru zadržale formo in potrdile prednost, ki so si jo priborile konec marca. Gostje iz Nove Gorice so sicer osvojile niz in bile celo blizu izenačenja na

2 : 2, a domače odbojkarice se niso predale niti pri rezultatu 21 : 24. Z rezultatom 30 : 28 so se veselile končne zmage in končnega tretjega mesta državnega prvenstva, kar je ponovitev izjemnega lanskoletnega rezultata.

Že enajsto leto zapored žensko člansko ekipo uspešno vodi trener Beno Božič, ki je po tekmi povedal: »Za nami je izredno turbulentna sezona, saj je bilo prvenstvo polno prekinitev in prestavljenih tekem. Termini tekem so se zaradi koronavirusa in preohlapnih pravil Odbojarske zveze Slovenije menjali tako rekoč iz dneva v dan, tako da je bilo tempiranje forme letos res izredno zahtevno. Menim, da smo svoje delo opravili dobro, mi je pa žal, da tega nismo unovčili z uvrstitvijo v finale državnega prvenstva, kar je bila pred sezono naša velika, morda pa vseeno malce preveč ambiciozna želja v boju z nekaterimi denarno res bogatejšimi klubi. Prav gotovo je na našo uvrstitev vplivala tudi banalna odločitev Odbojarske zveze Slovenije, saj smo morali za nas najpomembnejše polfinalne tekme sezone odigrati v treh dneh. Za drugo tekmo polfinala, po

nesrečno izgubljeni prvi tekmi, v tako kratkem času nismo več zmogli dvigniti forme na zeleno raven. Na koncu moramo vseeno biti izredno zadovoljni s 3. mestom na državnem prvenstvu, saj smo s tem znova, že tretjič, ponovili najvišjo uvrstitev kluba. Pohvaliti moram prav vse igralke, saj so se skozi vso sezono res trudile in znova pokazale, da prizadevnost na treningu in jeklena volja prinašata napredek. Zahvaljujem se tudi vsem v trenerskem štabu in vodstvu kluba.«

Strokovni vodja kluba Sebastjan Čilenšek je po ponovnem izjemnem uspehu povedal: »Za nami je sezona, v kateri smo vedeli, da bo zelo nepredvidljiva zaradi koronavirusa. Med sezono smo imeli zaradi korone tudi dve pavzi. Na koncu smo lahko veseli tretjega mesta v državi, saj imamo med vsemi štirimi ekipami daleč najmanjši proračun. Glede organizacijskega dela čez celotno sezono je bilo zaradi korone ogromno dodatnega dela, ki pa smo ga uspešno opravili. Na koncu je bil celotni trud poplačan z uspehom članske ekipe. Ja, gremo novim zmagam naproti.«

Odbojkašice v akciji

Lan državni prvak

T. TAVČAR

Lan Podpečan (na levi) je v finalu premagal Jaka Gaala iz KK Radvanje.

Karate klub Polzela je kot tehnični organizator izvedel letošnje člansko in veteransko državno prvenstvo v karateju v katah in športnih borbah. Potekalo je v Športni dvorani OŠ Polzela. Udeležba je bila zaradi covid-19 manjša kot v prejšnjih letih. Udeležilo se ga je le 63 tekmovalk in tekmovalcev iz 25 slovenskih klubov. Med temi so bili tudi tekmovalci iz Savinjske doline.

V športnih borbah je do 75 kilo-

gramov postal državni prvak Lan Podpečan iz Karate kluba Polzela. Pri športnih borbah do 68 kilogramov je to uspelo Kiti Smiljan iz Žalca (tekmuje za Karate klub Ljubljana). Drugo mesto v športnih borbah do 68 kilogramov je osvojila Nuša Žerjav iz Karate kluba Polzela in v športnih borbah nad 84 kilogramov Stefan Joksimovič iz Karate kluba Žalec. Tretje mesto v športnih borbah je do 68 kilogramov osvojila Nika Šenica iz Karate kluba Polzela in Timi Močnik iz Karate kluba Petrovčev.

Dve zmagi Hopsov v gosteh

T. TAVČAR

Aaron Carver (24), ki je bil v polzelski ekipi z 29 točkami najboljši

V nadaljevanju Lige Nove KBM v košarki so Hopsi gostovali v Kranju in premagali ekipo ECE Triglava z rezultatom 91 : 85, na drugem gostovanju pri ekipi Zlatorog Laško pa prav tako zmagali z rezultatom 98 : 73.

Košarkarji Hopsov s Polzele so se v Laško oziroma Hrastnik (zaradi prenove dvorane Tri lilije) odpravili z mislijo, da še lahko »ujamejo« domačo ekipo po številu zmag in resno konkurirajo za zadnje mesto, ki še vodi v četrtfinale Lige Nova KBM. Zaradi pomembnosti tekme sta ekipi prvi polčas odigrali zelo napadalno, ekipa s Polzele je dosegla celo 50 točk.

V drugem polčasu so gostje nadaljevali z visokim odstotkom zadetih metov (met Hopsov iz igre je bil na koncu 62-odstoten), Laščanom pa se je igra v napadu popolnoma ustavila. V drugem delu je ekipa Zlatoroga dosegala le 26 točk in na zmago preprosto ni mogla več računati, saj so bili Hopsi napadalno enostavno preveč razpoloženi in na koncu zmagali z visoko razliko.

Pri Hopsih je Aaron Carver odigral vrhunsko tekmo, saj je dosegel 29 točk. Josip Mikulič je dosegel 26 točk.

UTRIPOV HOROSKOP ZA MAJ 2021

OVEN

Po eni strani boste polni odličnih načrtov ter idej, vendar se bo zatikalo, ko jih bo treba spraviti v življenje. Videti bo, kot da vam v zadnji sekundi zmanjka moči. Delni »krivec« bo položaj Marsa, vašega glavnega planeta. Dobro se je zavedati, da boste morali v tem mesecu v vse vlagati bistveno več energije kot do sedaj. Tudi potrpežljivost bo večkrat na preizkušnji.

BIK

V prvih treh tednih meseca bo Sonce potovalo po vašem znaku. Zato bo vitalna energija odlična, prav tako tudi vaše počutje. Po mlaju, ki bo tokrat v biku 11. maja, boste odlično napredovali. Za pomembnejše odločitve so zelo pomembni prvi dnevi meseca, ko vas bo podpiral Merkur. Venera v vašem znamenju vas bo v prvi tretjini razvajala in vas naredila zelene v vseh pogledih. Dovolite si nekaj več.

DVOJČKA

Večji del meseca bo vaš vladar Merkur prehajal dvojčka. Zato boste izredno pronicljivi, mentalno živahni in sposobni visokih miselnih naporov. 29. aprila začne Merkur svojo retrogradno pot, ki bo vnesla v življenje nekaj zapletov in upočasnevanja dogajanja. 26. maja ob polni luni bo nastopil popolni lunin mrk. Zato bodite previdni. Od 9. maja dalje boste gostili Venero, kar je čudovita novica za zaljubljene in vse tiste, ki to še boste.

RAK

V maju boste imeli odličnega zaveznika v Marsu, planetu moči in energičnosti. Ta bo prav ves mesec potoval po vašem znaku in spodbujal vaš tekmovalni duh ter vam dvigoval energijo. V prvih treh tednih je čas odličnih nadgradnj vseh, kar želite doseči.

Prva tretjina meseca bo prinesla odlične dneve na čustvenem področju. Izkoristite ta čas za povezovanje z drugimi, za družabnost in srčne zadeve.

LEV

Pred vami je prijeten mesec, v katerem boste dobro napredovali pri svojih načrtih. Sodelovanje z okolico bo ob začetku in koncu meseca sicer nekoliko na preizkušnji. Še zlasti v zadnjih dneh maja bodite previdni, saj bosta popolni lunin mrk 26. ter retrogradni Merkur 29. maja povečala stres in možnost zapletov.

Več gibanja v naravi bo naredilo za vaše počutje ter zdravje pravi čudež. Dobro se boste počutili v družbi najdražjih.

DEVICA

Prvi trije tedni prinašajo veliko podporo vašemu delovanju, saj vas ščiti Sonce v sorodnem znamenju. Vaš vladar Merkur bo potoval po znaku dvojčkov od 4. maja dalje in omogočal izjemno dinamiko, ustvarjalna energija bo odlična, vaše sposobnosti komunikacije in pregovarjanja prav tako. Po mlaju, in sicer od 11. maja dalje se nakazujejo novosti.

Velika previdnost velja konec meseca zaradi luninega mrka in začetka retrogradnega Merkurja.

TEHTNICA

Razgiban in zanimiv mesec je pred vami. Veliko se bo dogajalo. Mogoče kdaj ne boste vedeli, kako naprej. Zato je bolje, da se ustavite. To velja zlasti za zadnje dni meseca, ko se odsvetujeta sprejem pomembnejših odločitev ter nakup večjih vrednosti.

Vaše družabno življenje bo prijetno, obetajo se krajše poti in kvalitetno preživeti prosti čas. Čustveno vas bo pomlad prebudila in odlično se boste počutili.

ŠKORPIJON

Prijeten mesec je pred vami, ki se ga lahko veselite. Več dinamike in dogajanja kot v preteklosti vas bo prebudilo in v nadaljevanju pomladi boste zadovoljni s svojimi dejavnostmi. Mars, ki potuje po sorodnem znamenju, bo pozitivno vplival tudi na vaše čustveno življenje.

Povečana privlačnost bo v vašo bližino pritegnila občudujoče poglede. Samski se lahko v tem času celo zaljubite na novo, vezanim pa se obeta lepa nadgradnja obstoječih razmerij.

STRELEC

Vaš vladar Jupiter se bo v sredini meseca maja premaknil v znak ribi, kar bo prineslo potrebo po umiritvi in spremembi vašega vsakodnevnega tempa. Še zlasti očitno bo to okoli 26. v mesecu, ko bo nastopil popolni lunin mrk in polna luna v vašem znaku. To napoveduje povečan stres ali mogoče celo spremembo v vašem osebnem življenju.

Večje število planetov v nasprotnem znaku napoveduje ta mesec potrebo po povečani potrpežljivosti. Tudi počasi se daleč pride.

KOZOROG

Mars, ki vam bo ves mesec nasprotoval, bo povečeval vaš nemir. Za svoj napredek boste potrebovali več moči in volje. Pri tem vam bo prirojena vztrajnost v odlično oporo. Po mlaju, 11. maja, boste želeli uvajati spremembe, vendar si vzemite več časa za njihovo uresničitev. Še zlasti se odsvetujejo večji nakupi konec meseca.

Na čustvenem področju bo najbolj prijetno v prvi tretjini meseca. Kasneje bo vaša pozornost usmerjena k praktičnim vidikom življenja.

VODNAR

Večja previdnost se svetuje čisto ob začetku meseca, ko bo prisotna konfliktna energija, kar se lahko negativno odrazi v najožjem družinskem krogu. Merkur v sorodnem znamenju že od 4. maja dalje omogoča odlično komunikacijo. Vaše ideje bodo zelo zanimive in tudi uporabne. Veliko gibanja ter dinamike vam bo pisano na kožo, dobro se boste počutili.

Na čustvenem področju se izkazuje več pozitivnih okoliščin. Če boste le želeli, se lahko lepo povežete s podobno mislečimi ljudmi.

RIBI

Izjemno zanimiv mesec je pred vami. Planet sreče, lepah priložnosti in vaš sovladar Jupiter bo v sredini meseca po dvanajstih letih vstopil prav v vaše znamenje. S tem pozitivnim premikom prihaja veliko optimizma, s pomočjo katerega boste lahko odlično napredovali. Pri tem vam bo v veliko oporo Mars, ki bo prehajal sorodno znamenje in vam dajal ogromno energije.

Zadnji dnevi meseca bodo stresni, zato bodite previdnejši.

Niki Franjo Keder, s. p., Migojnice 3, Griže, 090 44 33 in 090 64 35.
Horoskop je pripravila astrologinja Dolores,
(090 64 30 in 041 519 265 ter Facebook dolores astro).

Moj kraj moj »chef«

T. T. ARHIV VRTEC

Vrtec Vranksko že nekaj let sodeluje v projektu Turizem v vrtcu, kjer otroci spoznavajo, kaj nam nudi okolje, v katerem živimo. Letos ima ta projekt naslov Moj kraj moj »chef«.

Pomlad se je prebudila in v skupini otrok 4–5 so jo izkoristili tudi v te namene. Nabirali so trobentice, nanje piskali, jih jedli. Spoznavali so, da so zelo zdravilne. Zato so si pripravili bombone, ki pomagajo pri kašlju. Recept jih je navdušil. Delili so ga s skupino 3–5 in jih povabili, da si tudi oni pripravijo sladke bombone.

Na travniku pa niso opazili le trobentic, ampak je iz krtin prikukal tudi regrat. Odšli so na travnik, ki še ni bil pognojen in je daleč od ceste, ga nabrali in si za kosilo pripravili regratovo solato s krompirjem in jajci. Otroci so aktivno sodelovali pri pripravi obeh jedi, katerih sestavine nam podarja narava, hkrati pa spoznavali njihovo uporabnost.

Pri pripravi regratove solate

Ola vas farba

VAŠE ZDRAVJE, NAŠA SKRB

Ko smo že vsi mislili, da smo iz najhujšega, nas je spet udarilo. Ne, ne mislim na virus, ta nas tepe že vse leto. Zdaj konkretno mislim na vreme. Dež, sneg, zmrzal, mrzel veter, no, pa še popolna enajstdnevna zamera. Vse to nas je prisililo, da smo se zapirali med štiri stene in, hočeš nočeš, gledali tudi televizijo. Tisti, ki se nam ne da sprehajati skozi vseh dvesto in več programov, smo se pač bolj držali domače scene. In se jezili. Kamorkoli si preklopil, povsod si naletel na isto, oprostite, sranje. Ne vem, če so se na naši televiziji zbrali vsi zdravniki od blizu in daleč, vsi travarji, Pehte, pa tudi resne firme niso izjema, in se tako močno zavzeli za naše zdravje, da sem, vsaj jaz, od tega bombardiranja že prav bolna. In da bi nas prepričali o nadnaravni moči teh čudežnih izdelkov in zvrkov, so za svojo promocijo angažirali znane obraze, ki naj bi jim vsekakor morali, mi navadni laiki, stoodstotno verjeti. Helenca nas prepričuje, kako »špehožer« tabletko razgradijo maščobe, Natalija je najbolj zadovoljna s svojo gladko in mladostno kožo in seveda s kremo »ksihtofreš«, ki jo menda uporablja tudi Saška. Da so vsi ti vrhunski izdelki res oh in sploh, se lahko sami prepričamo, le poklicati moramo to in to številko, in to takoj, kajti zaloge so omejene. A mimogrede, te izdelke ponujajo že več mesecev, če veste, kam merim. Pa še to, če z izdelkom ne bomo

zadovoljni, ga lahko vrnemo, oni pa nam bodo povrnil denar. Torej to pomeni, da lahko kremo porabim. Če čez en mesec ne bom taka kot Natalija, vrnem »pakungo« in dobim denar nazaj.

Ampak drage in dragi moji, svoje zdravje bomo morali vzeti v svoje roke. Najprej bodo na vrsti mlajši, ki si bodo sami dregali po nosu in s pomočjo pručnega šolsko-medicinskega osebja ugotavljali, ali so pozitivni ali negativni. Pa to niti ni tako slabo, se bodo vsaj še kaj novega naučili. Saj šola je vendarle zato, da se kaj naučijo. In učimo se vse življenje, pa tudi star pregovor pravi, da več znaš, več veljaš. Vam povem, da se bomo počasi lahko tudi cepili sami, saj toliko zbadanja igel v roke, kot jih gledamo vsak dan skoraj pol dnevnika, ne vidijo niti študenti na medicinski fakulteti v času svojega študija.

In ko smo že pri virusu in cepljenju, ki nam povzročata toliko skrbi in težav. Pa vam povem, da, po moje, vseh teh dvomov in odklanjanj sploh ne bi bilo, če bi informacije o resnosti in potrebnosti cepljenja sporočala stroka, ne pa uradni ali neuradni govorec, ki se na medicinsko stroko spozna še manj kot pručena pomožna sestra Astra iz Zenice.

Pazite na svoje zdravje in lep pozdrav.

Ola Mar

VABIMO MLADE AVTORJE

(osnovnošolce, srednješolce in študente),
da pošljete svoje razmišljanje, pesmico ali morda
tudi fotografijo za objavo v Utripu Savinjske doline.

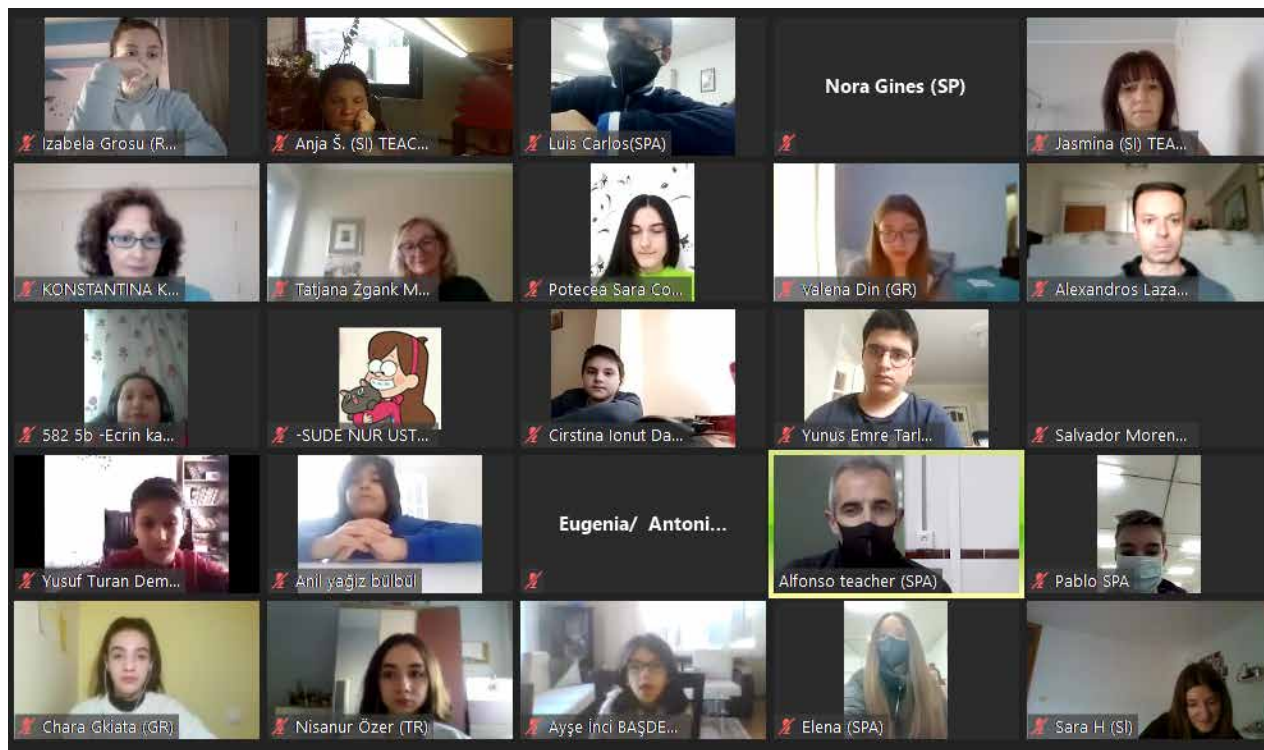
Vaše objave posredujete na utrip@zkst-zalec.si,
do torka 17. 5. 2021.

Prispevke za objavo bo izbrala odgovorna urednica.

Prvo virtualno srečanje Erasmus+

 L. K. ARHIV I. OŠ ŽALEC

V januarju je na I. OŠ Žalec potekalo prvo virtualno srečanje v okviru projekta Erasmus+.

V dvoletnem projektu, imenovanem **Stay healthy. Enjoy life. (Ostanite zdravi. Uživate življenje.)**, I. OŠ Žalec sodeluje s šolami iz Grčije, Romunije, Španije in Turčije.

Koordinatorica projekta na I. OŠ Žalec **Jasmina Vršnik** je povedala: »Na I. OŠ Žalec smo se izjemno razveselili prve vključenosti v mednarodni projekt šolskih partnerstev. Vendar nam je trenutna situacija nekoliko skazila veselje, ko smo ugotovili, da tistega najslajšega ne bomo tako kmalu doživeli. Ne bomo v živo poklepali z novimi prijatelji, ne bomo uživali v njihovi kulturi ter spoznavali običaje ... Ne šel! Lani jeseni smo se učitelji partnerskih šol začeli usklajevati in iskati najboljše možne rešitve. Upali smo na najboljšo, pripravljani smo bili na najslabšo. Začeli smo aktivnosti, ki smo jih načrtovali, vendar smo nekatere morali nekoliko prilagoditi trenutnim razmeram. Kljub vsemu delu pa smo želeli, da učenci navežejo stike. Zato smo jim organizirali popoldanski klepet prek TwinSpace portala, ki je zelo dobro uspel.«

Učence so motivirali k izmenjavi sporočil in tudi neformalnemu povezovanju prek socialnih medijev, je še povedala koordinatorica. »Odziv učencev nam je dal še dodatno spodbudo, da jih še bolj povežemo. Vključ-

no s situacijo, ki se ni izboljševala, smo se odločili, da ne bomo samo čakali, ampak bomo prvo srečanje izvedli v virtualni obliki. Ravno prvo srečanje bi gostila naša šola, zato smo prevzeli tudi organizacijo virtualnega dogodka. Prvo virtualno srečanje je tako potekalo v znamenju spoznavanja sodelujočih držav, mest in šol. Učenci so predstavili opravljene aktivnosti, ki so bile vezane na prvi sklop projekta – Aktivnosti na prostem za boljše življenje: učne aktivnosti na prostem, spoznanja o odvisnostih in promocija aktivnosti na prostem v boju proti odvisnostim. Med predstavitvami je bilo poskrbljeno tudi za aktivni gibalni odmor, za učenje slovenščine in sproščen klepet.« Srečanja se je udeležilo več kot 130 udeležencev prek videokonferenčne platforme Zoom.«

Kako pa so učenci doživeli to srečanje?

Nikola Škoflek, 7. d: »Bilo je zelo zabavno, naučil sem se veliko novega, predvsem o drugih državah. Lažje sem spoznal njihovo kulturo in navade. Všeč so mi bili kvizi in predstavitev o posameznih osebah. Naučil sem se nekaj novih besed in stavkov.«

Tilen Jezernik, 8. c: »Srečanje je bilo super, zelo veliko se nas je udeležilo. Spoznal sem veliko novih

stvari o drugih državah s samimi videi o drugih državah, predstavitvami, spletnimi igrami itd. Hkrati pa sem spoznal zelo veliko novih ljudi iz drugih držav, njihove narodnosti, kulturo, prehrano, navade ... Zelo smo se povezali in bilo je super.«

Lučka Krajnc, 7. a: »Srečanja za Erasmus+ sem se zelo veselila. Malo me je bilo strah, kako bo vse potekalo. Ampak že v četrtek, ko smo se poskusili vsi priključiti na Zoom, sem ugotovila, da je to zelo zanimivo. Ampak dan, ko bomo šele dobro začeli, je bil ponedeljek. Ta dan smo imeli predstavitev šol in kvize o državah. Drugi dan smo nadaljevali s predstavitvami in se pogovarjali. Tretji dan je bil najbolj zanimiv. Imeli smo predstavitev o aktivnostih, odvisnostih ... Vsem nam je bilo žal, da se je tako hitro končalo. Ampak že čez en teden smo na Instagramu ustvarili svojo skupino in si še vedno dopisujemo. Upam, da bom imela še veliko takšnih izkušenj tudi potem v srednji šoli in še kasneje.«

»Prav vsi udeleženci smo bili nad srečanjem navdušeni. Kljub digitalnim preprekam smo se odlično povezali v sproščnem delu in zabavi ter ugotovili, da z dobrim sodelovanjem in pozitivno naravnostjo zmoremo vse,« je še dodala koordinatorica Jasmina Vršnik.

Študentje in dijaki v programu prostovoljstva

 T. TAVČAR

V Območnem združenju RKS Žalec pristopili k načrtovanju skupnega prostovoljskega foruma »Savinjski superheroji«

Mladi prostovoljci Območnega združenja RK Žalec

V Rdečem križu Slovenije – Območno združenje Žalec smo se v zadnjih mesecih razveselili novonastale, organizirane skupine mladih iz šestih občin v spodnje-savinjski regiji. Skupina študentov in dijakov se je vključila v program

Ministrstva za javno upravo RS »prostovoljci, temelj organizacije« in pod vodstvom koordinatorja in mentorja prostovoljstva Tomaža Deželaka začela s prvimi humanitarnimi akcijami.

V februarju in marcu so mladi s Polzele, Braslovč, Tabora, Prebolde, Vranskega in Žalca izdelovali voščila ob dnevu žena, ki so jih odposlali po domovih starejšim ženam, o čemer smo pisali že v marčevski številki Utripa Savinjske doline.

Na pobudo KO RK Polzela so učenci OŠ Polzela in POŠ Andraž izdelali ptičke in nanje zapisali dobre misli. Izdelali so jih več kot 650. Ptičke z dobrimi mislimi so skupaj z manjšim darilom zapakirali ter jih z mladimi prostovoljci razvozili po domovih za starejše. Daril so se razveselili stanovalci Zavoda sv. Rafaela na Vranskem, stanovalci Doma upokojevcv Franca

Salamona Prebold, stanovalci Doma Nine Pokorn Grmovje in Doma upokojevcv Polzela.

Prostovoljka s Polzele pa je izdelala tudi velikonočne butare, ki so v zameno za prostovoljni prispevek odšle v roke podpornikom akcije. Prostovoljni prispevki so namenjeni za nakup in popravilo računalnikov za šoloobvezne otroke. Manjši del prostovoljnih prispevkov pa so dobili tudi mladi prostovoljci za svoje prihodnje humanitarne projekte.

Skupaj z Mladinskim centrom Žalec, Študentskim klubom Žalec ter drugimi društvi in organizacijami so v Območnem združenju RKS Žalec pristopili k načrtovanju skupnega prostovoljskega foruma »Savinjski superheroji«, katerega namen je vzpostavitev okolja in prostora za mladinsko ustvarjanje v spodnje-savinjskih občinah.

MLADI AVTORJI

Savinja

Glej, beli sneg tali se že
na vrhu mogočne gore,
že voda ledena po kamnu teče,
že voda hladna kot potok steče,
skoz pesek siv in gozd in zemljo,
ni kamna, ki ji oporeče.
Na koncu še čez slap Rinko skoči.
Z jezera ob vznožju v strugo se zlije
in reče: »Se vidimo, ko sneg znova Okrešelj namočil!«
Spet v toku močnejšem po strugi steče.
Savinja svetla, z gora si pritekla,
da bi nam v dolini pozdrave izrekla,
da bi v dolini poganjala mline,
poganjala mline, pojila živali in vodne turbine.

Tvoj tok je radosten in živ, ko tečeš mimo Polzele,
ob Polzeli tvoj tek je prešeren in mlad,
kot je prešerna dišeča pomlad,
a nemiren in močan,
saj bi na mestu obstal res nerad.
Tu so mostovi in so ljudje
in bloki kot domine v daljavi stoje,
a čistost tvoja te vseeno ne mine,
ko ob belem dnevu tečeš mimo še zelene te doline.
Savinja svetla, z gora si pritekla,
da bi nam v dolini pozdrave izrekla,
da bi v dolini poganjala mline,
poganjala mline, pojila živali in vodne turbine.

A čeprav tod, mimo Polzele tečeš modra in kristalna,
tvoja struga v Celju sivem temna je in kalna.

Tvoj tok vse življenje izgubi,
ko poln je nečistosti.
Naposled porjavi, obdan z bolečino tu domačih je ljudi.
Obdan je le še z industrijami.
In ko tečeš mimo blokov betonskih
in ko tečeš pod morbidnimi mostovi,
ki nad tabo se razpenjajo kot temna atmosfera,
še zadnjič v tvojih valovih jata sinjih rib žubori.
Savinja svetla, z gora si pritekla,
da bi nam v dolini pozdrave izrekla,
da bi v dolini poganjala mline,
poganjala mline, pojila živali in vodne turbine.
A če človek bi ne bil neumen in do tebe nespoštljiv,
tvoj tok tu mrtev bi ne bil.

Tim Cizej, Lara Kramberger, May Jerko Trkaj, Sara Andročec,
9. razred, OŠ Polzela

Z veseljem sem duhovnik in takšno življenje me tudi osrečuje

✎ D. NARAGLAV

V mesecu, ko praznujemo največji krščanski praznik veliko noč, smo se pogovarjali z dekanom Dekanije Braslovče, župnikom v dveh župnijah in soupraviteljem v eni, Damjanom Ratajcem.

V Preboldu že šestnajst let zelo uspešno deluje župnik Damjan Ratajc, ki je bil pred prihodom v Prebold tajnik takratnega mariborskega škofa in kasneje nadškofa in metropolita dr. Franca Krambergerja. V času svojega dosedanjega delovanja v Občini Prebold se je tako v preboldski kot reški župniji veliko postorilo. S svojo zagnanostjo, idejami, delavnostjo in vsem, kar se je naredilo, je dal velik pečat obema župnijama. Od lanskega leta soupravlja tudi Župnijo sv. Andraž nad Polzelo. Damjan Ratajc je tudi dekan braslovške dekanije, ki vključuje osem župnij. Vse to in pa minuli velikonočni prazniki, ki so zaradi zdravstvene krize bili drugačni kot običajno, pa vključuje tudi pričujoči intervju.

Damjan Ratajc izhaja iz vasi Dolga Gora, ki spada pod Župnijo Sladka Gora.

»Prihajam iz kmečko-delavske družine in sem tretji, najmlajši otrok. Brat, ki je leto dni starejši, si je ustvaril družino in živi na domačiji. Šest let starejša sestra je žal že pokojna, si je pa tudi ona ustvarila družino blizu doma. Mama je umrla pred letom in pol, oče pa je zaradi onemoglosti v Domu starejših občanov sv. Lenart v Lenartu v Slovenskih goricah. Če je le mogoče, ga obiščem vsak teden, čeprav je zaradi epidemije to nekoliko oteženo.«

nedelja je in ob nedeljah se gre k sveti maši. To je spadalo k dnevnemu redu. Tudi molitev je bila vedno navzoča v našem družinskem življenju. Kosilo se je začelo in končalo z molitvijo, od mize nismo odhajali po občutku,

»Če so ljudje za to, pa župnik ni, ni nič. Če je župnik za to, pa ljudje niso, tudi ni nič. Če pa oboji stopijo skupaj in so vsi za to, potem pa se lahko marsikaj naredi.«

ampak ko smo vsi pojedli in zmolili. Včasih je bilo sicer res težko čakati, danes pa vem, da je tako prav. Kosilo je obred, ko se družina zbere ob mizi in skupaj obeduje. To je čas za povezanost, za pogovor, za poslušanje drug drugega ...»

Že zelo zgodaj ste začeli razmišljati o duhovniškem poklicu ...

»Že kot čisto majhen deček sem govoril, da bom župnik. Če me je kdo vprašal, kaj bom, ko bom velik, sem vedno odgovoril: »Župnik bom«. To so vedeli doma, sorodniki, v šoli, v župniji. Nihče me ni silil v duhovniški poklic in nihče mi ni rekel: »Ti si pa butelj, da greš za župnika.« Lahko rečem, da sem pri odločitvi za duhovnika vedno čutil podporo. Decembra 1986 je na Sladki Gori

dijaški dom za tiste dijake, ki smo hodili na različne srednje šole in razmišljali o duhovniškem poklicu. V Malem semenišču nas je bilo takrat v štirih letnikih skupaj od dvajset do petindvajset dijakov. Po končani srednji šoli sem se leta 1991 vpisal na Teološko fakulteto v Ljubljani, stanoval pa sem v Bogoslovnem semenišču Ljubljana. To je ustanova, v kateri bivajo in se pripravljajo kandidati za duhovniški poklic. Leta 1991 se nas je iz vse Slovenije v prvi letnik bogoslovja vpisalo kar trideset kandidatov. Po dveh letih študija in bivanja smo mariborski bogoslovci šli v Maribor in tam nadaljevali s študijem teologije. V času študija teologije je naš, peti letnik bogoslovcev mariborske škofije, še posebej zaznamoval prvi obisk papeža Janeza Pavla II., ki je bil v Sloveniji od 17. do 19. maja 1996. V Mariboru takrat ni bilo diakonov, zato nas je škof Kramberger predčasno posvetil v diakone, da smo lahko asistirali pri sveti maši, ki jo je daroval papež Janez Pavel II. na mariborskem letališču. To je bilo posebno doživetje. Po maši se je sedaj že sveti papež Janez Pavel II. ustavljal v zaodrju in se rokoval z vsakim izmed nas. To je bila posebna milost in čast. Eno leto sem kot diakon pastoralno deloval v Župniji Vojnik, 29. junija 1997 pa me je škof Kramberger skupaj z drugimi diakoni posvetil v duhovnika in 6. julija sem imel novo mašo v svoji domači župniji na Sladki

Damjan Ratajc je duša preboldskega Aninega doma.

doživel. Kot tajnik sem spoznal vse duhovnike in župnije na področju mariborske škofije. Ko so imeli slovenski škofje »Ad limina« pri papežu Janezu Pavlu II., sem imel to milost, da sem somaševal pri papeževi maši v njegovi osebni kapeli, bil sem na osebni avdienci pri papežu in še kaj. Če ne bi bil tajnik, vsega tega in še marsičesa drugega ne bi doživel.«

Leta 2005 je umrl vaš predhodnik, župnik Franc Serec. Avgusta bo že 16 let, kar ste postali župnik v Župniji Sv. Pavla v Preboldu in hkrati tudi župnik Župnije Marija Reka. Kaj je za vas pomenilo prevzeti dve župniji in kako ste se vklopili v novo okolje in nove zadolžitve?

»Marca 2005 je nenadoma umrl moj predhodnik blagega spomina g. župnik Franc Serec. Takrat se je tudi meni iztekel mandat tajnika v Mariboru in bil sem vesel, da bom lahko šel za župnika. Čeprav mi je bilo v Mariboru lepo, je bila moja želja biti župnik. Leta 2005 se je to tudi uresničilo. Škof Kramberger me je imenoval za župnika župnij Sv. Pavel – Prebold in Marija Reka. Od lanskega leta imam v soupravi še Župnijo Andraž nad Polzelo. Mislim, da se mi ni bilo težko vklopiti v življenje župnij tukaj v Savinjski dolini, saj mama izhaja iz Andraža, sorodnike imam v Andražu, v Parižljah in tudi v Matkah. Z bratom sva hodila na počitnice k birmanskemu botru in botrci v Parižlje. Tako tudi v meni teče savinjska kri in mi je bila Savinjska dolina blizu, še preden sem prišel v Šempavlu. Res pa je, da nikoli prej nisem bil v Šempavlu. Življenje na župniji je res lepo, ker se srečujem z ljudmi, mlajšimi, starejšimi, vernimi in tudi nevernimi. Z veseljem sem duhovnik, in to življenje me tudi osrečuje. Ker so mi doma dali tudi delovne navade, mi tudi ni bilo težko prevzeti novih zadolžitve, ki so me doletele kot župnika dveh župnij.«

Česa ste se najprej lotili kot novi dušni pastir v Preboldu in Mariji Reki in s kakšnimi težavami ste se soočali na začetku svojega poslanstva?

»Najprej smo morali urediti učilnico za verouk in pa bivanjske prostore v zgornjem delu župnišča. Tege začetnega dela ne bi mogli, če ne bi stopili skupaj, če farani in ožji sodelavci ne bi pomagali. Ker pa smo bili skupaj, je vse lepo teklo in se tudi nadaljevalo. Iz enega dela smo šli na drugega. Sploh ne vem, če bi lahko rekel, da sem se soočil s težavami, iz katerih ne bi videl izhoda, ali pa da bi rekel, da to pa ne gre. Nikoli nisem podvomil, da določenih stvari ne moremo izpeljati. Če smo povezani z Bogom in z ljudmi, potem noben križ ni tako

težak, da ga ne bi mogli nositi. Potem nobena težava ni takšna težava, da ne bi mogli iti naprej.«

Zelo zagnano ste se lotili najrazličnejših del pri obnovi cerkve sv. Pavla in drugih cerkva, ki sodijo k vaši župniji. Kaj bi rekli o tem?

»No, nekaj smo naredili. Ne bi pa našteval, kaj vse. Vsi moji predhodniki so se trudili in po svojih močeh naredili največ, kar so v določenem času in v tistih razmerah lahko naredili. Če ne bi bilo mojih predhodnikov, duhovnikov, če naši predniki ne bi naredili tega, kar so naredili, potem tudi mi ne bi mogli narediti tega, kar smo naredili. Res pa je, da vse, kar smo naredili, in upam, da bomo lahko še kaj, delamo za župnijo

»Vse, kar smo delali in delamo, delamo s srcem in za ljudi. Vedno znova trkam na dobroto ljudi in jih prosim za pomoč. Ne prosim zase. Če bi prosil zase, potem ne bi prosil. Mislim, da to ljudje čutijo in tudi vidijo. Zato so darežljivi in mislim, da marsikdo ne daruje od svojega preobilja, ampak od tega, kar ima.«

in za ljudi, ki tukaj bivajo. Jaz ne bom ničesar vzel s sabo. Vse to ostane tukaj, tem ljudem in našim zanamcem.«

Posebno velik zalogaj je bila izgradnja Aninega doma. Kako ste se tega lotili in nasploh vsega drugega, povezanega z obema župnijama?

»Karkoli delamo, je v dogovoru z gospodarskim svetom župnije oz. ključarji. Pa naj bo to tukaj v Šempavlu, v Mariji Reki ali pa v Andražu. Ob raznih delih se spomnim na nadškofa Krambergerja, ki mi je večkrat dejal: »Če so ljudje za to, pa župnik ni, ni nič. Če je župnik za to, pa ljudje niso, tudi ni nič. Če pa oboji stopijo skupaj in so vsi za to, potem pa se lahko marsikaj naredi.« In tako je pri vseh delih. In tega načela se tudi držim. Brez soglasja najožjih sodelavcev ne gre in ne moreš narediti veliko. Glede Aninega doma velja reči, da smo se že jeseni 2005 s člani gospodarskega sveta župnije začeli pogovarjati, kaj narediti z gospodarskim poslopljem. Skupaj smo se odločili, da to gospodarsko posloplje obnovimo oz. preuredimo za pastoralne potrebe župnije. V ta namen smo ustanovili poseben gradbeni odbor. Zadali smo si, da ga v petih letih obnovimo. In to nam je, z božjo pomočjo in dobroto

Poleg maševanja svoje pastoralno poslanstvo opravlja tudi z blagoslovom ob najrazličnejših družabnih dogodkih, kot je med drugim vsakoletni festival potic.

Vaše otroštvo je bilo zelo lepo ...

»Bilo je takšno, kot je otroštvo vsakega otroka, kjer se družinski člani med sabo razumejo in se imajo radi. Doma smo na tromeji župnij Sladka Gora, Ponikva in Loče pri Poljčanah ter na meji občin Šentjur pri Celju in Slovenske Konjice. Ker uradno spadamo pod Občino Šentjur in KS Ponikva, smo morali otroci obiskovati osnovno šolo na Ponikvi, ki je od našega doma oddaljena sedem kilometrov. K verouku smo hodili ob sobotah v štiri in pol kilometra oddaljeno župnijsko cerkev na Sladko Goro, ob nedeljah pa smo hodili k sv. maši v Loče, ker je pol bližje kot Sladka Gora. Čeprav je bilo treba ob sobotah za obisk verouka vstati že ob pol sedmih, ob nedeljah pa za obisk sv. maše že pred šesto uro, ni bilo nič težko. Vedeli smo:

umrl župnik Franc Bizjak. Dober in svet duhovnik. Naslednje leto je na Sladko Goro za župnika prišel Ivan Rojnik, doma iz Braslovč. To je bilo ravno v času, ko sem bil v osmem razredu in se je bilo treba vpisati v srednjo šolo. Z atom sva šla k župniku Ivanu. Povedal sem mu, da bi rad postal duhovnik, in on mi je svetoval, da se naj vpišem na gimnazijo. Tudi če si slučajno premislim, imam potem odprte vse možnosti, da se lahko vpišem na katero koli fakulteto. In tako se je tudi zgodilo. Vpisal sem se na družboslovno gimnazijo, danes je to 1. gimnazija v Mariboru.«

Kakšno je bilo vaše življenje v času šolanja v semenišču, do posvetitve v duhovnika?

»V času šolanja sem stanoval v Malem semenišču. To je bil cerkveni

Gori.«

Katera je bila vaša prva služba duhovnika, preden ste postali tajnik škofa in poznejšega nadškofa in metropolita Franca Krambergerja v mariborski škofiji? Kakšno je bilo to vaše delo?

»Ko postaneš duhovnik, si najprej imenovan za kaplana, torej pomočnika župniku. Imaš verouk, sv. maše, deliš zakramente, pogrebe, srečanje za mlade ... Moje prvo kaplansko mesto je bila Župnija Videm ob Savi, kjer sem bil tri leta. To so bila lepa leta. Po treh letih kaplanske službe pa me je poklical škof Kramberger in mi dejal, da bom postal škofov tajnik. Na škofiji sem bil od leta 2000 do 2005. Tudi teh pet let je bilo zelo lepih. V tem času sem doživel in spoznal veliko lepega, kar kot duhovnik na župniji ne bi nikoli

Ljudi, tudi uspelo.«

Vse to je bil velik finančni zalogaj. Kako in na kakšen način ste pridobivali sredstva za posamezne projekte? Kako so se in se še v to vključujejo verniki in drugi donatorji?

»Res je. Vse investicije, ki smo jih imeli v zadnjih letih, so velik finančni zalogaj. Vsega dela ne bi mogli narediti, če se ljudje ne bi tako angažirali. Samo pri izgradnji Aninega doma so opravili več kot 7.000 ur prostovoljnega dela. Vse, kar smo delali in delamo, delamo s srcem in za ljudi. Vedno znova trkam na dobroto ljudi in jih prosim za pomoč. Ne prosim zase. Če bi prosil zase, potem ne bi prosil. Mislim, da to ljudje čutijo in tudi vidijo. Zato so darežljivi in mislim, da marsikdo ne daruje od svojega preobilja, ampak od tega,

»Življenje brez praznikov je kot dolga pot brez gostilne. Pusto in prazno.«

kar ima. Pri zbiranju denarnih sredstev tudi trkam na srca ljudi, da ob pogrebu namesto za sveče in cvetje darujejo npr. sedaj za naše nove orgle. V preteklosti smo organizirali tudi dobrodelne koncerte, ki so bili namenjeni za določeno stvar. Žal zaradi epidemije že drugo leto ni dobrodelnega koncerta, kar se pri finančni konstrukciji za naše nove orgle tudi pozna. Kljub vsemu verjamem in ne dvomim, da nam ne bi uspelo.«

Investicija v nove orgle v cerkvi sv. Pavla, ki naj bi bile blagoslovljene letos jeseni, je težka okrog 240 tisoč evrov. Gotovo se veselite novih?

»Seveda sem vesel, da bodo v našo cerkev prišle orgle, ki bodo primerne velikosti za našo cerkev. Orgle se že v polnem zamahu izdelujejo. Konec julija ali v začetku avgusta jih bomo postavili na kor. Če Bog dá, bo 24. oktobra blagoslov. Kako bo, bomo še videli. Vse je odvisno od razvoja epidemije covida-19. Ne glede na to, kako se bo razvijala epidemija in kakšne bodo omejitve, pa orgle gotovo bodo.«

Za nami so velikonočni prazniki, ki so že drugo leto potekali v neobičajnih razmerah zaradi korona krize. Kako se nasploh soočate s tem, kako poteka bogoslužje in kako ste izpeljali tokratno praznovanje velike noči, ki je največji krščanski praznik?

»Korona kriza je močno zarezala v življenje ljudi in skupnosti. Lani se je prvič v zgodovini krščanstva zgodilo, da so bile cerkve za veliko noč zaklenjene in smo duhovniki maševali brez navzočnosti ljudi. V cerkvi, ki ima skoraj 500 kvadratnih metrov, je

res čudno maševati brez navzočnosti vernikov. Kljub vsemu lahko rečem, da je bil ta poseben čas tudi blagoslovljen čas, saj sem ga izkoristil zato, da sem bil z Bogom bolj na dotik. Tudi letošnja velika noč je bila res lepa in bolj doživeta. Na pobudo faranke, ki mi je poslala SMS-sporočilo, kako bo Martin Golob obhajal blagoslov velikonočnih jedil, sem se odločil za t. i. »drive in« blagoslov velikonočnih jedil. Imel sem ga na vseh krajih, kjer bi ga imel tudi običajno. Ljudje so se pripeljali z avtomobilom na določen kraj (dvorišče Aninega doma, parkirišče ...), kjer sem najprej zmolil vse molitve, tako kot bi bilo v cerkvi, nato pa sem stopil do vsakega avta in blagoslovil košaro z velikonočnimi jedili. Tudi zaradi teh hvaležnih in veselih obrazov je bila letošnja velika noč še posebej lepa.«

Ste dekan braslovške dekanije, ki vključuje osem župnij. Kako vam uspeva vse to delo usklajevati?

»Kaj naj rečem? Z dobro voljo vse gre. Nič ni težko in da se, če se hoče. Potrebno je tudi malo usklajevanja in prilagajanja. Prilagodili smo ure svetih maš in zaenkrat je povsod tako, kot je bilo. Res pa je, da je zaradi tega v šempavlski fari en blagoslov manj.«

Zdravstvena kriza z nevidnim sovražnikom je močno ohromila življenje vseh nas, postavlja meje med ljudmi, vse manj je socialnih stikov. Kako to doživljate vi in vaši župljani?

»Da. Korona kriza, ki je tudi velika zdravstvena kriza, in ukrepi, ki so bili sprejeti, so močno zaznamovali naše življenje. Maske in razdalja. Ljudje smo se oddaljili. Med nami ni več osebnega – fizičnega stika. Pri maši si že od lanskega marca nismo podali roke pri pozdravu miru. Ljudje so brezvoljni in naveličani. V družini, kjer že prej ni bilo pravega odnosa, je sedaj še težje. Pri poročilih ne slišimo nič lepega. Vse te negativne informacije, ki nas spremljajo, vplivajo na naše počutje, zato je tudi več brezvoljnosti in duševnih stisk.«

Kakšne bodo cerkve po korona krizi, ko se bomo spet vrnil v normalo? Je po krizi pričakovati kakšno spremenjeno stanje glede obiskovanja svetih maš in drugih verskih dogodkov?

»Prav gotovo nas bo ta čas omejevanja zaznamoval. Zaznamoval bo tudi življenje Cerkve in župnijske skupnosti. Ne želim biti pesimističen, ampak bojim se, da marsikoga ne bo več v cerkev, k svetim mašam, k obredom. Rekel si bo: »Tudi tako gre«. Ja, seveda gre. Vprašanje pa je, kakšno je življenje brez bližine drugega, brez praznikov, brez srečanja, brez dogodkov. Kot sem neke prebral: »Življenje brez praznikov je kot dolga pot brez gostilne. Pusto in prazno.«

Ali nam lahko za konec pogovora morda zaupate še vaše želje in načrte za prihodnost?

»Hmm... Kot bogoslovec sem bil na štirinajstnevni praksi v župniji Št. Janž na Dravskem polju. Za prvi petek sem šel zraven župnika na obisk k eni gospe, ki je bila zaradi cerebralne paralize popolnoma nepokretna. Čeprav sama ni zmogla narediti nič, je bila polna življenja. Ta gospa je izžarevala življenje. Bila je nasmejana, dobre volje ... Želim, da bi med nami bilo kljub tej korona krizi, ki je tudi zdravstvena kriza, obilo pristnega veselja in dobre volje. Želim si, da bi bilo tega pristnega veselja in dobre volje tudi v Cerkvi. Osebo pa si želim, da bi bil dober duhovnik, da bom živel to, kar sem obljubil pri mašniškem posvečenju, da bom veroval, kar bom bral, da bom učil, kar bom veroval, in da bom živel, kar bom učil.«

Pomagajmo Nataliji spati brez strahu

D. NARAGLAV

Razpadajoča hiša, v kateri živi Natalija Veternik Škorjanec, je bila po oceni statika že pred dvajsetimi leti neprimerna za obnovo. Zato bi si Natalija rada uredila dom v sosednjem gospodarskem objektu.

Natalija pred hišo, ki se seseda sama vase in jo skupaj držijo le še jeklene vrvi.

V Zabukovici nad nekdanjimi rudniškimi rovi, kjer začetki rudarjenja segajo v zadnja desetletja 18. stoletja, končujejo pa se leta 1966, stoji hiša tridesetletne Natalije Veternik Škorjanec, ki ima hude zdravstvene težave, zaradi katerih ni zmožna za delo. Dobiva socialno podporo, ki pa ji omogoča le skromno preživetje. Denarja za popravilo hiše nima. Zgradba je v razpadajočem stanju ter okrog in okrog povezana z debelo jekleno vrvjo, da se ne zgrudi sama vase. Najhujše od vsega pa je, da Natalija vsak večer zaspri v strahu, saj ne ve, kdaj se bo kaj podrlo nanjo.

Njeno stisko, strah so prepoznali prijatelji in znanci in sprožili humanitarno akcijo z naslovom Pomagajmo Nataliji do nove strehe nad glavo. Prosijo vse dobre ljudi, da ji s skupnimi močmi pomagajo. Hkrati so spodbudili tudi Natalijo samo, da naj se za pomoč obrne na Rdeči križ Slovenije in Območno organizacijo RK Žalec ter druge institucije. Obrnila se je tudi na Utrip Savinjske doline, da o težavah, ki jo vsakodnevno morijo in jemljejo še tiste moči, ki jih ima, pišemo in ji tudi s tem pomagamo. Pri Območni organizaciji RK Žalec so odprli posebni transakcijski račun, aktivno ji pomagajo tudi Krajevna skupnost Griže, Občina Žalec, Center za socialno delo Žalec in drugi.

Življenje v razpadajoči hiši

Natalijo smo obiskali na velikonočni ponedeljek in se tudi sami prepričali, s kakšnimi težavami se sooča. Na daleč hiša ni videti tako problematična. Ko si jo ogledaš od blizu in spoznaš njeno notranjost, podstrežje in klet, razumeš, zakaj jo je vedno bolj strah. Po tleh v sobah so nameščene panelne plošče, da je topleje in varneje. Spodaj je klet, katere strop je razpokal zaradi pose-danja tal. Podprt je s stebri, a ni varen. Prav tako je hiša okrog in okrog speta z železno vrvjo, da se stene ne razprejo in podrejo. Podoben prizor je tudi na podstrežju, kjer je le golo ostrežje z opeko in nobene izolacije. Konstrukcija je povezana z železnim drogom, na več mestih pa so postavljeni tudi razni lonci, v katere ob večjih

nalivih kaplja deževnica. Še najboljši prostor v hiši je kuhinja, ki pa je tudi že zdavnaj odslužila svojemu namenu in bi bila potrebna temeljite prenove. V njej je štedilnik, ki je hkrati tudi peč za centralno ogrevanje, a si tega imena skorajda ne zasluži več, saj zaradi dotrajanosti le delno deluje. Neizolirana in razpokana hiša pa ima tudi veliko toplotno izgubo, tako da je kljub kurjenju v zimskem času v hiši kar hladno. Paradokso pa je, da mora Natalija zakuriti v štedilniku tudi v toplejših mesecih v letu, če hoče imeti v kopalnici toplo vodo, saj je ta vezana na centralno ogrevanje.

Hiša, ki je bila zgrajena pred 120 leti ter pred 50 leti še dograjena, se

varnostnika, a ni šlo. Naredila sem tudi MPK za socialnega oskrbovanca starejših, a me je hrbtenica izdala. Zavod za zaposlovanje me je poslal na invalidsko komisijo, ki je ugotovila zelo omejeno možnost za zaposlitev. Tako sem odvisna le od socialne pomoči,« nam z žalostjo na obrazu pove Natalija in doda, da je bila hiša, v kateri živi od svojega rojstva, last babice. Po njeni smrti je pripadla njeni mami in njej. Mama sicer živi drugje. Hčerki pomaga, kolikor lahko. A je tudi sama invalidka 3. kategorije z dvakratno operacijo hrbtenice in brezposelna, tako da se težko preživlja.

Vsakdo, ki želi finančno pomagati, lahko svojo donacijo nakaže na račun, odprti pri Rdečem križu OZ Žalec, in sicer na TRR: SI56 1010 0005 5598 261, SKLIC: SI00 2021 – Natalija. Natalija in njeni prijatelji, ki so sprožili to akcijo, bodo veseli tudi vsakršne materialne pomoči, storitvenih uslug in vsega, kar bi omogočilo uresničiti želeni cilj. Želimo si, da bi tudi Nataliji posijal žarek sreče in jo popeljal v lepše življenje.

zaradi slabih temeljev in nekdanjega rudnika pogreza, stene so razpokane in vlažne, streha pušča ... Natalija poskuša vzdrževati in popravljati, kar zmore, a vse to je le kaplja v morje. Vse to še dodatno slabo vpliva na njeno močno načeto zdravstveno stanje. 400 evrov socialne pomoči ji omogoča le skromno preživetje.

Rada bi delala, a ne more

Natalija pravi, da bi zelo rada delala, če bi ji zdravje dopuščalo. Že od rojstva dalje je zaznamovana s kroničnimi težavami. »Imam priročno srčno napako, trajne spremembe na hrbtenici, pogoste migrene, težave s krvnim tlakom in srčnim utripom. Pred nedavnim so mi diagnosticirali še astmo. Zaradi težav s hrbtenico pa me najverjetneje čaka še operacija. Ko sem bila stara štirinajst let, so na UKC Ljubljana ugotovili, da je moja hrbtenica v zelo slabem stanju in da bo do tridesetega leta še nekako šlo. Na žalost so imeli prav. Moje zdravstveno stanje se samo poslabšuje in obiskom pri specialistih ni videti konca. Zaradi vsega tega sem težko zaposljiva. Vsaka potencialna zaposlitev se običajno konča tako, da ne opravi zdravniškega pregleda. Trudila sem se, naredila NPK za

Hiša, neprimerna za obnovo

Hiša je po oceni statika, ki jo je podal že pred dvajset in več leti, neprimerna za obnovo. Zato Natalija razmišlja, da bi si nov dom uredila v sosednji stavbi – gospodarskem objektu, ki je sicer v grobem stanju, zgrajen pred tridesetimi leti. Ima pa močne temelje in nima znakov, povezanih s posejanim terena. Vsekakor bi bila potrebna nova streha, kakšna razširitev in vse ostale gradbene faze, da bi objekt lahko postal nov, varen in topel dom. Z novim domom bi se Nataliji uresničile najlepše sanje, saj bi zvečer lahko legla v svojo posteljo, ne da bi se bala, da bi kaj padlo nanjo.

»Upam na pomoč dobrih ljudi, vsake donacije bom neizmerno in od srca vesela. Hvaležna bom vsakemu posebej, če bom po tridesetih letih lahko mirno preživel in prespala noč,« še ob koncu našega obiska pove Natalija Veternik Škorjanec.

Od Natalije se poslovimo z upanjem, da bo s to akcijo prijateljev in vseh drugih, ki ji in ji bodo pomagali, bivala v razmerah, kakršne si zasluži človek v državi, ki se ima za socialno, solidarno, pravično in humano.

Franc Onič je ustvarjal »poezijo tihega človeka«

  D. NARAGLAV

Letos 30. januarja je minilo 120 let, odkar se je v Petrovčah rodil savinjski pesnik Franc Onič, 4. aprila pa je minilo že 46 let od njegove smrti.

Oba datuma sta priložnost, da se ponovno spomnimo na svojega rojaka in pesnika, ki so mu leta 2004 v Krajevni skupnosti Petrovče posvetili spominsko ploščo, leta 2018 pa jo tudi obnovili. Nameščen na je bila na tamkajšnji železniški postaji, kjer je bil Franc Onič tudi rojen. Ob obnovi železniške postaje pa je bila odstranjena in čaka, da jo znova namestijo na nekdanje mesto.

Leta 2004 je ob odkritju spominske plošče Kulturno društvo Petrovče pripravilo slovesno prireditev.

Spominsko ploščo sta odkrila Jana Naglič in Iztok Uranjek, prireditev pa je vodila Lidija Koceli (skrajno levo).

Spominsko ploščo, za katero si je med drugim zelo prizadevala knjižničarka Metoda Uranjek, sta odkrila takratna predsednica Kulturnega društva Petrovče Jana Naglič in predsednik Krajevne skupnosti Petrovče Iztok Uranjek, o Oniču pa je spregovorila takratna direktorica Medobčinske splošne knjižnice Žalec Anka Krčmar. Prireditev je povezovala Lidija Koceli, ki je Oničevo življenje raziskala v svoji diplomski nalogi. Povedala je, da je Oničeva poezija poezija tihega človeka, ki se ni nikoli rinil v ospredje. Odkritja plošče se je udeležila tudi pesnikova hči dr. Helena Novak, doktorica pedagoških znanosti, ki je o svojem očetu med drugim povedala, da se ga spominja kot zadržanega človeka, ki je bil zelo občutljiv za dogajanje okoli sebe in so ga bolele krivice, ki so se pripetile njemu in drugim. Bil je zelo resnicoljuben in najbrž je tudi to botrovalo njegovi hudi bolezni in prezgodnji smrti.

Oničeva življenjska in poklicna pot

Franc Onič se je torej rodil leta 1901 v Petrovčah v stavbi železniške postaje, kjer je bil njegov oče postajenačelnik. Kot družina niso dolgo živeli skupaj, saj je oče umrl, ko je bil Franc star tri leta. Z mamo in bratom se je kasneje preselili v Gotovlje, v mamino domačo vas. Tam je preživel svoja otroška in mladostna leta. Šolal se je na celjski gimnaziji, nato pa študiral biologijo na ljubljanski univerzi. Kot profesor je poučeval v Murski Soboti, na Ptujju, v Kočevju in Mariboru. Med II. svetovno vojno so ga Nemci internirali v Srbijo, kjer je dočkal konec vojne morije in okupacije. Po vojni se je vrnil na mariborsko II. gimnazijo, leta 1947

pa postal ravnatelj učiteljsča v Ljubljani. V letih od 1948 do 1950 je bil direktor Radia Ljubljana in krajši čas urednik kulturne rubrike Slovenskega poročevalca. Kasneje je postal ravnatelj VI. gimnazije v Ljubljani. Leta 1958 je nenadna kap prekinila njegovo poklicno pot. Ko je pozneje izgubil še vid, je živel odmaknjeno do svoje smrti 4. aprila 1975.

V literarno javnost je vstopil enaindvajsetleten z objavo pesmi Jekleno znamenje v Ljubljanskem zvonu. Njegove pesmi so kmalu postale družbenokritične. Prva njegova

iz poetove intimne bolečine (Rojstvo proletarskega otroka, Bajta za vasjo, Fabrika). Drugi del je organsko nadaljevanje socialne motivike in prinaša medvojne pesmi, predvsem izgnanske teme, prežete s koprnenjem po domačiji (Izseljena hiša, V pozni jeseni, Z dekletom v naročju). Najobširnejši je zadnji, tretji del z refleksno liriko, ki izpoveduje zrelo erotiko (Pozni cvet, Pelin), nostalgijo po mladosti in izgubljeni idili rodnega kraja (Domači kraj, Doma, Mrtvi dom) in naposled trpko, v odgovodi porojeno občutje neizživetosti in večnega iskanja smisla življenja in ustvarjanja (Moram, Luči na obali). Zaključni cikel sonetov je pravzaprav samo še miselno precizirana rekapitulacija Oničevega liričnega sveta, kakršnega so odkrili prejšnji razdelki. V tem pregledu Oničeve motivike sem skušal v oklepajih tudi izdvojiti najizrazitejše in poetsko najučinkovitejše pesmi,« je v prvem delu literarne kritike zapisal Mitja Mejak in nadaljeval: »Manj razgibana, vendar še vedno dovolj raznolika je tudi Oničeva literarna govorica. Sprva je Oničev pesniški izraz pod vplivom ekspresionistične metaforike, toda zanimivo je, da je že od vsega začetka umirjen in zlasti v formi močno discipliniran. Kmalu odločno prevladata realistična govorica in strogo urezana klasična štirivrstičnica, ki seveda tudi najbolj ustrežata Oničevi

Anka Krčmar ob govoru o Francu Oniču

stvarni, tihi refleksiji. V tej nekoliko monotoni izrazni strukturi, ki ob nekaterih narečnih oblikah postane staromodna, pa se vseeno tu in tam, povsod, kjer se ti zaadi že utrudljiva, pojavi presenetljivo lepa podoba ali celo drzna metaforična konstrukcija kot odmev na Oničevo kratkotrajno ekspresionistično preteklost. Vsekakor je zanimivo, da je kljub motivni razgibanosti in dokajšnjemu razponu Oničeva lirika vendarle v bistvu, v svoji inspiraciji izredno homogena. To je zelo tiha, skoraj pretiha, nikoli razburljiva izpoved, ki je vsaj v pretežnem delu prej izraz nekega intenzivnega in v svoji nemoči pretresljivega koprnenja po življenju kot pa aktivnega doživljanja samega življenja. Skoraj od prve do zadnje pesmi z redkimi, presenetljivimi izjemami, kjer zazvene drugačni. Oničevemu svetu nekam tuji groteskni toni (Pesem o črvih, Šolska pravljica), je emocionalna linija Oničeve zbirke ravna, brez krivulj in vzponov.

Franc Onič

Ta linearnost seveda razodeva umirjeno, zadržano lirično naravo, ki so ji tuji emocionalni ekstremi in drzna intelektualna ekvilibristika. Vsekakor je Onič v tej svoji lirični usmerjenosti izrazil in prepričljiv in vse, kar je v obsegu njegovega doživljajskega radija, zveni kot pristna izpoved preprostega (v žlahtnem smislu) in

poštenega človeka ...« je med drugim še zapisal Mitja Mejak o Oniču in njegovi poeziji.

France Onič je bil širše manj poznana literarna osebnost iz naše doline, a zagotovo je pustil pečat. Zato smo ob letošnji 120-letnici rojstva njemu v čast in spomin zapisali te besede.

Vitraj svetega Izidorja na Ponikvi

  D. NARAGLAV

V dneh pred veliko nočjo je župnijska cerkev na Ponikvi postala bogatejša za novo umetnino – za vitraj svetega Izidorja.

Barvno okno je nastalo v hvaležen spomin na dolgoletnega požrtvovalnega ključarja Cerkve sv. Pankracija Franca Kosa, ki je lansko leto umrl v devetdesetem letu starosti.

Ob njegovem slovesu so ljudje namesto sveč in cvetja darovali za postavitev novega vitraja. Na njem je motiv svetega Izidorja, zavetnika kmetov in kmečkega stanu. Avtor novega vitraja je umetniški obrtnik Marko Jerman. Ukvarja se s snovanjem in izdelavo oken iz barvnega in poslikanega stekla, ki so poznana predvsem v sakralni umetnosti. V tridesetih letih samostojne prakse je od zasnovane do izvedbe pripeljal več kot 250 posameznih oken, ob tem pa ves čas razvijal svoj prepoznavni slog, ki je trdno vpet v tradicionalno in ljudsko estetiko, močno prisoten pa je tudi vpliv secesijske umetnosti. Za njegove podobe je značilen neposreden nagovor. Poleg izdelave vitrajev, med katerimi je tudi nekaj manjših del s posebno motiviko, predvsem avtorsko interpretacijo motivov iz slovenske folklore, Marko Jerman, sicer doma v Godoviču v Občini Idrija, pogosto slika tudi na platno, ustvarja kiparska dela ...

V Cerkvi sv. Pankracija na Ponikvi so s postavitvijo vitraja svetega Izidorja tako pridobili že tretje njegovo delo. V prezbitteriju cerkve sta namreč barvni okni Antona

Vitraj svetega Izidorja je posvečen Francu Kosu, dolgoletnemu požrtvovalnemu ključarju Cerkve sv. Pankracija.

Martina Slomška in nekdanjega papeža Janeza Pavla II. Vse tri umetnine, a tudi sama cerkev, so vredne ogleda. So dobra spodbuda za obisk krajskega parka Ponikovski kras, ki poleg lepe kraške narave ponuja tudi bogato kulturno dediščino.

	IME NEMŠKEGA GRAFIKA IN OBLIKOVALCA AICHERJA	GRUNTARSKA DRUŽINA IZ TRILOGIJE IVANA POTRČA	TKANINA Z OSENČENIMI VZORCI, TUDI PREJA	PETER ADAMIČ	SESTAVIL Boris KOSIČ	KMET (POM.)	NEKDANJA ENOTA ZA MERJENJE IONIZIRAJOČ. SEVANJA	INDIJANSKI NAROD V BOLIVIJU	GOROVJE NA MEJI MED SRBUO IN ČRNO GORO (2352 M)	ŠPELA BRACUN	GLAVNO MESTO FRANCIE	ODMEV, JEK	HITER LOVSKI ALI ŠPORTNI PES	
	VOJAŠKI OBRAMBNI NASIP, STRELSKI JAREK								SLANINA (POG.)					
	ČLOVEŠKA UPORNOST	T							REKA V SUDANU VELIKA LEPA VEŽA					
	SLOVENSKI EKONOMIST LOJZE (R.1929)				ČAROVNICA V GRŠKI MITOLOGIJU NATRENIRAN ČLOVEK					NEMŠKI SLIKAR DITER REKA V ANGLIJI				
PRIPADNIK POANOV	HRVAŠKA IGRALKA BOŽIDARKA OČE (STAR.)						TURŠKI PESNIK MIR ALI-ŠIR? ŠRAUFČIGER						JUŽNOAMERIŠKI RASTLINSKI STRUP, KURARE	
													ŽIVAL, KI LETI PO ZRAKU	
KEMIJSKI ZNAK ZA FOSFOR	2	PISAVA NAJSTAREJŠIH PAPEŠKIH DOKUMENTOV	NEMŠKI FILOZOF GOTTFRIED WILHELM (1646-1716)	ALOJZ ZUPAN	PERZEJEVA MATI, ZEVSOVA LJUBICA V GRŠKI MITOLOGIJU	TON D. ZNIŽAN ZA POLTON	PTICA SEVERNIM MORIJ, NJORKA	ČUTILO ZA VID KEMIJSKI ZNAK ZA NATRIJ	KRAJ PRI RADEČAH	BAJKA, MITOS				
CEPINOV OKEL									LUČAJ, VRŽEK PLANOTA V ANGOLI					
PRISTANIŠČE V EGIPTU					POLET, ZANOS, VNEMA ANTON CEHOV				BISTVO, VSEBINA ZEMELJSKA OŽINA NA MALAKI					
ŽIVLJENSKO POMEMBNA TEKOCINA				VREČICA ZAPRTOTROŠNIC OTROŠKA ZABAVA				OTEKLINA V TKIVU, VODENA BULA	NAJVEČJI MORSKI SESALEC SLO.IGRALEC TREFALT					
KDOR SE UKVARJA Z RIBOLOVOM						OTOŽEN TONOVSKI NAČIN	TURŠKI NOGOMETAS BELOZGLU EMILIJA (LJUBKOV.)			KAREL OŠTIR VRSTA SADEŽA				
DANSKI PISATELJ HERMAN JOACHIM (1857-1912)					SREDNJA PLAST ŽILNE STENE (MED.)				S. AMERIŠKI PLES STEP MATEJ ANTOINC					
SODOBNIK KELTOV					MALTNA ZIDNA OBLOGA 12. ČRKA ABECEDA				MIKAVNOST, ŠARM, CAR					
NADELEŽNE GESLA	T								J. AMERIŠKA KUKAVICA					

RONA
Robert VASLE s.p.
Zgornje Roje 29
3311 ŠEMPETER v S. d.

ITENE: narod v Boliviji KREFLI: punt. družina FRAIT: hr. igralka MIJOT: slo. igralka OMBRE: vrsta tkanine NEVAI: tur. pesnik EMRE: tur. nogometaš SUEZ: pristanišče KURIALE: pisava MEDIA: žilna stena

Nagradna križanka AVTO RONA

Pokrovitelj križanke v aprilu je podjetje AVTO SERVIS RONA, Robert Vasle, s.p.. Rešitve križanke (samo geslo) pošljite izključno na dopisnicah na uredništvo UTRIP Savinjske doline, Aškerčeva 9 a, 3310 Žalec, do vključno 17.5. 2021

Rešitev križanke iz marčevske številke: HIŠKA-ZDRAVJA-IN-POGODBENA POŠTA.

Nagrajenci:

- Irena Železnik, Graščinska cesta 6, Prebold;
 - Zlatka Brinovšek, Andraž 157, Polzela,;
 - Urška Grabner, Gomilsko 37, Gomilsko.
- Nagrajenci bodo o prevzemu nagrad obveščeni s strani podjetja, ki nagrado podeljuje. Vrednost nagrad je 21 €, 13 € in 8 €.

Od smučarja do zbiratelja kulturnih elank

 D. NARAGLAV

V Migojnicah v KS Griže živi zanimiva oseba, ljubitelj in velik zbiratelj Elanovih smuč, 55-letni Janez Kloar.

Kultne »elanke« so že del slovenske kulturne dediščine, bi lahko rekli. Janez Kloar, ljubiteljski zbiratelj, pa s svojo zbirko ohranja spomin na nekdanjega paradnega konja slovenskega gospodarstva in slovenskega ter tudi svetovnega smučarskega športa. Če se spomimo še na Bojana Križaja, Roka Petroviča pa Ingemarja Stenmarka, na smučarske skakalce in druge uspešne slovenske in tuje smučarje, ki so tekmovali na Elanovih smučeh v nordijskih in alpskih disciplinah, je slika popolna.

Da je Janez Kloar, ki sicer živi sam, takšen ljubitelj in zbiratelj, je videti že s krajevne ceste skozi vas, saj so številni primerki postavljeni kot nekakšen okras ob steni stare stanovanjske hiše, v kateri živi. Ni samo zbiratelj smuč, ampak je bil v mladosti, pa tudi še sedaj, navdušen smučar. Ko je še obiskoval osnovno šolo v Grižah, se je navduševal nad smučarskimi skoki in tudi tekmoval skupaj z bratoma Debelak v Braslovčah. Njegov osebni rekord iz tistih časov je 48 metrov. Potem ko sta brata Debelak odšla v SK Ilirija, s čimer je nekako zamrl tudi braslovški klub, pa je Janez prenehal s skoki in se usmeril v alpsko smučanje, zlasti v smuk. Med drugim je tekmoval tudi v smuku treh dežel, Avstrije, Slovenije in Italije. Prejel je tudi vrsto priznanj in pokalov, in to na elankah 07, ki so

bile smukaške smuč. Sicer pa Janez še vedno rad smuča in tudi letos je s prijatelji smučal na Rogli, in to s smučmi, ki mu jih je pred devetimi leti na Golteh podarila naša nekdanja uspešna smučarka Nataša Bokal.

V zbirki tudi smuč astronautov Apolla

»Zelo sem vesel, da imam te njene smuč, ki so res dobre in mi nadvse ustrezajo, saj imam rad dolge smuč. Na Rogli sem se srečal s Primorcem. Ko je videl, kako dolge so moje smuč, mi je rekel, da je s takšnimi tudi on včasih smučal. Jaz pa sem mu z veseljem odgovoril, da s takšnimi zagotovo ne, ker so to smuč za superveleslalom in da je z njimi smučala Nataša Bokal. »A ja, tega pa nisem vedel,« je bil njegov odgovor. Jaz pa sem ob tem kar malo »zrasel« od zadovoljstva,« se je tega dogodka spominjal Janez. V hiši mi nato pokaže te smuč in še nekatere druge primerke, ki imajo večjo vrednost. Zato jih nima kar tako na prostem. Med njimi so nekaj posebnega še neuporabljene smuč brez okovja z imenom Apollo, ki jih je Elan izdelal za astronave Apolla 15. Gre za deveto vesoljsko odpravo s človeško posadko v Nasinem programu Apollo in četrto, ki je pristala na Luni. To posadko so sestavljali astronomi David R. Scott, Alfred N. Worden in James B. Irwin. Konec januarja

1972 so se prav ti astronomi ustavili tudi v Sloveniji. Med drugim so obiskali Ljubljano in smučali na smučišču Zatrnik pri Gorjah. Tam so prvič stali na smučeh in smučali na Elanovih smučeh z napisom Apollo. Janez je zelo ponosen, da ima v svoji zbirki takšne smuč. Ima pa še ene zanimive, sicer ne Elanove. Ne ve, kdo mu jih je prinesel. Tudi znamka je neznana, saj se imenuje Dunlop. Firma s tem imenom pa, kot vemo, izdeluje avtomobilске gume, žogice za tenis ... Morda je kdaj tudi smuč, kdo ve?

Smerokaz do domače zidanice, kjer so smučali in skakali v mladosti

Smuči so svojstven okras sicer stare, a tople hiše.

Zbiranje se je začelo na odpadu

»Zanimanje za zbiranje smuč je pri meni nastalo povsem slučajno. Enkrat sem namreč peljal na odpad razno kramo in se tam srečal z možakarjem, ki je poleg ostalega odpadnega materiala pripeljal tja tudi par smuč. Meni so bile smuč vseč in rekel sem mu, če mi jih da. Takoj je privolil in mi jih celo pomagal naložiti na prikolico. Tako se je ta moja zbirateljska zgodba začela. Ko so ljudje videli, da jih zbiram, so mi jih sami začeli prinašati. Še posebno veliko mi jih je pomagal pridobiti Grega Markovič,« je razložil Janez Kloar in me nato popeljal še v del

svojega gospodarskega poslopja, kjer ima še veliko Elanovih in tudi drugih smuč.

Na koncu obiska mi je pojasnil, kaj pomenijo napisi s smerokazi na drogu pred hišo. En smerokaz kaže smer za pol kilometra oddaljeno od Šoklc, kjer imajo zidanico in valovit travnik, na katerem so se smučali in si delali skakalnice, drugi smerokaz kaže proti 36 kilometrom oddaljenim Goltem, ki je bilo njegovo priljubljeno smučišče, tretji smerokaz pa je obrnjen proti avstrijskemu Kitzbuehelu, priljubljenemu smučišču številnih Slovencev.

Pod Homom izvrstne domače dobrote

 DARKO NARAGLAV

V drugi najbolj hriboviti vasici Občine Prebold, v Matkah pod Homom, ima svoj prostor pod soncem domačija Rakunovih.

Ivanka Rakun med policami z marmeladami, sokovi, sirupi ...

Gre za manjšo kmetijo, ki je širši javnosti postala poznana zaradi izvrstnih domačih proizvodov iz sadja in zelenjave, a tudi zelišč in drugih naravnih pridelkov. O kakovosti njihovih proizvodov pričajo številna zlata priznanja in znaka kakovosti, podeljena na sejmu Dobrote slovenskih kmetij na Ptujju.

Glavna akterka in nosilka dopolnilne dejavnosti na kmetiji Ivanka Rakun sicer še dela v podjetju Nivo Celje. Ob obisku nam razkaže nasade sadnega drevja, vrt, kjer bodo rasle jagode, nasade jagodičevja in domačijo z dvema stanovanjskima hišama in drugimi objekti, ki zaokroža-

premora tudi hišno prodajalno, kjer so police polne najrazličnejših proizvodov iz sadja in drugih sestavin, poleg je nova pripravljavnica in pakirnica njihovih izdelkov.

Osem let dopolnilne dejavnosti na kmetiji

Kmetija Rakun leži na nadmorski višini okrog 340 metrov in obsega okrog 11.000 kvadratnih metrov kmetijskih in dobrih 4.200 kvadratnih metrov gozdnih površin. To je daleč premalo, da bi se od tega lahko preživljali. Zato sta oba zakonca morala hoditi v službo. Mož Milan je zaradi zdravstvenih težav že več let invalidsko upokojen, Ivanka pa je še zaposlena. Ker je delo v službi precej stresno, se je pred osmimi leti odločila, da si na kmetiji najde neko sprostitev, ki ji je ob doseženih rezultatih prinesla tudi svojstveno zadovoljstvo. »Začelo se je spontano. Otroka sta šla od doma, viški sadja so ostajali. To me je poleg potrebe po sprostitvi pripeljalo do tega, da sem se lotila tovrstnega dela. Najprej sem delala za domače potrebe in za darila prijateljem, znancem, vse več pa je bilo takšnih, ki bi si želeli še kaj kupiti. Tako smo registrirali dopolnilno dejavnost na kmetiji,« na kratko razloži Ivanka svoje začetke in nadaljuje: »Travniški sadovnjak, ki ga imam od starih staršev, ohranjamo in negujemo še danes. Sadovnjak pa

tudi širim z novimi sadnimi drevesi, predvsem s starimi vrstami, kot so bobovec, carjevič, krivopecelj ... Poleg jablan imamo tudi druge vrste sadnega drevja, kot so hruške, slive, češnje, višnje, breskve, marelice. Zasajen pa imamo tudi intenziven nasad jagodičevja, in sicer dve tretjini je aronije, ostalo pa rdeči in črni ribez, maline in robide. Manjka pa tudi ne jagod, ki jih bomo še na novo sadili v prihodnjih dneh.«

Širok izbor sadja in izdelkov

Res širok izbor sadnega drevja in jagodičevja pa se kaže v njihovem pestrem izboru izdelkov. Plodove

Pogled na kmetijo Rakunovih

narejeni iz prvovrstnega sadja, ki je polno dozorelo doma in je zato pot iz sadovnjaka v kozarce ter steklenice zelo kratka.

»Poleg vseh marmelad, likerjev, sokov veliko vlagamo tudi pridelke

sti so primerni za spravilo v kozarce. Tam v družbi trsnega sladkorja, cimetrovih palčk, janeževih zvezdic, klinčkov in soka limone zorijo vse do sredine decembra, ko je primeren za uporabo. Je univerzalen kulinarični dodatek različnim jedem. Odlično se poda vsem jedem, od predjedi, juh, glavnih jedi, solat pa vse tja do sladice,« poudari moja sogovornica in našteje nekaj jedi z uporabo črnega oreha, kot so mesni ali sirni narezki, kremna grahova juha, poletna solata, carski praženec, črni oreh z divjačinskim mesom ali puranjo rulado, črni oreh s sladoledom ali zamrznjenim sadjem ...

Že peto leto pridelok kroji pozeba

Rakunovi prodajajo ob sobotah na celjski tržnici, nekaj malega tudi v eni od trgovin, sicer pa prodajajo na domu. Okrog 80 odstotkov vseh proizvodov so poslovna darila, ki so tako rekoč prisotna po vsej Sloveniji. Darila so zapakirana v najrazličnejše embalaže, med drugim so naredili tudi tako imenovano savinjsko culo. Vanjo in tudi v druga darila so dodali tudi še kakšen proizvod drugih kmetij, tako da je darilna zgodba še bolj zaokrožena.

Že nekaj let, tako pove Ivanka, jim nagaja narava, natančneje pozeba: »Že peto leto z izjemo lanskega smo priča pozebam. Letošnja nam bo zagotovo prepolovila pridelok. Češnje ne bo nič, prav tako ne višenj, pomrznile so tudi hruške, marelice, breskve. Pri malinah so poškodovani samo vrhovi in mislim, da iz tega še nekaj bo. Jagode in ribez so se ohranili, prav tako jabolka, če le ne bo še kakšne pozebe ... Sicer pa se bo kmalu pokazalo, kakšna je dejanska škoda.«

Ivanka med pogovorom v kuhinji

jablan predelajo v jabolčni kis, nekaj pa jih hranijo za ozimnico. Nad vse velika je ponudba svežih, domačih marmelad, likerjev, domačega žganja, naravnih sokov, svežega sadja ter ostalih izdelkov iz predelanega sadja in zelenjave. Med marmeladami je bogata paleta okusov iz jagod, marelic, borovnic, ribeza, fig, sliv, višenj, aronije, gozdnih sadežev ... Enako to velja za sirupe, ki so narejeni še iz bezga, malin, mete in melise, smrekovih vršičkov in trpotca. Sokove naredijo iz jagod, aronije, breskev, malin, višenj, korenčka, ki mu dodajo jabolka ali breskve. Posebnost njihovih izdelkov je, da so

z domačega vrta. Na naših policah je tako pindžur, ajvar, lutenica, pekoči čili, v olivnem olju vloženi sušeni paradiznik, več vrst čatnijev, česen z zelišči ali čilijem, čemaž v bučnem ali olivnem olju, čebulček v kisu in vložene gobe, ki jih tu okoli ne manjka, če je dobra gobarska letina,« z nasmehom doda Ivanka in nam podrobneje opiše še posebni proizvod črni oreh v sladkornem sirupu. »Pripravljamo ga iz zelenih orehov po dolgotrajnem in dokaj zapletenem postopku. Priprava se začne že sredi junija, ko so orehi še zeleni in primerni za obdelavo. Po petinštiridesetih dneh vsakodnevne pozorno-

Peta pozeba v zadnjih šestih letih

 T. TAVČAR

Letošnji izpad na Sadjarstvu Mirošan bo okoli 80-odstoten.

Zadnja leta prihaja zaradi milejših zim in daljših toplih obdobij do prehitrega začetka vegetacije. Tako se je zgodilo tudi letos. Jablana že skoraj cveti in je zato občutljiva na temperature pod $-2\text{ }^{\circ}\text{C}$. Temperaturni preobrat, ki smo ga zabeležili kmalu po veliki noči, je ponovno prinesel pozebo.

Direktor Sadjarstva Mirošan Vlado Korber je ob zadnji pozebi na Sadjarstvu Mirošan v Kasazah pri Petrovčah povedal: »V sredo, 7., in četrtek, 8. aprila, zjutraj je bilo pri nas od -5 do $-7\text{ }^{\circ}\text{C}$, v petek, 9. aprila, pa $-3,5\text{ }^{\circ}\text{C}$, tako da je bilo oroševanje potrebno vse tri dni. To je

že peta pozeba v zadnjih šestih letih. Kakšna pa bo dokončna škoda, bomo videli šele v prihodnjih dneh. Bojim pa se, da bo precej višja kot lani, ko je bil izpad sadja oziroma jablan okoli 30-odstoten. Po moji oceni bo letošnji izpad pri nekaterih sortah do 80-odstoten.«

Od 140 hektarjev sadovnjakov imajo na Sadjarstvu Mirošan 17,5 hektarja opremljenih s protislanskim oroševanjem. Ta način zaščite se izkazuje kot najbolj uspešen. Problem pa je v zagotovitvi vodnega vira, saj je treba načrpati veliko vode v kratkem času, kar pomeni visoke stroške črpališča in cevovodov.

S protislanskim oroševanjem so sadjarji poskušali zmanjšati škodo zaradi pozebe.

Vina odlična

 T. TAVČAR

Kljub koronakrizi so člani Društva savinjskih vinogradnikov tudi letos organizirali delovno pokušino lanskih vin, na katero so povabili specialistko za vinarstvo iz Kmetijsko-gozdarskega zavoda Maribor Tadejo Vodovnik Plevnik.

Skupno je pregledala blizu petdeset vin, večinoma belih sort, med katerimi jih je bilo kar nekaj, ki nakazujejo, da bodo postala odlična vina. Za dokončno oceno je še prezgodaj. To bodo vinarji dobili na ocenjevanju vin. Vendar pa so dobili nekakšen vtis o tem, kakšna vina so letos pridelali.

Med temi je bilo tudi nekaj pomanjkljivosti in napak, ki pa se jih še da odpraviti. Prav temu je namenjena ta delovna pokušina. Žal pa ocenjevanju letos niso mogli prisostvovati vinogradniki. Društveno ocenjevanje vin bo konec tega meseca.

Epidemija vpliva tudi na stanje duha

D. NARAGLAV, B. PLAZNIK

Za mnenje o tem, ali epidemija, ukrepi, povezani z omejitvijo gibanja in življenja, manj druženja vplivajo na stanje duha, na psihično stanje, na obnašanje in počutje ljudi, smo tokrat vprašali naključno izbrane Savinjčane. V dneh, ko se čedalje bolj sliši, da je dolgotrajna epidemija z vsemi prepovedmi povzročila tudi psihične posledice ali vsaj veliko krizo stanja duha, so nam anketiranci to tudi potrdili.

Marija Kreča, Žalec: »Zelo slabo doživljam tole obdobje. Sama nisem nikoli veliko hodila v družbo, pa vendar pogrešam te stike z ljudmi. Vsi so brezvoljni. Nihče se nima volje niti pogovarjati. Zelo je vse zamorjeno. Ljudje so tudi prestrašeni. V medijih vsakdo govori nekaj drugega. Poslušala sem na televiziji tri ljudi, pa je imel vsak od njih drugačne podatke. Komu sedaj verjeti? Samo strašijo nas. Bolje je nič gledati. Mladim je izredno hudo. Sin nečakinje je bil zelo uspešen plavalec, sedaj ne more več trenirati in je izgubil voljo do vsega. Popustil je v vsem. To obdobje je zelo slabo, še posebej za otroke. V prihodnosti ne vidim nobenega optimizma. Dokler nam bodo tako vladali, ne moremo upati na bolje.«

Slavko Grm, Griže: »Koronakriza nas je prizadela na vseh ravneh, ljudje se drugače obnašajo kot prej bodisi drug do drugega kot tudi do samega sebe. Manjka nam druženja, ki nam ga v Grižah pred korono ni manjkalo. To sem kot hišnik doma Svobode in tudi letnega gledališča Limberk doživljal. Sedaj ni ničesar, nobene prireditve, nobene razstave ... To nas nekako odtuja. Ljudje si želijo ponovnega društvenega življenja, ki je skorajda povsem zamrlo. Ni prireditve niti vpkvskih in gledaliških vaj in ne drugih aktivnosti, ki so nas združevale, razveseljevale in bogatile. Vprašanje je, kako bo vse skupaj na novo zaživelo, ko bo te epidemije enkrat konec. Tolikšna nedejavnost človeka poleni. Sam glede na leta in delo, ki ga imam, nimam nekkih težav s psiho in dolgočasom.«

Saša Zidanšek Obreza, Tabor: »Vsekakor je ta korona slabo vplivala na psiho in počutje ljudi. Tudi name, saj moram priznati, da so omejitve sprva predstavljale zame kar velik šok, saj sem se na trenutke počutila kot v kletki. V tem obdobju sem zato še posebej srečna, da sva si z možem ustvarila veliko družino in sem bila tako ob najinih štirih navihancih občasno deležna še dodatnih doz veselega živčava. To se je zgodilo prav zaradi teh tistih ukrepov, ki so se nanašali na delo od doma, pouk na daljavo in zaprtje vrtca. Na ta način je pomanjkanje stikov na eni strani in več stikov na drugi strani vsaj delno uravnotežilo situacijo. Ker v določenem obdobju ni bilo možno potovati izven občine in regije, sem svojo fotografsko strast pač bolj intenzivno udeležala na relaciji Žalec, Tabor, saj mi je na srečo ravno služba omogočala, da sem lahko potovala vsaj med tema dvema občinama in odkrivala doslej še neodkrita detajle naše lepe doline. Tudi v službi je bilo naše poslovanje deležno sprememb, predvsem omejitev na področju sprejema strank. Te so bile primorane v večini primerov urejati zadeve preko telefona in e-pošte, vendar z dobro voljo ni nič nemogoče.«

Jožef Podmiljšak, Levec: »Petdeset let sem bil obrtnik in sem moral na koncu zaradi razmer, v katerih se nahajamo, zapreti svoje podjetje. Moram povedati, da moje razpoloženje ni najboljše. Doživel sem infarkt, nerazložljivo zastrupitev ledvic in še kolk sem si zlomil. Vse se je nakopilo. V Levcu imam kmetijo. Imam konje. Vendar nimam naslednika. Sina zanimajo druge stvari. Moral bi se spociti, a imam dvaindvajset hektarjev zemlje in moram vse urejati. Nič dobrega nimam za povedati.«

Marija Petrovec, Griže: »Več kot leto dni se vsak bolj ali manj sooča s strahom, ki nam ga ta virus povzroča. Strah je vladar naše ranljivosti in uklonljivosti. Zagotovo virus poseže po najsibkejših, vendar zavoljo tega dejstva vladni ukrepi niso niti prepričljivi za javnost, še manj učinkoviti. Zameriti jim je skrajno destruktiven pristop s pomanjkanjem neodvisne besede medicinske stroke. Kot uslužbenka vrtca se zavedam, da vsi zaposleni starši potrebujejo delujoči vzgojno-izobraževalni sistem za svoje otroke in da ni bolj ali manj pomembnih poklicev, ki bi lahko narekovali, da v času popolnega zaprtja delujemo samo za najnujnejše primere. Prav zato je omogočanje varstva, pri zdej že tretjem valu izrednih ukrepov, skrajno diskreditirano. Poleg tega je zaslediti, da imajo prednost otroci staršev, ki so zaposleni po večini v javnem sektorju, medtem ko se zaposleni v gospodarstvu že lahko nekako znajdejo, čeprav vsem nam režejo kruh. V ozadju pa vlada pozablja na vse socialnopsihološke stiske, ki bodo povzročile zagotovo veliko več škode na populaciji otrok in mladostnikov, kot jo iz zdravstvenega vidika povzroča epidemija sama.«

Andreja Potočnik, Polzela: »Ljudje so na splošno bolj slabe volje. Sploh zato, ker se ne morejo več družiti tako, kot so bili navajeni včasih. Včasih smo se lahko s prijatelji dobili na kavi. Sedaj se zadržujemo bolj doma. Za zdaj pri svojih znanjih ne opazim ničesar takega, da bi bili v kakšni stiski. Se je pa marsikdo odvadil gostiln (smeh), to pa zagotovo. Sem mlada mamica in imam dovolj dela z dojenčkom in niti nimam časa razmišljati o teh stvareh.«

Patrik Pavel, Tabor: »Nedvomno bodo zaprtje države in vsi drugi ukrepi, ki omejuje druženja, pomanjkanje socialnih stikov, društveno življenje, imeli zelo negativne učinke tudi na stanje duha. Sam delam v taborski osnovni šoli in imam pomoč pri učenju in varstvu tako, da vem, kako je bilo šolanje na daljavo za mnoge precej stresno. Še zlasti za tiste, ki niso imeli dobrih pogojev za internetno povezavo in se posledično niso mogli tako dobro vključevati v učni proces na daljavo. Pridobljeno znanje pa bo zagotovo slabše, kot če bi bili v šoli. Prav tako so prav vsi pogrešali medsebojno druženje, in ko so po nekaj mesecih spet prišli v šolo, so bili zelo veseli in razigrani, in sicer zlasti tisti, ki so že prej bili bolj živahni. Name ta koronačas ni toliko vplival, če izvzamem, da smo v družini preživeli korono. Doma sem na hribovski kmetiji in že tako bolj odmaknjen od običajnega utripa v dolini. Vsekakor pa tudi jaz vedno bolj pogrešam nekdanji utrip življenja in bi si želel, da čim prej spet normalno zaživimo.«

Milorad Novaković, Griže: »Živim večinoma v Italiji. Tam je čisto drugače kot tu. Tam se ljudje bolj svobodno gibljejo, čeprav imajo veliko mrtvih. Malo jih zapirajo, deset do petnajst dni, pa jih spet odpirajo. Da bi pa v Italiji zaprli kafič, to je nepojmljivo. Vendar vsi nosijo maske zunaj. Tega sem se tudi sam navadil. V Italiji so ljudje nezadovoljni, vendar niso depresivni in nasilni zaradi covid-19. Mladi malo protestirajo, kar je normalno. V Sloveniji opazim več depresije. Ni glasbe. Tukaj je pravo mrtvilo.«

Marjeta Strožič, Prebold: »Kakorkoli že, gre za izgubljeno leto. Korona je naredila svoje in posledice so vidne na vseh področjih, tudi na duševnem stanju ljudi vseh starosti. Kaj vse se bo še pokazalo pri otrocih zaradi dolgotrajne odsotnosti od normalnega pouka, ki ga šolanje na daljavo nikakor ne more nadomestiti, bomo pa videli v naslednjih mesecih. Vsekakor opazam že zdaj, da se otroci težje umirijo in zberejo kot prej, so morda bolj razdražljivi in manj zainteresirani za kakšno stvar kot pred korono. Najbrž pa tudi znanje ni takšno, kot bi lahko bilo, vsaj pri nekaterih. Bilo pa je to šolsko leto in že prejšnje, ko še ni bilo korone, precej stresno tudi zame, saj se je na šoli, kjer sem zaposlena gradilo in ni bilo normalnih pogojev. Kot knjižničarka sem se ubadala z uvedbo programa Cobis, v katerega je bilo potrebno vnesti kar 48.000 knjižnih enot. Zaradi tega razloga zdravstvena kriza name ni toliko vplivala, saj je bilo dela veliko, prav tako pa se izogibam poročilom, da se ne bi po nepotrebnem jezila.«

Milja Djurdjevič, Polzela: »Sem v pokoju in si naredim, da mi je fajn. Nisem še prebolel koronavirusa. Ljudje so slabe volje. Eni ljudje so zaskrbljeni, ker nimajo denarja, drugi zato, ker so izgubili službo. Veliko se jih v teh časih poda v pijančevanje. Pogrešajo bifeje. Zelo me moti, da je občina zaprta in upokojenci ne moremo plačevati poloznic, saj nam pride zelo prav, če lahko prihranimo kakšen cent. Ne zdi se mi prav, da če tovarne delajo, zakaj ne bi delale tudi šole. Pa zelo mi je bilo hudo, ko so bile zaprte meje občin, ker imam v Žalcu hčero.«

Elizabeta Kos, Ponikva: »Epidemija covid-19 je močno zarezala v vsa področja človekovega bivanja. Močno vpliva na naše vedenje tako na družbeni ravni kot tudi na osebnosti. Bližina, ki je naša najgloblja potreba, je tako postala grožnja za nas in za druge. Spopadanje s pandemijo se odraža tudi v psihičnem stanju ljudi – prisotna je negotovost, strah, pritiski. Posledično se povečujejo duševne motnje. Sama v teh časih načrtno skrbim za psihično stabilnost z dejavnostmi, ki me sprostitijo, bogatijo ter krepijo zdravje. Zelo rada hodim v naravo, kar Ponikovski kras s svojo lepoto omogoča. Veliko berem. To me sprosti in omogoča miselna potovanja v druge svetove. Veliko zavetje mi predstavlja tudi družina, kjer smo v času korone utrдили medsebojno povezanost. V teh časih se izdatno poslužujem tudi sodobnih komunikacijskih sredstev. Iskreno si želim, da bi bilo cepljenje kot ključni dejavnik omejitve epidemije uspešno in bi čim prej dosegli potrebno precejšenost. Tako se bodo med ljudmi ponovno lahko začeli vzpostavljati občutki varnosti, blagostanja, miru in zaupanja.«

Vlado Vrbovšek, Braslovče: »Tole obdobje je dolgočasno. Meni se razpoloženje niti ni spremenilo. Opazam, da se ljudje držijo kar bolj vsak zase. Ne vem ali so ljudje prestrašeni. Ni jih videti veliko naokrog. Zdi se mi, da pa držijo, da je čedalje več nasilja v družinah in nasploh kot opazam tudi iz novic. Na otroke tole vse skupaj zelo slabo vpliva. Po mojem mnenju bi morali biti malo več v kavarni, ker učenje doma je veliko manj učinkovito, kot pa če so otroci v šoli. Imam vnuko doma in to vidim.«

Mirela Sofič, Prebold: »Zagotovo je ta koronakriza marsikomu spremenila življenje, obnašanje, povzročila duševne stiske ... Če sem iskrena, name ni toliko vplivala, vsaj ne v smislu duševnosti, saj imam družino in sem se posvečala sinu, ki sicer hodi v vrtec, in možu, ki je zaposlen kot šofer tovornjaka in vozi po Sloveniji. Glede na to, da sem tukja in da sem že štiri leta od doma, kaj bistveno drugače ni. Mi je pa bilo kar težko, da v času zaprtosti z možem nisva mogla obiskati svojih staršev in sorodnikov v Bosni. Letos januarja smo po dolgem času bili nekaj dni skupaj, to pa je bilo tudi vse. Se pa slišimo po telefonu, a to ni isto kot druženje v živo. Zaradi korone pa tudi stiki v okolju, kjer živim, sedaj niso takšni, kot so bili prej, ko smo se pogostejše družili ob kavici doma ali v kavarni. Želim si, da bi čim prej bilo po starem. Tudi sin občuti, da je drugače, saj se v vrtcu ne more družiti s prijatelji, ki so v drugem oddelku.«

Lojze Funkl, Griže: »Jaz imam majhno kmetijo in imam zelo malo stikov z ljudmi. Ne opazim kaj posebnega. Sam se zelo fajn počutim. Mogoče bi žena povedala kakšna opažanja, ker bolj hodi na sprehode. Jaz imam doma veliko gibanja, saj imam veliko parcelo in veliko delam. Po naravi sem optimist in tudi trden realista. Brez posebnosti se mi zdi tole obdobje. Mogoče zato, ker živim bolj na samem. Spremljam novice, v glavnem na spletu. Preberem veliko slabih novic. Sploh v Slovenskih novicah je samo kriminal.«

Franc Tratnik, Galicija: »Ta epidemija nas je močno obremenila in v marsičem spremenila življenje. Vse skupaj traja že res dolgo in težave se samo še stopnjujejo. Prihaja tudi do tragičnih primerov, povečalo se je število samomorov, nasilja v družinah in tudi nasploh je veliko. Ljudje smo družabna bitja in si želimo druženja, svobodnega odločanja in vsega, kar bogati naše življenje. Tudi sam na sebi čutim, da mi nekaj manjka, da sem omejen, da se ne morem normalno družiti, posedeti z ženo, krajani in prijatelji ob kakšni kavici v kakšnem lokalu. Zato komaj čakam, da bo znova spet kot nekoč. A ne zaradi kavice kot take, ampak zato, ker bo ta kavica imela popolnoma drugačen okus zaradi ponovne svobode gibanja in življenja. Tega si vsakdo res želi, tudi vnkunja, ki je gimnazijka in pravi, da je šolanje na daljavo zanjo kot nekakšen zapor. Včasih so bili veseli, če ni bilo treba v šolo, sedaj pa se je veselijo. Včasih bi temu rekli narobe svet, a korona je naredila svoje.«

Primož Emeršič, Parížlje: »To je katastrofalno. Slabše razpoloženje opazam pri sebi in pri vseh ljudeh. Vsi se trudijo, da bi bili bolj razpoloženi, ampak vse skupaj je zelo klavrno. Posledice tega obdobja, ki se vleče že tako dolgo, so lahko čudne. Za otroke je to sploh katastrofa, je škoda izgubljati besede. Družijo se z računalniki, namesto drug z drugim. Ta vlada bi lahko vse skupaj gledala malo bolj človeško. Virus je bil in bo ostal. Ta pa je dobro promoviran. Prej je bila pa gripa. Virusi bodo obstajali tudi čez sto let.«

*Ljudje smo prah, nekateri so zlati prah.
In takšni se lesketajo z nami in v nas vedno!*

ZAHVALA

V 72. letu smo se za vedno poslovili od našega najdražjega moža, očeta, dedka in brata

JANKA DREVA
(24. 12. 1949-16. 4. 2021)

Zahvaljujemo se vsem in vsakemu posebej za ponujeno dlan in široko odprto srce ob boleči izgubi našega dragega Jankota Posebej se zahvaljujemo osebju oddelka Covid intenzive Splošne bolnišnice Celje.

Zahvaljujemo se patru Vančiju za molitve ob boleznih in opravljen obred ob slovesu.

Njegovi najdražji

V SPOMIN

JANKO DREV
(1949-2021)

Veliko je besed, dragi Janko, s katerimi bi te lahko opisali. Veliko je dejanj, ki so bogatila tvoje življenje. Veliko toplih in prijetnih trenutkov si delil z družino, s prijatelji v društvi in široko družino. Veliko stvari nas je družilo in nas bogatilo, vendar premalo besed, s katerimi bi lahko to opisali. Odšel si prezgodaj, nepričakovano!

Janko se je rodil v Drešnji vasi in ostal zvest ter ponosen Drešjan vse življenje. Imel je rad to svojo vas in sovaščane. Priskočil je na pomoč vsakemu, predvsem s svojim poznavanjem električne stroke in z neizčrpnimi izkušnjami. Imel je zlate roke in poseben ustvarjalni dar. Iz vsakega ostanka zavrženega materiala je izpod njegovih rok nastalo nekaj novega, uporabnega. Iz vejice je naredil srce, napis ali rožico. Povsod je bil dobrodošel s svojim znanjem in še posebej s šaljivostjo in nasmehom.

Nikoli ne bomo pozabili praznovanj okroglih obletnic vaščanov, postavljanja mlaja za prvi maj, delovnih akcij, vseh manjših in večjih električnih opravil na domu ter še nešteto dobrih del za ljudi, društva in vas. Bil je nepozaben Miklavž, Božiček in Dedek Mraz za vaške otroke in tudi prijatelje. Njegovo obdaranje je še obogatilo z nagovorom, ki je bil poučen in duhovit.

Družina mu je bila sveta. Rojen je bil na Sveti večer kot drugorojenec. Ko mu je bilo šest let in bratu Martinu enajst, jima je umrl oče in živila sta sama z mamo. Ker je bilo življenje brez očeta na kmetiji še posebno težko, ju je to oblikovalo v pridna in delovna človeka. Martin si je z leti ustvaril svoj dom poleg domačije. Janko pa je s svojo ljubljeno mamo ostal doma. Mama je živela z njim in njegovo družino vse do svoje smrti l. 2011.

V zakonu s Faniko sta se mu rodili hčerki, Natalija in Ditka. Na ženo in obe hčerki je bil vedno zelo ponosen. Še posebej je vzljudil vseh pet vnukov: Nino, Anino, Tinota, Naceta in Tijano. Vse počitnice so preživljali pri omi, babici in dedku. Hudomušni dedek jim je vsak dan pripravil kakšno presenečenje; igre, razne teste in jih razveseljeval s šaljivimi potegavščinami.

Z veliko hvaležnostjo se ga bomo spominjali člani Turističnega društva Petrovče, saj je bil gonilna ustvarjalna sila naših skupinskih pustnih mask. Bil je ustvarjalec vseh skupinskih mask društva od leta 2009, in sicer od ideje do izvedbe, nastopa v povorki, predstavitev pa do zaključne prireditve. Bil je prvi in najboljši. S spretnimi rokami in iskričnim smislom za humor je mojstrsko izdelal številne maske in duhovite napise na vozovih mask. Zabaval je sodelujoče in ustvarjal vzdušje med gledalci. Zaključne zabave za maske ob doseženih uspehih, ki so bili z njegovim velikim prispevkom vedno zagotovljeni, so bile prav zaradi njegovih domislic in humorja nepozabne.

Janko je bil gasilec od zgodnje mladosti. Posebej ponosen je bil na doseženo četrto mesto na tekmovanju v Titovih Užicah leta 1968, zaradi katerega je za nekaj dni celo prestavil služenje vojaškega roka. Po odsluženju vojaščini se je zopet pridružil gasilskemu društvu, prevzel delo tajnika in ga je opravljal celih dvanajst let. Nazadnje je deloval v veteranski ekipi.

Poln življenja in optimizma je še sredi marca užival v spomladanskih opravilih doma in v vinogradu. Sredi marca je zbolel za covidom. Bitko s to neznano boleznijo, je kljub velikim prizadevanjem zdravstvenega osebja v bolnišnici in podpori domačih, izgubil.

V naših društvi in v vasi je nastala velika praznina. Tisti, ki smo ga poznali in ga imeli radi, vemo, da bi si želeli, da z energijo življenja, kot jo je imel on, živimo naprej in nadaljujemo delo tudi v njegov spomin.

Njegova dela in zgledi ostajajo!

Turistično društvo Petrovče in
Prostovoljno gasilsko društvo Drešnja vas

POGREBNE STORITVE IN CVETLIČARNA **ROPOTAR Ivan, s. p.**

Starovaška 12, 3311 Šempeter

Tel.: 03/700 14 85

GSM: 041 613 269, 041 748 904

V najtežjih trenutkih smo z vami in za vas
dosegljivi 24 ur na dan

*Kogar imaš res rad,
nikoli ne umre.
Le daleč, daleč je...*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega moža, atija in dedija

JANKA ŠUPERJA
iz Studenc, Ponikva pri Žalcu
(20. 1. 1949-27. 3. 2021)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vsa izrečena in pisna sožalja. Za vso darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala draga Danica za poslovilne besede. Hvala tudi gospodu župniku Antonu Krašovcu za cerkveni obred in čustven poslovilni nagovor, pogrebni službi Ropotar ter Marini in Franju za ganljivo odpete pesmi ob slovesu. Posebna zahvala osebni zdravnici Alenki Kobal, dr. med. za lajšanje njegovih hudih bolečin in vsokrb. Posebna zahvala tudi LD Žalec za darovan venec, častno urejen grobek po lovskega občaja in registrom za odigrane žalostinke.

Žaljuči vsi njegovi

*Niti zbogom nisi rekel, ne roke nam podal,
neusmiljena bolezen te je vzela,
zdaj nič več ne trpiš,
pri Bogu in v naših srcih Ti živiš.*

ZAHVALA

ob nepričakovani in boleči izgubi
ljubega sina, atija in brata

BORISA GOLAVŠKA
iz Hramš 10
(14. 6. 1976-8. 3. 2021)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in izkazano pomoč. Posebna zahvala sestri Barbari, ZD Žalec in NMP Celje za hitro strokovno pomoč, da bi ga ohranili pri življenju. Hvala za darovane svete maše, cvetje in sveče. Hvala sestri Martini za molitve, bratu in duhovniku Daniju za vodenje pogreba in svete maše, pevkam za zapete pesmi, ge. Marini za govor, duhovnikom, sestram FMA, pogrebni službi Ropotar in vsem, ki so to tako številno pospremili k večnemu počitku.

Dragi Boris, skupaj s svojim očetom počivaj v miru.

V globoki žalosti vsi tvoji

*Z nami si živel, a prekmalu si odšel
tja med zvezde,
da naš svojim rodom večno boš bedel.*

V SPOMIN

MARTINU LENOŠKU
iz Letuša
(1941-2018)

6. aprila so minila tri leta neizmerne žalosti in bolečine, odkar si nas zapustil, najdražji mož, ata, brat in stric.

Srce krvavi, ker te več med nami ni.
Hvala vsem, ki te ohranjajo v spominu.

Družina

MALI OGLASI

PEDIKURA – medicinska in estetska. Tudi na domu!
Moja masaža, Prebold.
Info.: 041 254 640 (Mojca)

PRAZNIJENJE, ČIŠČENJE stanovanj, hiš, garaž in poslovnih objektov. Odvoz kosovnih odpadkov.
Info.: 031 768 870

MOBILNA PRALNICA, globinsko čiščenje vozil in sedežnih garnitur. Damjan Perme, s. p.
Info.: 031 682 344

ANGLEŠČINA + FOTOGRAFIJA
Info.: FB BELLARAY

TAXI PREVOZI, Janko Vodovnik, s. p.
Info.: 031 746 700, 041 746 700

Nudim NEGO, POMOČ in PEDIKURO na domu.
Info.: 041 821 218 (Mateja)

PODIRANJE in OBŽAGOVANJE DREVES na težje dostopnih mestih in tudi v strnjenih naseljih – odvoz.
Info.: 031 786 975

MASAŽE (klasična, terapevtska, športna, ročna limfna), maderoterapija, sprostitveni tretmaji, pedikura, permanentno lakiranje in gel nohti. Moja masaža, Prebold.
Info.: 041 254 640 (Mojca)

Nudim UREJANJE OKOLICE, obrezovanje grmovnic, košnjo trave in kombi prevoze.
Info.: 070 831 851

Kupimo POČITNIŠKO PRIKOLICO, lahko je stacionirana in stara do 30 let.
Info.: 031 391 972

*Zapojem si tiho kot veter
in skrivam pod krilom spomine,
verjamem, da čisto na koncu
življenje bo polno tišine.
(F. Lainšček)*

V SPOMIN

4. aprila je minilo eno leto, odkar nas je tiho zapustil mož, oče, ded in praded

FRANC PRAPROTNIK
iz Pariželj
(8. 5. 1925-4. 4. 2020)

Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu in ga ohranjate v lepem spominu.

Žaljuči vsi njegovi

*Naj te hmelj, ta grenka roža,
ki ljubil si jo od zibelke do groba,
v tihem sen in večni mir ponese.
Nas, ki pogrešali te bomo,
pa v tolažbo lepe spomine prinese ...*

ZAHVALA

V 72. letu vedno nas je mnogo prežgodaj zapustil naš dragi mož, ati, dedi, tast in brat

FRANC TOMAN
iz Podloga 17, pri Šempetru

Hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in sodelavcem za izraze sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše, župniku g. Škofleku, nečakinji Valentini Toman za tople besede slovesa, pogrebni službi Ropotar in vsem, ki ste bili ob slovesu z nami v mislih in srcu ...

Žaljuči: žena Slavica, sin Grega s Katjo, hči Mateja z Nejcem in vnuki Aljaž, Anže, Hana in Jaš, brat Branko z ženo Mileno

NAGROBNI SPOMENIKI

Kamnoseštvo Franc Kramar s.p.
(prej Marjan Amon s.p.)
iz Šmartnega v Rožni dolini
vam nudi nagrobne spomenike
po ugodnih cenah.
Naročila na tel: 041 428 471

15% gotovinski popust

*Najlepših stvari na svetu ne vidimo,
niti se jn ne moremo dotakniti –
moramo jih čutiti v srcu.
(H. Keller)*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mamice, hčerke,
sestre, tete in prijateljice

DAMJANE DUCMAN

se iz vsega srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem za vsa izrečena iskrena sožalja, za
darovno cvetje, sveče in svete maše ter druge darove. Iskrena
hvala dekanu Mirku Škofleku za opravljen obred, hvala
pogrebni službi Morana za vse opravljene storitve, pevskemu
zboru Oljka in govorcju Bojanu. Hvala tudi ge. Renati, ki nam
je ob najbolj težkih dnevih stala ob strani in nam vliva novo
upanje in vero v življenje. Vsem in vsakemu posebej, ki ste jo
pospremili na njeni zadnji poti, iskrena hvala.

Žalujoci vsi njeni

ZAHVALA

V 76. letu se je poslovila, draga
žena, mama in babica

ZVONKA ANTONIJA GERČAR iz Tabora

Iskreno se zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej za izrečeno
sožalje, darovane sveče in svete maše. V najtežjih trenutkih
nismo bili sami, zato smo iz srca hvaležni za vse tolažilne
besede, drobne pozornosti in za obujanje spominov na njeno
dobroto ter toplino. Posebna zahvala gre gospodu duhovniku
Pirnatu iz Tabora, pevcem Kvarteta Oljka,
govornici gospe Veri Šolinc in pogrebni službi Ropotar.
Mama, pojavljaj se nam v sanjah, spominih. Toplina tvojega
srca in tvoja ljubezen, tvoj nasmeh in pozitivna volja so ostali z
nami. Takšno te vsi poznajo in ohranjajo v spominu.
Za nas nisi odšla in nikoli ne boš. Iskrena hvala. Radi te imamo.

Mož Stanko, sin Stani z Ireno, vnuk Matic z Barbaro
in vnukinja Tjaša s Tilnom

ZAHVALA

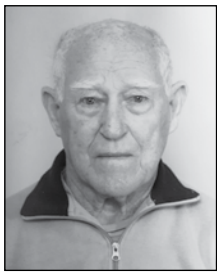
Ob slovesu

našega ADIJA

se iskreno zahvaljujemo vsem,
ki ste bili z njim in nami v mislih in srcu.
Hvala za pomoč, sožalja, darovano cvetje in sveče.

Adi, v naših srcih si pustil močno sled ljubezni, dobrote in
plemenitosti. Hvaležni smo, da si bil del naših življenj,
vedno boš tu. Pogrešamo te in vemo, da se enkrat srečamo.

Žena Hedvika, hčerka Monika z Boštjanom, sin Uroš z Ireno
ter vnuki Tina, Filip, Ema z Gašperjem in Miha z Mašo

ZAHVALA

15. marca nas je v 84. letu starosti zapustil

ROMAN DOBRIŠEK iz Celja, zadnjih 20 let pa iz Drešnje vasi (3. 2. 1937–15. 3. 2021)

Ob slovesu se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom in znancem
za pisna ter ustna sožalja, darovano cvetje in sveče.

Žalujoci družini Dobrišek in Dobovičnik

*Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...*

ZAHVALA

Z žalostjo sporočamo, da nas je v 74. letu starosti tih
zapustil naš dragi

BRANISLAV HANCMAN iz Velike Pirešice (27. 7. 1947–2. 4. 2021)

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem in sosedom,
ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in izrekli sožalje.
Hvala tudi vsem, ki ga boste ohranili v svojem srcu in lepem
spomin. Pokopan je na Ravnah na Koroškem.
Zelo ga bomo pogrešali.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega

BOJANA STANTARJA po domače Paklcovega Bojana iz Šempetra (6. 3. 1951–11. 3. 2021)

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi
zadnji poti in nam izrekli sožalje ter bili v oporo.
Vedno bo ostal v naših srcih.

Žalujoci: Romana in vsi njegovi

*Ni res, da je odšel nikoli ne bo!
Ujet v naša srca z najlepšimi spomini,
bo vsak naš korak spremljal v tišini.*

V SPOMIN

18. aprila je minilo pet let, odkar nas je zapustil
dragi mož, ati, dedi in tast

VLATKO ŠIPEK iz Latkove vasi, Prebold

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki se ga spominjate,
postojite ob njegovem grobu, mu prižigate sveče
in ga še vedno nosite v svojem srcu.

Vsi njegovi

V SPOMIN

LJUDEVITU FILIPČIU iz Arje vasi

Mineva deset let, odkar ga,
dragega moža in atija, ni več med nami ...
Hvala vsem, ki postojite ob njegovem preranem grobu,
prižigate sveče in ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

*Naj gre pesem za njo
po tistih neznanih poteh ...*

V SPOMIN

2. maja bo minilo leto dni, odkar smo se
poslovali od naše drage

VERE PUH iz Zabukovice (26. 5. 1948–2. 5. 2020)

Ni zemlja tako daleč od nebes,
da bi te lahko pozabili ...
Pogrešamo te.

Tvoji najdražji

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več tvojega smehljaja, utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja, kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih še vedno živiš.*

V SPOMIN

Mineva petnajst let, odkar nas je zapustil
naš sin, brat, svak in nečak

IGOR PANIČ Pod smrekami 18, Šempeter (4. 9. 1975–27. 4. 2006)

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki postojite in prižgnete svečko
ob njegovem preranem grobu ter s tem pokažete,
da ste ga imeli radi in ga niste pozabili.

Njegovi: mami Marija, sestra Mojca in brat Tomaž z družino

Pogrebna služba - cvetličarna

MORANA

GSM: 041 536 408
GSM: 041 672 115
www.pogreb-morana.si
E-mail: morana.steblovnik@siol.net

Aleksander Steblovnik s. p.

Parižlje 11/c, Braslovče Šlandrov trg 42, Žalec
Tel.: 03/700 06 40 Tel.: 03/571 73 00

Zahvale za majsko številko Utripa sprejemamo
do torka, do 17. maja 2021, oziroma
DO ZAPOLNITVE STRANI,
na utrip@zkst-zalec.si in telefon 03/712 12 80.

UTRIP Savinjske doline izdaja ZKŠT Zavod za
kulturo, šport in turizem Žalec, Aškerčeva 9 a, Žalec.
Naslov uredništva: Šlandrov trg 25, Žalec (v Savinovi
hiši); telefon: 03/712 12 80, elektronski naslov:
utrip@zkst-zalec.si.

Odgovorna urednica: Lucija Kolar; uredništvo: Darko Naraglav,
Ksenija Rozman, Bina Plaznik, Tone Tavčar; tajnica: Karmen Guldenberg;
lektoriranje: mag. Anita Govc; oblikovanje, priprava in prelom:
Oblikovanje Lea Gorenšek s. p.; tisk: Salomon, d. o. o. Naklada: 12.300
izvodov. Cena časopisa je 1,46 EUR z 5 % DDV. Poslovni čas uredništva je
od torka do petka (razen srede) od 11. do 13. ure in srede od 13. do 17. ure.
V času ukrepov za preprečitev širjenja koronavirusa smo na uredništvu za
stranke dosegljivi preko telefona ali e-pošte. Časopis odkupujejo za svoja
gospodinjstva občine Žalec, Braslovče, Prebold in Tabor. Utrip Savinjske
doline je mogoče kupiti v trgovinah Brglez na Vrnskem in na sedežu
uredništva.

Besedila za rubriko Pisma bralcev ne smejo presegati 1500 znakov
brez presledkov. V primeru, da prispejo v uredništvo daljša besedila,
si uredništvo pridržuje pravico do skrajšanja po lastni presoji. Če se
pošiljatelj ne strinja s skrajšanjem, potem objava ni mogoča. Besedila
morajo biti podpisana z imenom in priimkom ter opremljena z naslovom
in s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtorstvo besedila.
Besedil, ki so žaljiva in so kakorkoli v neskladju z veljavno zakonodajo, ne
bomo objavili.

Uredništvo ni dolžno objaviti nenaročenih obvestil in besedil.
Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo.

ATD Savinjančan se je odlično odrezalo tudi pri organizaciji državnega prvenstva v gorskem teku.

Premiera uspela

 P. KAVČIČ B. P., S. P.

Več kot sto tekmovalcev je minulo soboto uspešno premagalo skoraj 2.000 višinskih metrov na 28 kilometrov dolgi progi Savinjskega K-6 traila, ki je bila speljana prek Bukovice, Gozdnika, Kala, Mrzlice, Kamnika in Homa nazaj na startno-ciljni prostor v Limberk v Griže.

Trail je bil organiziran virtualno. Pohvale organizatorjem za izbor trase in organizacijo so kar deževali. Najhitreje je s traso opravil domačin Matic Čačulovič, ki je v cilj prišel po dveh urah in dvainpetdesetih minutah. Matic tudi sicer sodi med slovensko elito v tej vse bolj priljubljeni športni panogi, ki združuje tek in pohodništvo.

Naslednji dan, v nedeljo je ATD Savinjančan čakala še ena zahtevna naloga. V Letnem gledališču Limberk

so gostili državno prvenstvo v gorskem teku, v disciplini gor-dol. Na zelo zahtevni preizkušnji, dolgi 11 kilometrov, so se člani in članice morali večkrat po različnih poteh vzpeti na Bukovico. Tudi spusti so bili atraktivni. Številni gledalci ob progi so z navijanjem dodali čar prireditvi. Članska državna prvaka sta postala Timotej Bečan in Ana Čufer. Pri mladincih, ki so se merili na nekoliko krajši progi, sta bila najhitrejša Klemen Španring in Loti Rotar.

Še enkrat pa se je odlično odrezal Matic Čačulovič (ATD Savinjančan), saj je kljub utrujenosti po nastopu na trailu osvojil 10. mesto. Atletska zveza je že pokazala interes, da bi ATD Savinjančan prihodnje leto gostil tudi državno prvenstvo v trailu.

Matic Čačulovič je zmagal na premiernem K-6 trailu in bil odličen tudi naslednji dan v gorskem teku.

Predsedniku cepin in kup nalog

  D. NARAGLAV

Poleg postavitve cepina so mu naložili še kup nalog, pri katerih se mu bo z veseljem pridružila žena Silva in planinski prijatelji.

Člani planinskega društva Zabukovica, ki so lani zaokrožili 70-letnico svojega delovanja, čeprav brez pravega praznovanja, so svoj jubilej nekako nadgradili tudi s čestitko svojem predsedniku Srečku Čulku, ki je dan zatem dopolnil 70 let svojega življenja.

Namesto običajne smreke so mu pred hišo postavili velik cepin z znakom 70 let ter s smerkazom, ki kaže na društveno postojanko Hom, ki je tudi za Srečka tako rekoč drugi dom. Je dolgoletni član upravnega odbora, podpredsednik, gospodar društva. Med 1991 pa do 2001 je bil predsednik, ponovno pa od 2016 dalje. Aktiven je tudi na področju vodništva. Hkrati je gospodar planinskega doma. Pred nekaj leti je postal markacist, tako da na svojih poteh po planinah poti ureja in vzdržuje. Bil je med prvimi pobudniki organiziranja planinskih taborov v Savinjski dolini (prvi tabor je organiziral v Logarski dolini), še danes sodeluje pri izvedbi. Za svoje delo je leta 2000 prejel zlati znak Planinske zveze Slovenije, leta 2016 pa spominsko plaketo PZS.

Ob jubileju so mu planinci poleg cepina dali tudi zadolžitve, ki jih mora uresničiti v prihodnosti. V roku enega leta mora tako prehoditi Savinjsko planinsko pot, do leta 2031 pa opraviti Slovensko planinsko transverzalo. Izlete mora doživljajsko opisati najprej v dnevnik ciciban planinec, nato pa še v dnevnik mladega planinca.

Planet Zemlja v Zaklu

  B. PLAZNIK

Če vas je pot v zadnjih dneh vodila skozi Zakl, vaš pogled nikakor ni mogel zgrešiti ogromne modre skulpture, ki stoji ob hiši na začetku vasi. Nasmejani lastnik Jure Vasle je povedal, da so ga za štirideseti rojstni dan presenetili prijatelji.

»Glavni pobudnik za tole skulpturo je bil Rok Dobnik, mizar iz Čepelj. Kar dolgo so izdelovali tole moji prijatelji. Kroglja so izdelali iz stiropora. In dobro so si me privoščili. Ves stiropor, ki je ostal, so mi naložili v kombi tako, da sem ga moral potem

globinsko očistiti. Krogljo Zemlje so mi izdelali zato, ker veliko potujem po svetu. To zahteva moja služba. Delam namreč za dansko podjetje. Letali, pritrjeni na krogljo predstavljata mojo pot v Ameriko in iz Amerike. Zarisana je cesta iz Zakla na Dansko. Tale velika stvar, ki je zapičena v krogljo, pa je 'fazenprifer', ki ponazarja moj poklic.« V njem so lučke in tista, ki zasveti, pove, kdo pije, kar je podrobneje razloženo na semaforju, ki ga krasijo Juretove fotografije.

Planet Zemlja v Zaklu, Jure Vasle

50-krat na Rigelj

  T. TAVČAR

Športnorekreacijsko društvo Ločica pri Vranskem kljub časom, ki nas spremljajo, ne miruje. Aktivni so v kolesarjenju, hoji, smučanju in ostalih individualnih športih.

Pred časom so želeli z akcijo 50-krat na Rigelj vzpodbuditi rekreativno hojo na ta hrib, ki leži jugovzhodno od Vranskega na nadmorski višini 554 metrov. Obljubili so tudi nagrado vsem, ki se bodo nanj povzpeli 50-krat. Prvi je uspelo Majdi Zupan, ki je prejela tudi nagrado. Akcija še vedno traja.

Majda Rigelj, ki se je prva 50-krat povzpela na Rigelj